

ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีของ
พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

ร้อยตำรวจโทอภิมุข ประคองวงศ์

การศึกษาครั้งนี้ว่าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการเมืองการปกครอง สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2556

**Factors that Facilitated Police General Thongchai Yenprasert to
the Position of Mayor of Nonthaburi Provincial
Administrative Organization**

Pol. Lt. Apimuk Prakongwong

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Political Science in Politics and Government

School of Political Science

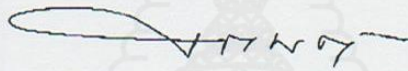
Sukhothai Thammathirat Open University

2013

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เข็มประเสริฐ
ชื่อและนามสกุล	ร้อยตำรวจโทอภิมุข ประคองวงศ์
แขนงวิชา	การเมืองการปกครอง
สาขาวิชา	รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. ปธาน สุวรรณมงคล

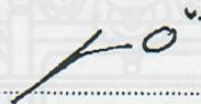
การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2557

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

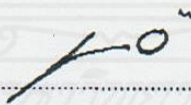
ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ปธาน สุวรรณมงคล)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อุทพร อิศรัมย์)

(รองศาสตราจารย์อุทพร อิศรัมย์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์

ชื่อการศึกษา คั่นคว้ออิสระ ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
นนทบุรีของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

ผู้ศึกษา ร้อยตำรวจโทอภิมุข ประครองวงศ์ **รหัสนักศึกษา** 2518000308 **ปริญญา** รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ปธาน สุวรรณมงคล
ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ. ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบบเจาะจง ได้แก่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด และกลุ่มภาคประชาชน รวมจำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยภายใน ที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ คือ การมีบุคลิกและคุณลักษณะในแบบอย่างของตำรวจ มีภาพลักษณ์ของความผู้นำโดดเด่น ประกอบกับตำแหน่งหน้าที่การงาน จึงเป็นที่รู้จักดีของประชาชนในพื้นที่ และได้ให้การช่วยเหลืออุปถัมภ์ผู้นำท้องถิ่นในระดับต่างๆ อยู่เสมอ การมีสถานภาพทางเศรษฐกิจทางครอบครัวดี มีความมั่นคง จึงมีความพร้อมและพลังขับเคลื่อนที่ดีในการวางรากฐานเข้าสู่เส้นทางการเมือง และการมีแนวคิดที่ต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิต แก้ไขปัญหาหาเสพติด โดยได้นำมากำหนดเป็นนโยบาย ทำให้ประชาชนเกิดความสนใจและอยากเห็นเปลี่ยนแปลง

ปัจจัยภายนอก ที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี คือ การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น และการรวมกลุ่มทางการเมือง ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยนักการเมืองท้องถิ่นที่ให้การสนับสนุน และนักการเมืองที่เข้าร่วมกลุ่ม”สิ่งหลง” ล้วนเป็นผู้ที่ประชาชนให้การยอมรับและศรัทธา อีกทั้งยังมีฐานอำนาจและบารมีทางการเมืองสืบทอดมายาวนาน จึงเป็นฐานทางการเมืองที่สำคัญในการสนับสนุน พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ให้เข้าสู่ตำแหน่ง

คำสำคัญ ปัจจัยที่เอื้อ การเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี
พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

Independent Study title: Factors that Facilitated Police General Thongchai Yenprasert to the Position of Mayor of Nonthaburi Provincial Administrative Organization
Author: Pol. Lt. Apimuk Prakongwong; **ID:** 2518000308; **Degree:** Master of Political Science (Politics and Government); **Independent Study advisor:** Dr. Pathan Suvanamongkol, Associate Professor;
Academic year: 2013

Abstract

The objective of this research was to study the factors that facilitated Police General Thongchai Yenprasert to the position of chairman of the Nonthaburi Provincial Administrative Organization.

This was a qualitative research. The sample population of 17 informants, chosen through purposive sampling, consisted of Police General Thongchai Yenprasert, relatives of Police General Thongchai Yenprasert, his political campaign donors, his political contacts, and ordinary citizens. The research tool used was a structured interview form. Data were analyzed by descriptive analysis.

The results showed that the internal factors that facilitated Police General Thongchai Yenprasert's winning in the election were his personality and characteristics suiting a police commander, his image as an outstanding leader, his career position that made him well known among the local citizens, and his ready and frequent assistance and support of local leaders at different levels. In addition, Police General Thongchai Yenprasert came from a financially stable and successful family, which gave him a strong foundation for entering politics. He wanted to develop people's quality of life and solve the drug problem, and he set those as his policies, which made voters interested because they wanted to see changes. The major external factors that facilitated Police General Thongchai Yenprasert's winning in the election were support from local politicians and the joining of political groups. The local politicians who endorsed him and those who joined the "Peung Luang" group were all people who were accepted by the local voters and people in whom the voters had faith. Together, they had a strong political base and influence, so they provided strong support for Police General Thongchai Yenprasert.

Keywords: Factors influencing political success, Mayor of Nonthaburi Provincial Administrative Organization, Police General Thongchai Yenprasert

กิตติกรรมประกาศ

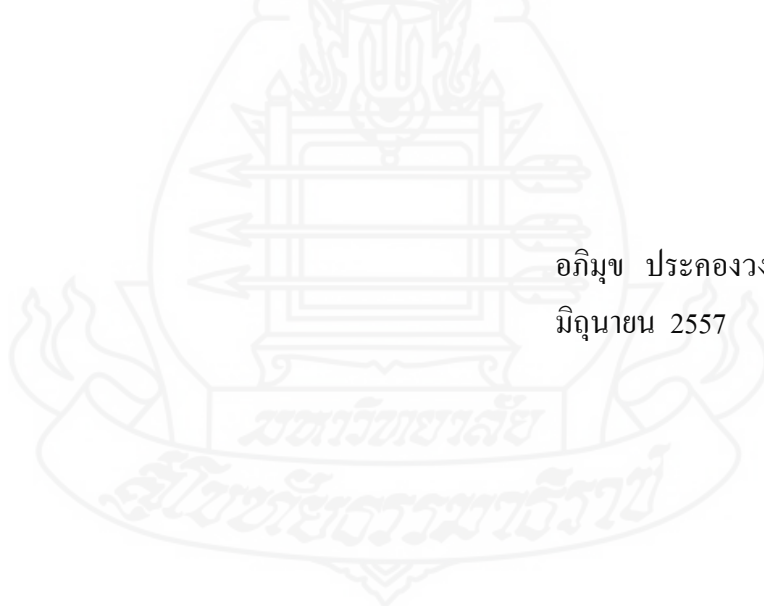
การทำการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. ปธาน สุวรรณมงคล และ รองศาสตราจารย์ยุทธพร อิศรชัย ที่ได้กรุณาให้ คำปรึกษา แนะนำ และตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของการเขียนค้นคว้าอิสระจนกระทั่ง สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นนทบุรี และผู้ใกล้ชิดทางการเมืองของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ทั้ง 16 ท่าน ที่ได้กรุณาให้ความ ร่วมมือ และอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จนทำให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ประจำสาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกๆ ท่าน ที่ได้ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ คอยแนะนำ และเป็น กำลังใจที่ดีให้ผู้วิจัยมาโดยตลอด จนเป็นแรงผลักดันให้การทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้สำเร็จ ได้ด้วยดี

อภิมุข ประคองวงศ์

มิถุนายน 2557

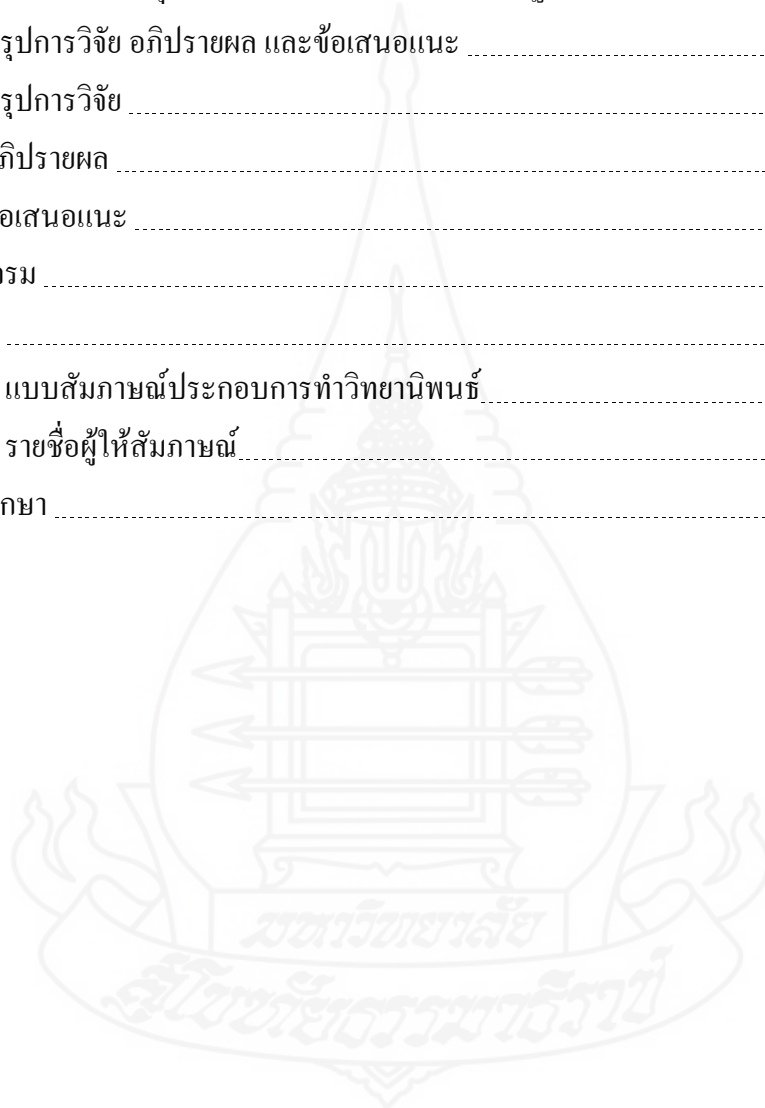

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจทางการเมือง	7
แนวคิดว่าด้วยชนชั้นนำ	11
แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ	15
แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์	24
แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่าย	29
ประวัติความเป็นมาของจังหวัดนนทบุรี	33
ประวัติความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี	34
ประวัติของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	42

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เข็นประเสริฐ	45
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	75
สรุปการวิจัย	75
อภิปรายผล	80
ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก	95
ก แบบสัมภาษณ์ประกอบการทำวิทยานิพนธ์	96
ข รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	103
ประวัติผู้ศึกษา	105

ณ

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย	4

ญ

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์เพียงสายเดียวหรือกลุ่มเดียว	28
ภาพที่ 2.2 โครงสร้างระบบอุปถัมภ์แบบพีระมิด	28
ภาพที่ 2.3 แผนที่จังหวัดนนทบุรี	34

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“องค์การบริหารส่วนจังหวัด” ได้มีวิวัฒนาการเริ่มต้นจากสภาจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบบริหารแห่งราชอาณาจักรสยาม พ.ศ. 2476 ได้กำหนดอำนาจการบริหารงานในจังหวัดให้อยู่ภายใต้การดำเนินงานของกรมการจังหวัดซึ่งมีข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นประธาน และได้มีความพยายามอย่างต่อเนื่องในการที่จะเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารจัดการงานในส่วนภูมิภาคให้มีความเหมาะสม และเกิดความคล่องตัวในการบริหารงานให้มากยิ่งขึ้น โดยใน พ.ศ. 2498 ได้ปรับปรุงบทบาทของการบริหารงานส่วนภูมิภาคในแบบของสภาจังหวัด เปลี่ยนแปลงเป็น “องค์การบริหารส่วนจังหวัด” ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 ในสมัยรัฐบาลจอมพล ป.พิบูลสงคราม เพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีประสิทธิภาพในการบริหารงานและให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองมากยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีฐานะเป็นนิติบุคคล และแยกจากจังหวัดซึ่งเป็นราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร เรียกว่า “หัวหน้า อบจ.” (โกวิทย์ พวงงาม 2552: 146-147)

ต่อมา พ.ศ. 2540 ได้มีการตราพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ขึ้นมาบังคับใช้แทนพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 ซึ่งเกิดจากแรงกดดันจากการรวมตัวของสหพันธ์องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ และได้รับผลกระทบจากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ที่มีการประกาศยกฐานะสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จึงทำให้มีปัญหาในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซ้อนทับกับองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งการจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และรายได้ ซึ่งโครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากการเลือกของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยพิจารณาจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในวาระนั้น

จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ที่ได้กำหนดให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการได้มาซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงทำให้มีการแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 (ฉบับที่ 3) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2546 ซึ่งถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและเกิดดุลอำนาจใหม่ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยเฉพาะนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่จะต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในจังหวัดนั้นๆ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ส่งผลโดยตรงต่อโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น และการกำกับดูแลจากส่วนกลาง จึงทำให้ในวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2547 ได้ถูกกำหนดให้ในวันที่ประชาชนคนไทยใน 74 จังหวัดต้องออกไปเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงเป็นครั้งแรกในสังคมไทย

จังหวัดนนทบุรีเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา เป็น 1 ใน 5 ของจังหวัดปริมณฑลที่มีความเจริญ และการพัฒนาเทียบเท่ากับกรุงเทพมหานคร มีเส้นทางคมนาคมภายในจังหวัดที่เชื่อมต่อกับกรุงเทพมหานครหลายเส้นทาง ทำให้การเดินทางสะดวกและรวดเร็ว อีกทั้งยังมีหน่วยงานราชการที่สำคัญตั้งอยู่ในเขตจังหวัดจำนวนหลายแห่ง จังหวัดนนทบุรีแบ่งการปกครองเป็น 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอปากเกร็ด อำเภอบางบัวทอง อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางกรวย และอำเภอไทรน้อย

การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ในวันที่ 14 มีนาคม 2547 ได้สร้างความประหลาดใจให้กับชาวจังหวัดนนทบุรีเป็นอย่างมาก เมื่อผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรปากเกร็ด พ.ต.อ. ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้ตัดสินใจลาออกจากการรับราชการตำรวจ เพื่อลงสมัครแข่งขันรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีเป็นครั้งแรก และได้รับความไว้วางใจจากประชาชนชาวจังหวัดนนทบุรี โดยได้รับคะแนนเสียงอย่างท่วมท้นถึง 154,952 คะแนน ทำให้ชนะการเลือกตั้งและได้ดำรงตำแหน่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีโดยการเลือกตั้งจากประชาชนเป็นคนแรกตั้งแต่ พ.ศ. 2547 จนถึงปัจจุบัน

ในช่วงชีวิตของการรับราชการตำรวจของ พ.ต.อ. ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้อุทิศตนทำงานเพื่อสังคมมาโดยตลอด และได้สร้างผลงานมากมายในระหว่างที่รับราชการตำรวจ โดยเฉพาะบทบาทของการทำงานช่วงรับตำแหน่งในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรีที่ท่านได้สร้างผลงานได้โดดเด่นเป็นระยะเวลาถึง 7 ปี แต่ด้วยความมุ่งมั่นและความตั้งใจที่อยากจะดูแลประชาชนชาวจังหวัดนนทบุรีให้ทั่วถึง และเต็มที่ในทุกด้าน พ.ต.อ. ธงชัย เย็นประเสริฐ จึงมีแนวคิดที่จะเข้าสู่เส้นทางการเมืองท้องถิ่น จึงได้ตัดสินใจลาออกจากราชการ เพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 (ฉบับที่ 3) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของ

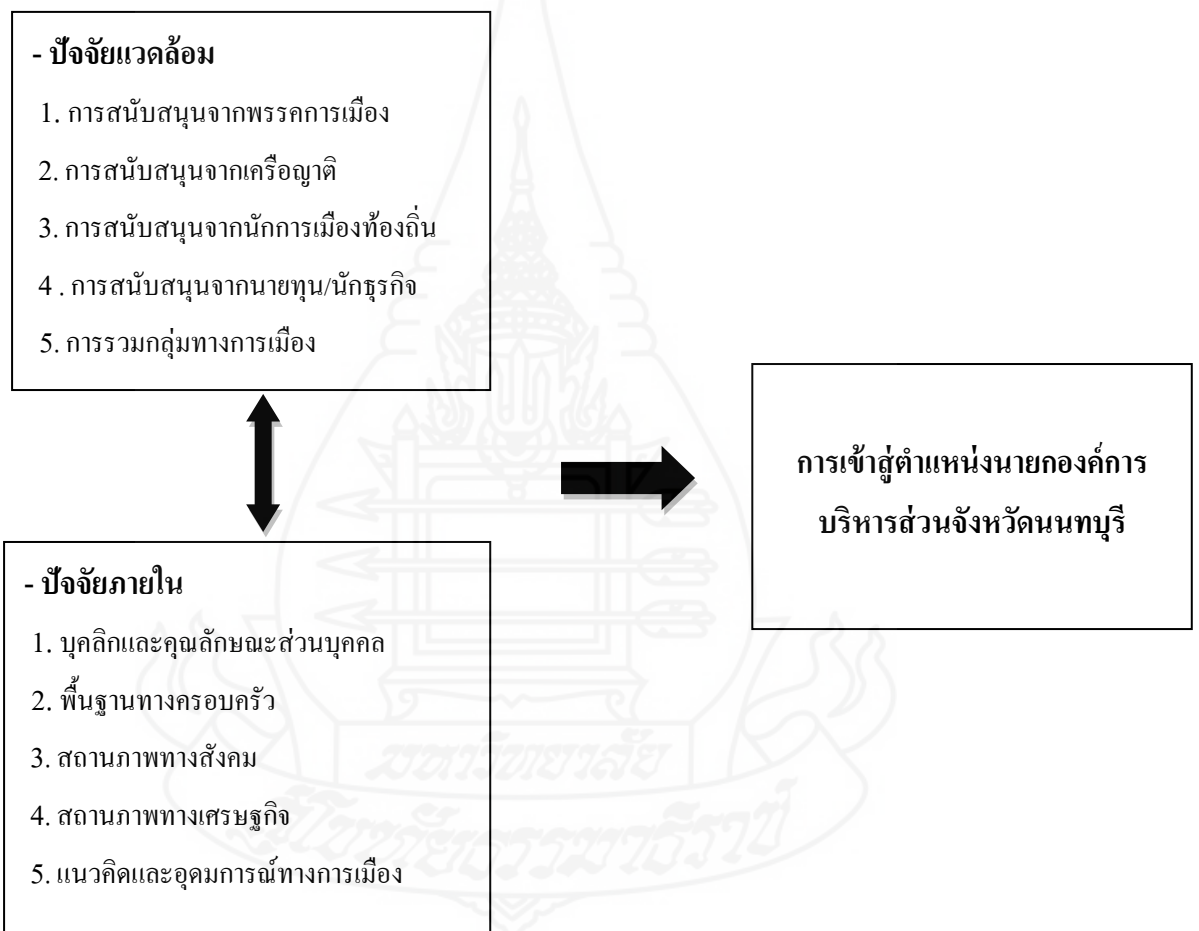
ประชาชน ซึ่งก็ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนชาวจังหวัดนนทบุรีในการลงสมัครรับเลือกตั้งในครั้งแรก และติดต่อกันถึง 3 สมัย ซึ่งการได้รับชัยชนะจากการลงสมัครรับเลือกตั้งของ พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ นั้น เป็นจุดสำคัญและเป็นประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษาวิจัย เพื่อที่หาคำตอบว่า พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ มีปัจจัยสำคัญใดที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ตลอดจนมีวิธีการวางรากฐานทางการเมืองอย่างไรในช่วงก่อนลงสมัครรับเลือกตั้ง และได้รับชัยชนะจากการลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 ซึ่งงานวิจัยของ อารีรัตน์ ฟองรัตน์ (2545 อ้างถึงใน วันชัย จำปาเกิดทรัพย์ 2551: 2) กล่าวว่านักการเมืองท้องถิ่นในระดับท้องถิ่นกว่าจะสามารถเข้าสู่ระบบการเมืองได้นั้น จะต้องมีการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองในพื้นที่เพื่อแสดงให้เห็นว่าสามารถเป็นตัวแทนที่จะเข้าไปทำหน้าที่กำหนดนโยบายสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ต้องมีความสัมพันธ์กับประชาชนในชุมชนเป็นอย่างดีมีความสัมพันธ์กับนักการเมืองระดับชาติผ่านทางผู้แทนราษฎรและพรรคการเมือง เห็นได้จาก การเข้าสู่ถนนการเมืองของนักการเมืองระดับชาติคนสำคัญ ที่ล้วนแต่ต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชาวบ้าน ต้องให้การช่วยเหลือประชาชนอย่างสม่ำเสมอด้วยความจริงใจและเป็นกันเอง อีกทั้งต้องออกพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ ด้วยงานวิจัยที่สนับสนุนแนวความคิดดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีของ พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยพบว่ายังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองของ พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ ในลักษณะเชิงลึกมาก่อน มีเพียงการกล่าวถึงในคอลัมน์หนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งและการเลือกตั้งเท่านั้น ฉะนั้น การศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีของ พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ ในครั้งนี้จึงถือว่าเป็นการศึกษาในแนวลึกเฉพาะตัวบุคคล ซึ่งจะเป็นการขยายขอบเขตความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีของ พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ” ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับอำนาจทางการเมือง แนวคิดที่ว่าด้วยชนชั้นนำ แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ และแนวคิดความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ มาสร้างเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาใน 2 ด้าน คือ

4.1 ขอบเขตด้านพื้นที่และประชากร

พื้นที่ที่ศึกษา คือ พื้นที่ในจังหวัดนนทบุรีเท่านั้น ส่วนประชากรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

1. พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี
2. กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ
3. กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน
4. กลุ่มน้กการเมืองผู้ใกล้ชิด
5. กลุ่มภาคประชาชน

4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ ในด้านของปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยศึกษาในการเลือกตั้งนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง เมื่อปี พ.ศ. 2547 ตลอดจนศึกษาถึงปัจจัยสนับสนุนการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองในช่วงก่อนการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจน ถูกต้องของผู้ศึกษางานวิจัย จึงขอนิยามคำศัพท์ไว้ดังนี้

5.1 ปัจจัยที่เอื้อทางการเมือง หมายถึง ปัจจัยแวดล้อม และปัจจัยภายในทางการเมืองที่ส่งผลให้ พ.ต.อ.ชงชัย เย็นประเสริฐ ได้เข้าสู่ตำแหน่งนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

5.2 การเข้าสู่ตำแหน่ง หมายถึง การเข้าสู่ตำแหน่งสาธารณะที่มีอำนาจตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายต่างๆ ในการศึกษานี้ หมายถึง ตำแหน่งนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

5.3 ผู้สนับสนุน หมายถึง ผู้สนับสนุนการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ. ธงชัย เย็นประเสริฐ

6.2 ทำให้ทราบถึงปัจจัยสนับสนุนการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองในการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ. ธงชัย เย็นประเสริฐ

6.3 ทำให้ได้ความรู้ในการศึกษาต่เกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองของนักการเมืองในระดับอื่นต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประวัติความเป็นมาของ พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ และองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี รวมทั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวตามลำดับต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจทางการเมือง
2. แนวคิดว่าด้วยชนชั้นนำ
3. แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ
4. แนวคิดความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์
5. แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่าย
6. ประวัติความเป็นมาของจังหวัดนนทบุรี
7. ประวัติความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจทางการเมือง

จากความหมายของคำว่า “การเมือง” ข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า “การเมือง” เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจ หรือการจัดสรรอำนาจเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน นิกโคโล มาคิอาเวลลี (Niccolo Machiavelli) นักคิดชาวอิตาลีได้ให้ความเห็นว่า เป็นเรื่องของการต่อสู้เพื่อแสวงหาอำนาจและการใช้อำนาจอย่างมีศิลปะ (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ 2538: 6) ดังนั้นการใช้อำนาจทางการเมืองซึ่งเป็นอำนาจสูงสุดของสังคม จึงต้องมีจุดมุ่งหมายที่จะคุ้มครองสมาชิกที่มีสถานภาพแตกต่างกัน ให้มีโอกาสที่จะได้ดำรงชีวิตที่ดีอย่างเสมอภาคทั่วกัน โดยจำกัดมิให้กลุ่มหนึ่งกลุ่มใดเอารัดเอาเปรียบผู้อื่น ซึ่งหมายถึงการใช้อำนาจเพื่อสร้างสรรค์ความเป็นธรรมของสังคม อันเป็น

รากฐานสำคัญในการเสริมสร้างประโยชน์สุขของประชาชน ในความหมายของอำนาจทางการเมือง สามารถรวบรวมและอธิบายได้ดังนี้

1.1 ความหมายของอำนาจทางการเมือง

ซีไรท์ มิลล์ (C. Wright Mills อ้างถึงใน เดชะ สิทธิสุทธิ 2541: 25) ได้ให้นิยาม อำนาจทางการเมือง หมายถึง อำนาจที่จะตัดสินใจและการบังคับให้เป็นไปตามการตัดสินใจนั้นๆ ในส่วนที่มีความสำคัญต่อสังคม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ผู้ที่มีอำนาจทางการเมืองสามารถที่จะจัดสรรความชอบธรรม(Ligitimacy) หรือ สิทธิในการปฏิบัติหน้าที่ตามตัวบทกฎหมาย ตัวอย่างของบุคคลที่มีอำนาจทางการเมือง ได้แก่ นักการเมือง เช่น สมาชิกรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ตลอดจนบุคคลอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายงานจากบุคคลเหล่านี้ เป็นต้น

ฮาโรลด์ ดี ลาสเวล (Harold Lasswell อ้างถึงใน ฤกษ์ชัย พูลสวัสดิ์ 2552: 35) ได้ให้ความหมายของคำว่า อำนาจทางการเมือง ไว้ดังนี้

1. สิทธิในการออกกฎหมาย
2. กฎหมายใดสามารถมีโทษตั้งแต่สถานเบาไปสู่สถานหนัก คือ การประหารชีวิต
3. คำสั่งของรัฐ หรือกฎหมายนั้นมีอำนาจบังคับ (sanctions) ซึ่งหมายถึง
 - ก. บังคับในทางบวก ซึ่งเป็นการใช้รางวัลหรือเพิ่มคุณค่า (Values) แก่ผู้ปฏิบัติตาม
 - ข. ในทางลบ คือการทำให้ผู้คนที่ไม่ปฏิบัติตามต้องสูญเสียประโยชน์หรือคุณค่าไป

นลินี ดันธุวนิช (2525: 13-14) ได้กล่าวว่า อำนาจทางการเมือง หมายถึง ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งเกี่ยวข้องกับคนที่มนุษย์หรือกลุ่มสามารถใช้อิทธิพลโน้มน้าวหรือการใช้กำลังบังคับ ช่มชู้ให้บุคคลอื่นๆ กระทำตามที่ผู้ที่มีอำนาจทางการเมืองปรารถนา ผู้ที่มีอำนาจทางการเมืองจำเป็นต้องมีฐานอำนาจทางการเมืองเพื่อสร้างการยอมรับจากประชาชน รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างอำนาจให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อจะได้สามารถรักษาอำนาจที่ตนมีอยู่ไว้ได้

เนื่องจากอำนาจทางการเมืองเป็นอำนาจในการควบคุมและตัดสินใจตกลงใจในปัญหาของสังคม ถ้ารัฐบาลมีอำนาจทางการเมืองมากเกินไปก็จะกลายเป็นการคุกคามสิทธิและเสรีภาพของพลเมือง ในทางตรงกันข้ามถ้ารัฐบาลมีอำนาจทางการเมืองน้อยเกินไป รัฐบาลก็ไม่มีอำนาจทำอะไรได้เป็นชิ้นเป็นอัน โดยทั่วไปจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์บางประการเพื่อวางขอบเขตการใช้อำนาจทางการเมืองไว้ ได้แก่ จารีตประเพณี กฎหมาย รัฐธรรมนูญ มติมหาชน และนโยบายของรัฐบาลเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมบัดิ ธำรงธัญวงศ์ (2538: 18) ที่กล่าวว่าอำนาจทางการเมือง คือ อำนาจในการกำหนดและบังคับใช้กฎ ระเบียบของสังคมอย่างยุติธรรม เพื่อสนองตอบประโยชน์สุขของประชาชนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

1.2 ลักษณะของอำนาจทางการเมือง

อำนาจทางการเมือง (Political Power) เป็นอำนาจหน้าที่ที่มีความชอบธรรมในการตัดสินใจ ตกลงใจในปัญหาของสังคม และการกำหนดนโยบายสาธารณะ ผลของการตกลงใจโดยอำนาจทางการเมืองจะต้องถูกบังคับใช้ให้มีการปฏิบัติตาม อำนาจทางการเมืองมีลักษณะสำคัญ ดังนี้ (เอกวิทย์ มณีธร 2552: 113 – 116)

1.2.1 สิทธิและหน้าที่ (Rights - obligations) เป็นองค์ประกอบสำคัญของอำนาจทางการเมือง การใช้สิทธิก็คือ การยอมให้มีเสรีภาพที่จะปฏิบัติการภายในขอบเขตของสิทธินั้น หน้าที่ก็คือการกำหนดให้บุคคลใดหรือกลุ่มใดสามารถใช้สิทธิที่ตนมีอยู่อย่างเสรี รวมทั้งการป้องกันคุ้มครองรักษาสิทธิของตนด้วย ฉะนั้น สิทธิและหน้าที่จึงเป็นสิ่งที่เกิดและเป็นผลซึ่งกันและกัน เมื่อใดที่สิทธิเกิดขึ้น หน้าที่ก็เกิดขึ้นด้วยตามสิทธินั้น

1.2.2 ความชอบธรรม (Legitimacy) เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งส่วนหนึ่งในเรื่องของอำนาจ เพราะอำนาจของสังคมนั้นเป็นสิ่งที่บุคคลยอมรับก็ต่อเมื่อเป็นสิ่งที่ชอบธรรม ถูกต้อง ความชอบธรรมเป็นสิ่งที่บุคคลโดยทั่วไปเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นสิ่งที่ชอบที่ควร มีเหตุผล และเป็นประโยชน์ต่อบุคคลและสังคมโดยทั่วไป ซึ่งอาจถือว่าเป็นรากฐานของการใช้อำนาจ เพื่อให้อำนาจนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องสามารถใช้ได้ในรัฐอย่างสมบูรณ์เต็มที่

1.2.3 การบังคับและการยินยอม (Coercion and Consent) อำนาจนั้นมีความสามารถที่จะบังคับในเมื่อมีการละเมิดอำนาจ โดยทั่วไปมักจะเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่มีประโยชน์ ถ้าสิทธิและหน้าที่นั้นเป็นสิ่งที่ไม่อาจจะบังคับใช้ได้ อำนาจมีความหมายรวมไปถึงว่าสิทธิใดๆที่เป็นผลเนื่องจากอำนาจนั้น จะต้องได้รับการรับรอง มิฉะนั้นแล้ว สิทธินั้นก็ปราศจากความหมาย อำนาจจะต้องมีการบังคับหรือการลงโทษ

1.2.4 อำนาจและการปฏิวัติ (Authority and Revolution) ในสังคมเผด็จการบุคคลทั่วไปมักมีความคิดเห็นกันว่า รัฐมีอำนาจ เพราะควบคุมกำลังในการบังคับที่สำคัญในสังคม ถ้าเราถือว่าการใช้กำลังบังคับเป็นสิ่งจำเป็นในการรักษาความเป็นระเบียบ และการใช้กำลังบังคับเป็นสิ่งจำเป็นในการปฏิบัติการทางการเมือง แต่อาจไม่เป็นจริงเสมอไป เมื่อประชาชนทั้งหลายรวมใจกันปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ต่อต้านการบังคับนั้น การบังคับนั้นก็ไร้ผล ความพยายามที่จะบังคับอาจทำให้เกิดการปฏิวัติ ซึ่งเป็นการคืนชนต่อสู้ที่จะเข้าควบคุมองค์การทางการเมือง

1.2.5 สิทธิที่จะยุบเลิก (The Power to Dissolve) สมาชิกของทุกสังคมมีอำนาจที่จะยุบเลิกสังคมโดยวิธีการไม่ยอมเชื่อฟังปฏิบัติตามอำนาจแห่งสังคมนั้น สังคมประกอบด้วยประชาชนซึ่งอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ ซึ่งกฎเกณฑ์เหล่านั้นมาจากอำนาจภายในสังคม เมื่อใดที่

สมาชิกไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ใด กฎเกณฑ์นั้นก็ใช้ไม่ได้ ไม่ว่าจะใช้กำลังบังคับมากน้อยสักเพียงใด เมื่อใดที่สมาชิกแห่งสังคมปฏิเสธไม่ยอมรับปฏิบัติตามอำนาจแห่งสังคมนั้น สังคมก็ต้องสลายตัวไป

1.2.6 อำนาจและความคิดเห็น (Authority and Opinion) มติมหาชน นั้นเป็นที่ยอมรับกันว่า เป็นส่วนหนึ่งของอำนาจทางการเมือง เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในทุกองค์การทางการเมือง หากรัฐบาลใดพยายามที่จะสร้างอิทธิพลหรือหน้าที่ที่ขัดต่อหลักความเชื่อมั่นมูลฐานของประชาชน รัฐนั้นก็ต้องเผชิญหน้ากับพลังทางสังคมที่มีต่ออำนาจที่พยายามต่อต้านสิ่งที่รัฐบาลสร้างขึ้น

อำนาจทางการเมืองมีลักษณะพิเศษตรงที่ไม่จำกัดและไม่สามารถวัดในเชิงปริมาณได้ เนื่องจากอำนาจทางการเมืองเกี่ยวข้องกับประชาชน และขึ้นอยู่กับความสามารถที่จะให้คนอื่นทำตามคำสั่ง อำนาจทางการเมืองไม่ใช่ชัยชนะที่ไหลออกมาจากตะเกียงวิเศษ จึงไม่อาจบอกได้ว่าการยึดอำนาจเกิดขึ้นแล้ว การอ้างว่ามีการยึดอำนาจตามที่ทำกันนั้น บางทีก็เป็นการกระทำของคนกลุ่มน้อย อยู่ได้ไม่นานประชาชนก็เกลียดและไม่ร่วมมือ อำนาจจึงเป็นเพียงสิ่งที่อาจได้มา แต่ไม่อาจยึดได้ การศึกษาอำนาจในทางรัฐศาสตร์ไม่ได้ศึกษาอำนาจดิบๆ แต่ต้องการศึกษาเพื่อหาทางสร้างความชอบธรรมและความถูกต้องให้กับอำนาจด้วย

1.2.7 อำนาจทางการเมืองที่เกิดจากหลักความศักดิ์สิทธิ์ อำนาจทางการเมืองประเภทนี้ ได้มาจากการอ้างถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์และความเชื่อตามหลักศาสนา เช่น ลัทธิเทวสิทธิ์ (Divine Right Theory) และลัทธิเทวราช (Divinity Theory) อำนาจทางการเมืองได้แก่ อำนาจของพระมหากษัตริย์แบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ในปัจจุบันการยอมรับความชอบธรรมของอำนาจดังกล่าวมีน้อยลงด้วยเหตุผลหลายประการ

1.2.8 อำนาจทางการเมืองที่เกิดจากหลักปัจเจกชนนิยม อำนาจทางการเมืองประเภทนี้ ได้มาจากการรับมอบอำนาจและความยินยอมจากปวงชน ซึ่งเป็นอำนาจทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ดังนั้น การใช้อำนาจทางการเมืองจึงมักคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของปัจเจกชน รัฐบาล และรัฐสภา ในระบบการเมืองแบบประชาธิปไตยมักอ้างถึงประชาชนและเจตนารมณ์ของปวงชนสนับสนุนนโยบายและการกระทำของตนเสมอ

1.2.9 อำนาจทางการเมืองที่เกิดจากหลักสหนิยม อำนาจทางการเมืองประเภทนี้ ถือว่ารากฐานของอำนาจทางการเมืองเกิดจากรัฐและสังคม หลักสหนิยม นิยมใช้ในประเทศเผด็จการแบบต่างๆ เช่น พรรคคอมมิวนิสต์ และพรรคนาซี เป็นต้น หลักสหนิยมถือว่าอำนาจทางการเมืองนั้นเกิดมาจากรัฐและสังคม มิได้เกิดจากประชาชน การใช้อำนาจทางการเมืองจึงคำนึงถึงผลประโยชน์ความยิ่งใหญ่ของรัฐและผลประโยชน์ของส่วนรวม เสรีภาพและผลประโยชน์ของเอกชนไม่ได้รับความสำคัญมากนัก

1.2.10 อำนาจทางการเมืองที่เกิดจากจารีตประเพณี อำนาจทางการเมืองในบางสังคมอาจเกิดจากแบบแผนการปฏิบัติที่ได้รับการยอมรับและสืบทอดกันมาเป็นเวลานาน เช่น การยึดถือความอาวุโสสูงสุดเป็นเกณฑ์ในการรับมอบอำนาจทางการเมือง และการสืบเชื้อสายมาจากผู้ปกครองเดิม เป็นต้น

1.2.11 อำนาจทางการเมืองที่เกิดจากกฎหมาย อำนาจทางการเมืองในปัจจุบันมักอ้างถึงการมอบหมายจากกฎหมาย เช่น รัฐธรรมนูญและกฎหมายปกครอง เป็นต้น รัฐบาลมักใช้อำนาจทางการเมืองโดยอ้างกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพื่อย้ำความชอบธรรมในการปฏิบัติตาม

1.2.12 อำนาจทางการเมืองที่เกิดจากผู้นำเปี่ยมบารมี อำนาจทางการเมืองนี้เกิดจากบุคคลพิเศษ ผู้นำบารมี เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพพิเศษแตกต่างจากสามัญชน ผู้ใกล้ชิดจะเกิดความเลื่อมใส ศรัทธา และยอมปฏิบัติตาม อำนาจทางการเมืองที่เกิดจากบารมีเป็นอำนาจทางการเมืองเฉพาะตัวและไม่คงทนถาวร มีการเสื่อมได้

ซึ่งในความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจทางการเมืองกับสมาชิกในสังคมการเมือง วิวัฒน์ เอี่ยมไพรวัน (2548: 307-327) สามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ ชนชั้นผู้ปกครอง (Ruling Class) และชนชั้นผู้ถูกปกครอง (Ruled Class) ซึ่งชนชั้นผู้ปกครองก็คือชนชั้นผู้มีอำนาจทางการเมือง ในขณะที่ชนชั้นผู้ถูกปกครองเป็นชนชั้นที่ปราศจากอำนาจทางการเมือง ชนชั้นผู้ถูกปกครองมักมีคนจำนวนมาก (The Mass) ส่วนชนชั้นผู้ปกครองมักมีจำนวนน้อย (The Few) เมื่อเป็นเช่นนี้จึงส่งผลให้ฐานะและสถานภาพของชนชั้นทั้งสองมีความแตกต่างกัน โดยอำนาจทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับอำนาจทางเศรษฐกิจในรูปแบบของปัจจัยการเสริมอำนาจ ซึ่งอำนาจทางเศรษฐกิจถือว่าเป็นทรัพยากรทางการเมืองอย่างหนึ่งที่เสริมอำนาจทางการเมือง ในขณะเดียวกันหากพิจารณาอำนาจทางสังคมของบุคคล ซึ่งหมายถึง ฐานะลำดับชั้นทางสังคมก็จะเป็นปัจจัยเสริมเช่นเดียวกันกับอำนาจทางเศรษฐกิจ สรุปคืออำนาจทางการเมืองเป็นปัจจัยแกนกลางที่สำคัญที่สุดในสังคม ใครก็ตามที่เป็นเจ้าของอำนาจทางการเมือง ผู้นั้นย่อมมีอำนาจควบคุมอำนาจทางเศรษฐกิจและอำนาจทางสังคมโดยปริยาย

2. แนวคิดว่าด้วยชนชั้นนำ

ความคิดเกี่ยวกับชนชั้นนำ (Elite) นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของ ชนชั้นนำไว้อย่างหลากหลายแตกต่างกันไปตามลักษณะของวัฒนธรรมและสังคมที่ดำรงอยู่ เช่น ชนชั้นนำในสังคมอุตสาหกรรมมีความแตกต่างจากชนชั้นนำในสังคมเกษตรกรรม ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้มิใช่เรื่องสำคัญ สิ่งสำคัญอยู่ที่ชนชั้นนำในสังคมนั้นๆ มีบทบาทมากน้อยเพียงใด เพราะ

บทบาทนี้สามารถแสดงให้เห็นถึงอำนาจและอิทธิพลของชนชั้นนำได้อย่างเด่นชัดว่ามีมากน้อยประการใด ในความหมายของชนชั้นนำ สามารถรวบรวมและอธิบายได้ดังนี้

2.1 ความหมายของชนชั้นนำ

ชยอนันต์ สมุทวณิช (2511 : 58-71 อ้างถึงใน นิคม สุวรรณรุ่งเรือง 2531: 36) ได้กล่าวว่า ชนชั้นนำ หมายถึง กลุ่มบุคคลใดๆก็ตามในสังคมหนึ่งๆ ที่มีตำแหน่งหน้าที่สำคัญและมีชื่อเสียง ฉะนั้นชนชั้นนำจึงอาจรวมถึงบุคคลหลายอาชีพด้วยกัน บุคคลที่มีตำแหน่งสูง มีอำนาจในหน้าที่ราชการ

จักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ (2513: 21 อ้างถึงใน นิคม สุวรรณรุ่งเรือง 2531: 36) ได้ให้ความหมายของชนชั้นนำ หมายถึง บุคคลในชุมชนใดชุมชนหนึ่ง ซึ่งมีคุณสมบัติที่น่าปรารถนาโดยทั่วไป ในระดับที่ค่อนข้างสูงเป็นพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นเพียงประการเดียว หรือหลายประการรวมกันก็ตาม บุคคลชั้นนำอาจจะเป็นผู้ที่มิอำนาจ ได้รับการยกย่องนับถือ มีทรัพย์สินหรือมีความสามารถหลายๆ ด้าน คุณสมบัติดังนี้อาจจะเป็นเพียงประการเดียวหรือหลายประการรวมกันก็ได้

ระดม วงษ์น้อย (2527: 10 อ้างถึงใน นิคม สุวรรณรุ่งเรือง 2531: 37) ได้ให้ความหมายชนชั้นนำ หมายถึง คนกลุ่มน้อยที่อยู่บนจุดสุดยอดปิรามิดของการแบ่งชั้นทางสังคม คนกลุ่มน้อยที่มีอำนาจและอิทธิพลมากที่สุด ครอบครองทรัพย์สินและความร่ำรวยมากที่สุด หรือมากกว่าคนอื่นๆ ในสังคมหรือชุมชน และคนกลุ่มน้อยนี้ได้อาศัยความได้เปรียบดังกล่าวเข้าถึงหรือเข้าควบคุมการตัดสินใจของสังคมและชุมชนเอาไว้ ซึ่งในปัจจุบันการควบคุมอำนาจตัดสินใจดังกล่าวก็คือ อำนาจปกครองไว้นั่นเอง

พรชัย เทพปัญญา (2549: 4) ได้ให้ความหมายของชนชั้นนำ คือผู้ที่มีอำนาจในการปกครองในการที่จะชี้ชะตาบุคคลที่อยู่ภายใต้การปกครอง ให้เป็นไปตามครรลองที่พวกเขาต้องการ เครื่องมือที่สำคัญในการช่วยสร้างฐานอำนาจให้เข้มแข็งได้แก่ สถานะทางเศรษฐกิจที่มั่นคง และความสามารถที่ควบคุมปัจจัยการผลิตไว้ได้ นอกจากนี้ยังมีสิ่งกำหนดอื่นๆ ที่ทำให้ชนชั้นผู้นำมีอำนาจเหนือบุคคลอื่นๆ ภายในสังคม เช่น สภาวะผู้นำ การศึกษา ฯลฯ

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ (2547: 33 อ้างถึงใน สุดาพร พัดแสง 2548: 37) ได้ให้ความหมายของชนชั้นนำ หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีอำนาจและอิทธิพลในแต่ละสาขาวิชาชีพ ส่วนจะเป็นกลุ่มที่มีอำนาจมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสำคัญของวิชาชีพที่เขาประกอบอยู่และความสำคัญของอาชีพนี้จะมีระดับแตกต่างกันไปตามแต่ละสังคม เป็นต้นว่าอาชีพทหาร อาจมีความสำคัญอย่างมากต่อสังคมเกษตรกรรม แต่อาจมีความสำคัญไม่มากต่อสังคมอุตสาหกรรม การศึกษาชนชั้นนำจึงต้องสังเกตตั้งแต่เบื้องต้นว่าอยู่ในสังคมชนิดใด

เพลโต (Plato อ้างใน พรชัย เทพปัญญา 2549: 3) ได้อธิบายถึงความหมายของชนชั้นนำไว้สองความหมายด้วยกัน กล่าวคือ ในความหมายแรก เขาได้เน้นถึงใครก็ตามที่ประสบ

ความสำเร็จในชีวิตเกี่ยวกับหน้าที่การงานอย่างสูง ในความหมายที่สอง เขาได้เน้นถึงการแบ่งบุคคลภายในสังคมออกเป็นสองระดับด้วยกัน คือ ในระดับต่ำ ได้แก่พวกที่ไม่ได้เป็นชนชั้นนำ (non-elite) และในระดับที่สูงกว่า ได้แก่ชนชั้นนำผู้ที่มีบทบาทในการปกครอง (eoverning elite) กับชนชั้นผู้นำ ผู้ซึ่งไม่มีบทบาทในการปกครอง (non- eoverning elite)

จากความหมายของชนชั้นนำสามารถสรุปได้ว่า ในสังคมมีชนชั้นอยู่สองชนชั้น เป็นอย่างน้อย ชนชั้นนำเป็นชนกลุ่มน้อย (Minority Group) เป็นกลุ่มที่มีทรัพย์สิน อำนาจ ชื่อเสียง เกียรติยศ และครอบครองสิ่งที่มีค่าทางสังคม ในอัตราที่มากกว่าชนกลุ่มมาก (Majority Group) ของสังคม และที่สำคัญชนชั้นนำที่เป็นชนกลุ่มน้อยนี้จะเป็นผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่สามารถใช้อำนาจในการตัดสินใจทางการเมืองและกิจกรรมต่างๆที่สำคัญของชุมชนเอาไว้ ดังนั้น ชนชั้นนำ ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยนี้จะรู้จักกันในอีกนัยหนึ่ง คือ ชนชั้นปกครอง (Ruling Class) หรือ ชนชั้นแห่งอำนาจ (The power elite) ส่วนชนชั้นที่ไม่มีส่วนในการปกครองก็จะถูกปกครองโดยชนชั้นปกครอง ซึ่งเรียกว่า ชนชั้นถูกปกครอง (non-governing class) หรือมวลชน (mass) (นิคม สุวรรณรุ่งเรือง 2531: 37)

2.2 ประเภทของชนชั้นนำ

ซีไรท์ มิลล์ (C. Wright Mills อ้างถึงใน นิคม สุวรรณรุ่งเรือง 2531: 37) ได้แบ่งชนชั้นนำที่ทำการปกครองประเทศสหรัฐอเมริกาได้ 3 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

1. ชนชั้นนำทางการเมือง (Political Elite)
2. ชนชั้นนำทางเศรษฐกิจ (Economic Elite)
3. ชนชั้นนำทางทหาร (Military Elite)

วิสุทธิ ธรรมวิริยะวงศ์ (2524: 17) ได้แบ่งประเภทของชนชั้นนำในสังคมออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. ชนชั้นนำทางการเมือง (Political Elite)
2. ชนชั้นนำทางการบริหาร (Administrative Elite or Bureaucratic Elite)
3. ชนชั้นนำทางธุรกิจ (Business Elite)
4. ชนชั้นนำทางทหาร (Military Elite)
5. ชนชั้นนำทางวิชาชีพ (Professional Elite) อาทิเช่น ทนายความ, แพทย์, วิศวกร
6. ผู้นำมวลชน (Leader of the mass)

ภาณุวัตร วิริยะจรรยา (2552: 9) ได้แบ่งประเภทของชนชั้นนำไทยให้เหมาะสมกับสภาพสังคม โดยจำแนกประเภทชนชั้นให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของประเทศไทยปัจจุบันได้ 3 ประเภท คือ

2.2.1 **ชนชั้นทางการบริหาร (Administrative Elite or Bureaucratic Elite)**

หมายความถึง กลุ่มบุคคลที่มีสถานะเป็นผู้บริหารกิจการบ้านเมืองมีหน้าที่เป็นข้าราชการ ไม่ว่าจะ เป็นข้าราชการประจำ หรือข้าราชการการเมือง หมายรวมถึง ข้าราชการที่เกษียณอายุราชการ หรือ ลาออกจากราชการแล้วกลับเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารบ้านเมือง

2.2.2 **ชนชั้นทางธุรกิจ (Business Elite)**

หมายความถึง กลุ่มพ่อค้า นักลงทุน นักธุรกิจ บริษัท ห้างร้าน หรือบุคคลธรรมดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี มีความมั่นคง และต่อมาอาจจะเข้ามามีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจและระบบการเมือง ไม่ว่าจะ เป็นทางตรงและ ทางอ้อม โดยมีรูปแบบการเข้ามามีส่วนร่วมที่แตกต่างกัน

2.2.3 **ผู้นำมวลชน (Leader of the mass)**

หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่อาจมี สถานะทั้งเป็นชนชั้นทางการบริหารหรือเป็นชนชั้นทางธุรกิจ ที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนประชาชน เพื่อดำเนินกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียกร้อง การขอความร่วมมือหรือการให้ช่วยเหลือ เป็น ตัวแทนประสานผลประโยชน์ในด้านต่างๆ เพื่อให้กิจกรรมที่มวลชนต้องการบรรลุลงไปได้ด้วยดี

นิคม สุวรรณรุ่งเรือง (2531: 38-39) ได้แสดงทัศนะที่แตกต่างจากนักวิชาการข้างต้น ใน เรื่องของการแบ่งประเภทของชนชั้น โดยให้ความเห็นว่า การแยกประเภทดังกล่าวจะไม่ชัดเจน อย่างแท้จริง ด้วยลักษณะที่ว่า ชนชั้นนำแต่ละประเภทนี้ บางครั้งก็เป็นชนกลุ่มเดียวกัน เพียงแต่ เมื่อเปลี่ยนสถานภาพบทบาทไปตามตำแหน่งที่ครอบครองแล้ว ชนกลุ่มน้อยที่จะเปลี่ยนเป็นชน ชั้นนำอีกประเภทหนึ่งไป อาทิ ชนชั้นนำทางเศรษฐกิจ เป็นบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มี ทรัพย์สิน มีชื่อเสียง และมีอำนาจทางเศรษฐกิจ และบุคคลกลุ่มนี้จะได้รับการยอมรับและยกย่อง ในวงการทางสังคม เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงสังคม และเมื่อบุคคลเหล่านี้เข้าไปในกระบวนการ ทางการเมืองแล้ว ก็มักจะเป็นผู้ได้รับเลือกเข้าสู่ศูนย์กลางแห่งอำนาจด้วยความพร้อมของปัจจัย หลายๆ ด้าน ในทางการเมืองนี้เองชนชั้นนำกลุ่มนี้ก็จะเข้าดำรงตำแหน่งที่สำคัญทางการเมือง เป็น ชนชั้นนำทางการเมือง ในขณะที่เดียวกันชนกลุ่มนี้ก็ใช้อำนาจทางการเมืองเป็นปัจจัยในการพัฒนา ระบบเศรษฐกิจของกลุ่มตนเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง เมื่อเป็นเช่นนี้ สถานภาพ เกียรติยศ ทาง สังคมก็เป็นผลที่ตามมาเพื่อชนกลุ่มนี้ เมื่อเขาดำรงตำแหน่งทางการเมือง ดังนั้นจึงแทบกล่าวได้ว่า บางครั้งชนชั้นนำในแต่ละประเภทเป็นชนชั้นนำที่มาจากกลุ่มเดียวกัน และเป็นที่ประจักษ์ว่า ชน ชั้นนำกลุ่มนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด มีการประสานผลประโยชน์กันอย่างต่อเนื่อง มีวิถี การดำเนินชีวิต มีค่านิยม และความรู้สึกนึกคิดที่ไม่แตกต่างกัน

3. แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ

ผู้นำ คือ บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งหรือยกย่องขึ้นให้เป็นหัวหน้าหรือเป็นผู้ตัดสินใจและเป็นปัจจัยที่สำคัญในการที่จะนำกลุ่มหรือหมู่ชนไปสู่ประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลว เนื่องจากผู้นำจะต้องเป็นผู้นำ ผู้ควบคุม และเป็นผู้กำหนดนโยบายเพื่อนำกลุ่มไปสู่เป้าหมายที่กำหนด ซึ่งในความหมายของผู้นำนั้นได้มีผู้ให้คำนิยามไว้มากมาย สามารถศึกษาและรวบรวมได้ ดังนี้

3.1 ความหมายของภาวะผู้นำ

นพพงษ์ บุญจิตราคูล (2534: 95) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้ 5 ประการ คือ

1. ภาวะผู้นำ คือ ผู้นำที่มีอิทธิพลในทางที่ถูกต้องต่อการกระทำของผู้อื่น
2. ภาวะผู้นำ คือ ผู้นำที่มีอิทธิพลในทางที่ถูกต้องต่อการกระทำของผู้อื่นมากกว่าคนอื่นๆ ในกลุ่มหรือในองค์กรซึ่งเขาปฏิบัติงานอยู่
3. ภาวะผู้นำ คือ ผู้นำที่ได้รับการเลือกตั้งจากกลุ่มเพื่อเป็นหัวหน้า
4. ภาวะผู้นำ คือ ผู้นำใช้อิทธิพลมากในการกำหนดเป้าหมายหรือการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่มหรือองค์กร
5. ภาวะผู้นำ คือ ผู้นำที่ได้รับแต่งตั้งในสำนักงานและมีอิทธิพลในตัวสูง

เสนาะ ดิยาวี (2534: 5-6) กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง การพัฒนาบุคคลมิใช่เกิดจากคุณสมบัติส่วนตัว คือ เกิดจากพฤติกรรมของผู้นำเอง พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเป็นผู้นำ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับผู้อื่นในแง่ของการบริหาร ก็คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา

ทองอินทร์ วงศ์โสธร (2544: 165-166) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้ 4 ประการ คือ

1. ภาวะผู้นำ คือ ความสามารถในการชักชวนหรือชี้นำคนอื่นโดยปราศจากการใช้อำนาจตามตำแหน่งหรือเหตุการณ์ภายนอก
2. ภาวะผู้นำ คือ กระบวนการในการใช้อิทธิพลต่อกิจกรรมของกลุ่ม เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของกลุ่มและทำกลุ่มให้บรรลุวัตถุประสงค์
3. ภาวะผู้นำ คือ เป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่ซับซ้อนและสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง
4. ภาวะผู้นำ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลผลแห่งความสัมพันธ์ ก็คือ บุคคลหนึ่งในช่วงเวลาหนึ่งต้องรับผิดชอบต่อกิจกรรมและสวัสดิการของกลุ่ม ภาวะผู้นำเกิดขึ้นเมื่อคนคนหนึ่งมีผลกระทบต่ออีกคนหนึ่ง หรือกลุ่มหนึ่งในลักษณะที่ว่า การสั่งการให้เป็นไปตาม

วัตถุประสงค์มาจากคนคนนี้ ความสำเร็จของความเป็นผู้นำเกี่ยวข้องกับผู้อื่นเสมอ ไม่สามารถเกิดขึ้นเองโดยลำพังได้

เลิศ ไชยณรงค์ (2536: 20) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ คือ การสร้างสรรค์หรือปลูกฝังศรัทธาความกลมเกลียว ความร่วมมือ ร่วมใจให้เกิดขึ้นในระหว่างผู้ร่วมงาน หรือผู้ตาม ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางที่ผู้นำหรือผู้บริหารต้องการ อันเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรนั่นเอง

สัมฤทธิ์ เพชรสังคุณ (2535: 17) กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำ มีความหมายสามารถแบ่งได้เป็น 3 แบบ ได้แก่

1. ภาวะผู้นำ คือ การที่ผู้นำใช้อิทธิพลของตนหรือตำแหน่งหน้าที่เพื่อให้ผู้อื่นยินยอมปฏิบัติตามเป้าหมายของกลุ่ม
2. ภาวะผู้นำ คือ การที่ผู้นำติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในองค์กร โดยเน้นที่การประสานสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเป็นสำคัญ ก่อนที่จะคำนึงถึงเป้าหมายขององค์กร เป็นการมุ่งสัมพันธภาพ
3. ภาวะผู้นำ คือ การที่ผู้นำใช้ศิลปะจูงใจให้สมาชิกของกลุ่มร่วมกันปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร และสร้างสัมพันธภาพที่ดีของสมาชิก โดยสมาชิกพึงพอใจในผลสัมฤทธิ์ของงานด้วย

ธงชัย สันติวงษ์ (2539: 410) ให้ความเห็นว่า ภาวะผู้นำ คือ ความเป็นผู้นำที่ก่อให้เกิดความร่วมมืออันดีระหว่างสมาชิกในองค์กร ที่ผู้นำจะต้องมีและเป็นความสามารถที่จะรวบรวมพลังและใช้ประโยชน์จากผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

เทพนม เมืองแมนและสวิง สุวรรณ (2540: 184) ให้คำจำกัดความไว้ว่า ภาวะผู้นำ คือ การที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดมีอิทธิพลต่อสมาชิกในหมู่คณะมากที่สุด ในการจูงใจให้ปฏิบัติตาม ให้มีความเห็นคล้อยตามความต้องการซึ่งเป็นกระบวนการของการมีอิทธิพลต่อกิจกรรมของบุคคลหรือของกลุ่มเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในสถานการณ์หนึ่งๆ

ศิริพร พงษ์ศรีโรจน์ (2540: 196) ให้ความเห็นว่า ภาวะผู้นำ คือ ศิลปะหรือกระบวนการที่มีอิทธิพลเหนือคน กระตุ้นให้ความร่วมมือปฏิบัติงานตามผู้นำด้วยความศรัทธา นับถือด้วยความเต็มใจอย่างประสานสัมพันธ์กันจนงานสำเร็จตามเป้าหมายของกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง

ลิเกิร์ต (Likert, 1967: 172 อ้างถึงใน จุมพล นิมพานิช และ ฐปนรรต พรหมอินทร์ 2552: 75- 76) ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำว่า เป็นกระบวนการซึ่งผู้นำจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับความคาดหวัง ค่านิยม และความสามารถในการติดต่อพบปะเจรจาของบุคคลที่จะต้อง

เกี่ยวข้อง ดังนั้น เพื่อที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ผู้นำจะต้องแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่จะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเห็นว่าสนับสนุนในความสามารถของเขา

ริชาร์ดสันและแบลด์วิน (Richardson and Baldwin, 1976: 147 อ้างถึงใน จุมพล หนีมพานิช และ รฐปนรรต พรหมอินทร์ 2552: 75- 76) ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำ ไว้ว่า เป็นกระบวนการซึ่งบุคคลหนึ่งบุคคลใดมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ความเชื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมของบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือมากกว่า โดยพยายามที่จะทำให้สมาชิกขององค์การให้ประพฤติไปในทิศทางที่จะทำให้องค์การนั้นๆ บรรลุถึงเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

3.2 ประเภทของผู้นำ

จากความหมายของภาวะผู้นำที่กล่าวมา สามารถแบ่งประเภทของผู้นำตามลักษณะได้ดังนี้ (จุมพล หนีมพานิช และ รฐปนรรต พรหมอินทร์ 2552: 75- 76)

3.2.1 การแบ่งประเภทตามลักษณะการปฏิบัติงาน สามารถแบ่งเป็นประเภทย่อยๆ คือ

1) ผู้นำตามกฎหมาย ได้แก่ ผู้นำที่เป็นไปตามกฎหมายหรือกฎระเบียบที่กำหนดไว้ เช่น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ปลัดกระทรวง อธิบดี ฯลฯ โดยกฎหมายจะกำหนดคุณลักษณะของแต่ละตำแหน่งไว้ว่าจะต้องเป็นเช่นไร ผู้ใดจะสามารถมาอยู่ในตำแหน่งนั้น ตำแหน่งนี้ได้อย่างไร ผู้ใดมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดหรือกฎระเบียบกำหนดก็จะมาครองตำแหน่งนั้นได้

2) ผู้นำที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัว เป็นผู้ที่มีความสามารถพิเศษ มีท่าทาง บุคลิก ลักษณะ หรือความสามารถพิเศษเฉพาะตัว ซึ่งเป็นไปได้ทั้งในทางดีหรือทางเลว เช่น เมื่อเป็นนักเลงก็จะได้รับการยอมรับในหมู่นักเลงให้เป็นหัวหน้าแก๊ง เมื่อเป็นนักกีฬาที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นหัวหน้าทีม เป็นผู้ที่มีความดีของผู้นำที่ดีเด่น

3) ผู้นำในลักษณะที่เป็นสัญลักษณ์ เช่น พระมหากษัตริย์เป็นผู้นำของพระราชวงศ์หรือของประเทศที่มีพระมหากษัตริย์เป็นผู้นำ

3.2.2 การแบ่งประเภทตามลักษณะของพฤติกรรม ซึ่ง จอห์น ซี ฟลานาแกน (John C. Flanagan อ้างถึงใน จุมพล หนีมพานิช และ รฐปนรรต พรหมอินทร์ 2552: 75- 76) ได้แบ่งย่อยออกได้ดังนี้

- 1) ผู้นำที่มุ่งแต่งานเป็นสำคัญ มีลักษณะพฤติกรรมแสดงออกเป็นแบบเผด็จการ
- 2) ผู้นำที่ตระหนักถึงผลงานและความพอใจของทุกฝ่าย เป็นหัวหน้างานที่มีพฤติกรรมแบบประชาธิปไตย

3) ผู้นำที่ถือว่าประสิทธิภาพของการทำงานสูงขึ้นได้เนื่องจากสินน้ำใจ ผู้นำประเภทนี้ถือว่าสินน้ำใจหรือสิ่งตอบแทนเป็นสิ่งสำคัญที่กระตุ้นให้การ ทำงานมีประสิทธิภาพสูง จึงใช้วิธีขู่ยุให้คนทำงานโดยการให้สินน้ำใจ ค่าตอบแทน หรือสินจ้างรางวัล

3.2.3 การแบ่งประเภทตามลักษณะการบริหารงาน ลิปปิต (Lippitt อ้างถึงใน จุมพล หนีมพานิช และฐปนรรต พรหมอินทร์ 2552: 76-77) ได้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) ผู้นำแบบอัตตาธิปไตย (Authoritarian หรือ Autocratic leaders) ผู้นำแบบนี้จะใช้อำนาจตลอดเวลา ยึดถือตัวเองเป็นสำคัญ เน้นการสั่งจากบนลงล่าง ไม่รับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น หรือไม่เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น

2) ผู้นำแบบเสรี (Laissez-faire leaders) เป็นผู้นำแบบ “ไม่เอาไหน” ปล่อยตามเรื่องตามราว ไม่ใช้อำนาจบังคับบัญชาควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชา ปราศจากความรับผิดชอบ คอยแต่ลงนามผ่านเรื่องให้พ้นตัวไปเท่านั้น

3) ผู้นำแบบประชาธิปไตย (Democratic leaders) เป็นแบบที่ดีที่สุด ใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น ยึดถือความคิดเห็นของกลุ่มเหนือความคิดเห็นของตน ผู้นำแบบนี้ผู้ใต้บังคับบัญชาจะให้ความนิยมนกย่อง รักใคร่ เกรงใจแต่ไม่ใช่เกรงกลัว

นอกจากนี้ อุทัย หิรัญโต (มปป. 1-2 อ้างถึงใน จุมพล หนีมพานิช และฐปนรรต พรหมอินทร์ 2552: 76-77) ได้พิจารณาจำแนกผู้นำจากการใช้อำนาจโดยแบ่งได้ดังนี้

1) ผู้นำแบบใช้พระเดช (Legal leaders) หมายถึงผู้นำที่ยึดถือการปฏิบัติงานที่อาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเป็นหลัก และมักจะพิจารณาผู้ใต้บังคับบัญชาไปในทางที่จะลงโทษหากปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพ

2) ผู้นำแบบใช้พระคุณ (Charismatic leaders) หมายถึงผู้นำที่ใช้ความสามารถจูงใจคนให้ยินยอมพร้อมใจปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ โดยที่ตัวผู้นำมิได้มีอำนาจตามกฎหมาย แต่คนอื่นคล้อยตามเพราะคุณงามความดี

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น กล่าวได้ว่าเป็นลักษณะทั่วไปของผู้นำที่ปรากฏอยู่ในสังคม แต่สำหรับในทางการเมืองแล้วก็ได้มีการแบ่งประเภทของผู้นำทางการเมืองไว้ดังนี้ (วิสุทธิ โปธิ์แทน และคณะ 2534: 4-6 อ้างถึงใน จุมพล หนีมพานิช และฐปนรรต พรหมอินทร์ 2552: 76-77)

1) การจำแนกโดยพิจารณาจากแหล่งที่มาของอำนาจ (Classifying Leaders by Source of Authority) ซึ่ง แม็กซ์ เวเบอร์ (Max Weber อ้างถึงใน จุมพล หนีมพานิช และฐปนรรต พรหมอินทร์ 2552: 77) ได้จำแนกออกเป็น 3 ประเภทย่อยๆ คือ

(1) ผู้นำตามกฎหมายและเหตุผล (Legal-rational leaders) ผู้นำแบบนี้เกิดขึ้นจากความเชื่อในความถูกต้องของหลักกฎหมายที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเหตุผล โดยหลักกฎหมาย

และเหตุผลนี้ “ตำแหน่ง” ผู้นำจึงเป็นตำแหน่งแห่งความชอบธรรมที่จะต้องได้รับการเคารพ ความเชื่อฟัง
ในผู้นำเป็นการเชื่อฟังในฐานะของการดำรงตำแหน่งที่ได้รับการยอมรับ ไม่ใช่เชื่อฟังในตัวผู้นำ

(2) ผู้นำตามจารีตประเพณี (*Traditional leaders*) เป็นผู้นำที่เกิดขึ้นจาก
ข้อกำหนดของจารีตประเพณีของสังคมนั้นๆ ที่ได้รับการเชื่อถือติดต่อกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน
การเป็นผู้นำและอำนาจของผู้นำมีแหล่งที่มาจากจารีตประเพณี โดยไม่คำนึงว่ามีเหตุผลหรือไม่

(3) ผู้นำบุญญาบารมี (*Charismatic leaders*) เป็นผู้นำที่เกิดขึ้นมาจาก
บุคลิกภาพส่วนตัวของบุคคลที่มีลักษณะพิเศษที่เรียกว่า Charisma อันแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติ
โดดเด่นที่ผู้ตามทั้งหลายมอบความเลื่อมใสศรัทธาให้ โดยมีความเชื่ออย่างเหนียวแน่นว่า บุคคลนั้น
เป็นผู้ที่มีลักษณะเหนือมนุษย์ที่ตนไม่อาจไม่เชื่อฟังได้

2) การจำแนกโดยพิจารณาตามประเภทของบุคลิกภาพ (*Classifying Leaders by Personality types*) ซึ่ง ฮาโรลด์ ดี ลาสเวลล์ (Harold D. Lasswell อ้างถึงใน จุมพล หนิมพานิช และ
ฐปนรรต พรหมอินทร์ 2552: 77-78) ได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทย่อย คือ

(1) ผู้กระตุ้นทางการเมือง (*Political agitator*) คือผู้ที่มีความสนใจหลักๆ
อยู่ที่การกระตุ้นมหาชนให้เกิดความตื่นตัวเร่งใจทางการเมืองเพื่อให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง
ผู้กระตุ้นต้องการ

(2) ผู้บริหารทางการเมือง (*Political administration*) ผู้นำลักษณะนี้จะมี
ลักษณะที่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการทำงานประจำวันเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ โดยไม่สนใจที่จะ
ก่อให้เกิดความตื่นเต้นแก่บุคคลอื่น

อย่างไรก็ตาม ผู้นำประเภทผู้บริหารทางการเมืองอาจพัฒนามาจากผู้
กระตุ้นทางการเมืองก็ได้

3) การจำแนกโดยพิจารณาตามลักษณะความสัมพันธ์กับผู้ตาม (*Classifying Leaders by Relationship to Followers*) ซึ่งแบ่งย่อยออกได้ คือ

(1) ผู้นำแห่งการแลกเปลี่ยน (*Transactional leaders*) เป็นผู้นำที่มี
ความสัมพันธ์กับผู้ตามเสมือนหนึ่งดำเนินการแลกเปลี่ยนในเชิงค้าขาย กล่าวคือ ผู้นำจะให้รางวัลไม่
ว่าจะเป็นวัตถุหรือตำแหน่ง ลากยศ เพื่อแลกเปลี่ยนให้ได้มาในสิ่งที่ตนประสงค์ เช่น คะแนนเสียง เงิน
หรือการสนับสนุน เป็นต้น

(2) ผู้นำในการเปลี่ยนแปลง (*Transforming of transformational leaders*)
เป็นผู้นำที่มีลักษณะผูกพันทางศีลธรรมที่มุ่งจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่คิดว่ามีขึ้นและเพื่อ
วัตถุประสงค์ที่ดีกว่าเดิม

4) การจำแนกโดยพิจารณาที่ความสัมพันธ์กับอุดมการณ์ทางการเมือง
(*Classifying Leaders by Relationship to Political Ideology*) แบ่งออกได้ดังนี้

(1) **ผู้สถาปนา (Founder)** คือผู้นำที่รับผิดชอบอย่างมากต่อการสร้างและพัฒนาอุดมการณ์อันใดอันหนึ่ง ผู้นำประเภทนี้เป็นผู้นำที่ให้คำอธิบายเกี่ยวกับความคิด ความเชื่ออย่างใดอย่างหนึ่ง และนำความคิด ความเชื่อนั้นมาปฏิบัติในกิจกรรมและสถาบันทั้งหลายทางการเมือง คือ ทำความคิด ทำการปฏิบัติและทำการสร้างสถาบันใหม่ที่สอดคล้องกันขึ้นมา

(2) **นักแก้ไข (Revisionist)** คือ ผู้นำที่นำอุดมการณ์ที่มีอยู่แล้วมาดัดแปลงแต่เดิมจนมีลักษณะโดดเด่นขึ้นมาใหม่

(3) **นักปฏิบัติ (Practitioner)** คือ ผู้นำที่เป็นแบบอย่างแห่งการปฏิบัติตามอุดมการณ์ที่ตนเองเชื่อถือและผูกพัน

(4) **ผู้ถ่ายทอด (Missionary)** คือ ผู้นำที่พยายามถ่ายทอดอุดมการณ์ที่ตนเชื่อถือให้แก่ผู้อื่นเพื่อให้เชื่อถือตาม

3.3 คุณลักษณะของผู้นำ

คุณลักษณะของผู้นำมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะของผู้นำแต่ละประเภท แต่ละลักษณะอาจจะมีความโดดเด่นที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งคุณลักษณะของผู้นำนั้นสามารถสรุปได้ดังนี้ (อุทัย หิรัญโต 2524: 29-33 อ้างถึงใน จุมพล หนิมพานิช และ ฐปนรรต พรหมอินทร์ 2552: 78-81)

3.3.1 กำลังกายและกำลังใจ ผู้นำที่ประสบความสำเร็จนั้นมักจะเป็นผู้ที่ มีพลังทางกายและพลังทางใจอย่างมากเป็นพิเศษ เพราะบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งดังกล่าวจะถูกแรงกดดันมากกว่าผู้อื่น จึงจำเป็นต้องสามารถที่จะรับแรงกดดันได้มากกว่าผู้อื่น มีความบึกบึนอดทนมากกว่า ทำให้ต้องเป็นผู้ที่มีความแข็งแกร่งของร่างกายและจิตใจมากกว่าบุคคลโดยปกติโดยทั่วไป พลังของผู้นำย่อมก่อให้เกิดพลังงานในตัวผู้ตาม ความแข็งแกร่งทำให้ผู้นำเกิดความกระหายที่จะทำงาน และก่อให้เกิดความกระตือรือร้นในหมู่ผู้ตามด้วย ดังนั้นผู้นำจะต้องแสดงความแข็งแกร่งและใช้ความพยายามอย่างต่อเนื่อง เอาจริง เอาจัง หรือทำงานสม่ำเสมอ ซึ่งการมีพลังกายที่สมบูรณ์จะทำให้สามารถยืนหยัดอยู่ได้เมื่อเผชิญกับความท้อใจและความผิดหวัง

3.3.2 ความกระตือรือร้นและความตื่นตัว เป็นคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับผู้นำ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่เกิดขึ้นเอง เป็นเอง และถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้ โดยความกระตือรือร้นเป็นสิ่งที่ไม่สามารถเสแสร้งได้ อย่างไรก็ตาม เราสามารถที่จะเพิ่มความกระตือรือร้นโดยจงใจได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นคุณสมบัติข้อนี้ถือว่ามีเกิดจากสายธารแห่งพลังงานและความเชื่อมั่น ซึ่งก่อให้เกิดการกระตุ้นในทางอารมณ์อันเป็นสิ่งจำเป็นในการเข้าใจผู้อื่น ในองค์กรใดก็ตามหากผู้นำมีความกระตือรือร้น ผู้ตามก็จะมี ความกระตือรือร้นตามไปด้วย ในทางตรงกันข้าม หากผู้นำที่มีความเฉื่อยชา ไม่มีชีวิตชีวา ผู้ตามก็จะหมดความศีกคักไปด้วยเช่นกัน ผู้นำที่ตื่นนอกจากจะมีความกระตือรือร้นแล้วจะต้องมีความตื่นตัวที่จะรับวิทยาการสมัยใหม่ ความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น และนำมาปรับใช้กับการทำงานด้วย

3.3.3 ความเป็นมิตร และความเอ็นดูรักใคร่ ผู้นำที่ดีไม่ควรตั้งตัวอยู่โดดเดี่ยวเหนือบุคคลอื่น แต่ต้องร่วมสุขร่วมทุกข์กับผู้อื่น วางตัวเป็นมิตรที่ดี เป็นเพื่อนร่วมเป็นร่วมตาย เพราะคุณสมบัติข้อนี้จะก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นอย่างรวดเร็วและมั่นคง

3.3.4 ความรอบรู้ในทางหลักวิชา คุณสมบัติข้อนี้ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้นำในทุกประเภท ทุกลักษณะ ผู้นำจะต้องมีความรอบรู้อย่างเพียงพอในหลักวิชาและกรรมวิธีในการทำให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ การเป็นผู้ที่มีความรอบรู้จะช่วยให้การให้คำแนะนำเป็นไปอย่างถูกต้อง ทำให้ผู้ตามเกิดความศรัทธาเชื่อมั่น

3.3.5 ความเด็ดขาด เป็นเรื่องสำคัญในการนำคน เพราะผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้นำจะถูกผู้อื่นมองในเรื่องของการทำงาน การตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เผชิญหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะวิกฤติหรือหน้าสิ่วหน้าขวานว่าผู้นำมีความเด็ดขาดเพียงใด ซึ่งอาจจะรู้ได้จากความรวดเร็วในการตัดสินใจ อย่างไรก็ตาม ความเด็ดขาดนี้จะต้องไม่พึงหมายถึงความถือดีและหัวรั้น

3.3.6 สติปัญญา หมายถึงความสามารถในการเข้าถึงความเกี่ยวกับและความคล้ายคลึงกันของสิ่งต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว หรือการรู้แจ้งเห็นจริงในสิ่งต่างๆ อย่างรวดเร็ว ความสามารถในทางสติปัญญาของบุคคลนั้นจะแตกต่างกันออกไป ซึ่งการแสดงออกถึงความมีสติปัญญาอาจพิจารณาได้จากการมีความคิดอ่านดี สามารถปรับปรุงตัวหรือดัดแปลงตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม สามารถเรียนหรือศึกษาหาความรู้ได้สำเร็จตามต้องการ เรียนได้รวดเร็ว เข้าใจอย่างลึกซึ้ง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถในการทำงานยากๆ สามารถทำงานได้พร้อมๆ กันในหลายๆ อย่าง มีความสามารถเข้าใจงานที่เป็นนามธรรมได้ง่ายกว่าผู้อื่น และสามารถก่อให้เกิดการประหยัดได้มากกว่าผู้อื่น เป็นต้น

3.3.7 ความอดทน การมีสมาธิในการทำงาน ใจคอหนักแน่น และการบังคับใจตนเอง ผู้นำจะต้องมีความอดทนในการทำงานและอดทนต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน ขณะเดียวกันในการทำงานก็จะต้องมีจิตใจแน่วแน่ มีสมาธิในการทำงาน รวมตลอดถึงจะต้องสามารถบังคับใจตนเองให้ได้ว่าจะอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำด้วย รวมทั้งต้องมีใจคอที่หนักแน่น ไม่โกรธง่าย ไม่หุนเหิน ต้องพร้อมที่จะรับฟังคำตำหนิติเตียนจากผู้อื่นตลอดเวลา

3.3.8 ท่าทางและบุคลิกดี ผู้นำที่มีท่าทางและบุคลิกไม่ดีจะทำให้คนทั่วไปมองดูไม่เลื่อมใสหรือน่านับถือ ไม่ว่าจะมีความรอบรู้หรือความสามารถเพียงใด แต่หากมีท่าทางและบุคลิกไม่ดีก็จะเสียคะแนนไปถึงร้อยละ 50

3.3.9 ความแนบเนียน ผู้นำที่ดีต้องมีความแนบเนียนในการทำงาน เมื่อถึงคราวจะต้องโอนอ่อนผ่อนตามแม้จะไม่ถูกใจหรือไม่ตรงกับความคิดเห็นของตนเอง ในบางครั้งผู้นำก็ต้องยอมโอนอ่อนผ่อนตามไปบ้าง เพราะหากแข็งเกินไปก็อาจจะก่อให้เกิดการแตกหักหรือพังไป

เสียก็ได้ อย่างไรก็ตามหากเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องก็จะต้องสามารถคัดค้านได้คือ “เมื่อถึงความตึงก็ถึงถึงคราวหย่อนก็หย่อน”

3.3.10 การสื่อความหมายที่ดี คำสั่งไม่คลุมเครือ ซึ่งหมายถึงการพูดเป็นและการเขียนเป็น ในองค์กรขนาดใหญ่ ปัญหาสำคัญประการหนึ่งก็คือเรื่องของการสื่อสาร หากการสื่อสารความหมายออกมาไม่ได้อาจก่อให้เกิดความเข้าใจที่บิดเบือนไปได้ ผู้นำจึงต้องระมัดระวังคำพูดหรือการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง ผู้นำต้องมีคุณลักษณะคือต้องคิดก่อนพูด มิใช่พูดก่อนคิด

3.3.11 ความเห็นอกเห็นใจ ผู้นำที่ดีต้องมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ต้องมีน้ำใจให้ความสงเคราะห์ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อเขตกอยู่ในภาวะที่ลำบากตามความจำเป็นและความเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ ซึ่งความเห็นอกเห็นใจนี้จะต้องมีใจเป็นการเสแสร้งหรือเป็นการเล่นละครอย่างเด็ดขาด เพราะมิฉะนั้นแล้วผู้ที่ได้รับความเห็นอกเห็นใจนั้นจะหมดความนับถือและหมดศรัทธาไปได้เช่นกัน

3.3.12 ความไม่เห็นแก่ตัว เสียสละ และไม่ใช้อิทธิพลหรือสิทธิพิเศษในทางที่ผิด ผู้นำที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติข้อนี้ เพราะหากสามารถปฏิบัติเช่นนี้ได้ก็จะได้รับความรัก ความนับถือจากผู้ตามอย่างจริงใจและถาวร

3.3.13 ยกย่องให้เกียรติและให้ความไว้วางใจผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้นำที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้ตามได้แสดงออกซึ่งความรู้ ความสามารถของเขา ไม่มองข้ามความสำคัญของผู้ตาม เพราะในหลายครั้งมนุษย์ไม่ใช่ว่าต้องการแต่ลาภยศเงินทองเท่านั้น หากแต่ต้องการได้รับการยกย่องให้เกียรติจากผู้อื่น โดยเฉพาะหากเขาได้รับการยกย่องจากผู้นำจะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความหมายต่อเขามาก

3.3.14 ความสงบเสถียร ผู้นำที่ดีหรือมีคุณสมบัติเป็นผู้นำอย่างแท้จริงนั้นจะไม่ทำตัวโอ้อวด แต่จะเป็นผู้ที่ถ่อมตนกับคนทุกระดับ จะไม่เป็นผู้ที่ขูภัยข่มขู่ดั่งอวดตัว ไม่วางท่าทางและวาจาแสดงความเชื่องใหญ่โต

3.3.15 ความจงรักภักดีต่อหน่วยงาน องค์กร ผู้นำจะต้องมีความจงรักภักดีต่อหน่วยงานหรือองค์กรที่ตนสังกัดอยู่ เพราะการมีคุณสมบัติดังกล่าวจะเป็นตัวอย่างที่ทำให้ผู้ตามเกิดคุณสมบัติเช่นนี้ด้วย หากผู้นำขาดซึ่งความจงรักภักดีต่อหน่วยงาน องค์กรแล้ว ก็อาจจะส่งผลต่อผู้ตามให้มีความรู้สึกนึกคิดเช่นนั้นได้ และอาจจะส่งผลทำให้เกิดความไม่จงรักภักดีต่อตัวผู้นำตามไปด้วย

3.3.16 การวางแผนและการดำเนินงานตามแผนงาน ไม่ว่าในองค์กรหรือหน่วยงานใดก็ตามจะต้องมีการวางแผนของตนเองไว้ ผู้นำที่ดีจะต้องเป็นผู้นำในการวางแผนงาน

ให้กับหน่วยงานหรือองค์กรของตนร่วมกับผู้ตาม และเมื่อวางแผนแล้วก็จะต้องมีการร่วมกัน
ดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดขึ้นนั้นด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะของผู้ नेताทั่วไป แต่
สำหรับในทางการเมืองการปกครองแล้วผู้นำควรมีคุณลักษณะดังนี้ด้วย (วิสุทธิ โปธิแทน และคณะ
2534: 25-32 อ้างถึงใน จุมพล หนิมพานิช และ ฐปนรรต พรหมอินทร์ 2552: 81)

1) *ต้องมีความชอบธรรม* ซึ่งหมายถึง การยอมรับจากคนส่วนใหญ่หรือ
ทั้งหมดในการเข้าสู่การเป็นผู้ปกครองและการดำรงอยู่ในฐานะเป็นผู้ปกครอง สำหรับสังคมไทย
นั้นลักษณะแห่งความชอบธรรมของผู้นำหรือผู้ปกครองในอดีตนั้นมักจะไม่ค่อยขึ้นอยู่กับระเบียบ
วิธีการทางการเมือง (political procedure) ใดๆอย่างหนึ่งที่ชัดเจนเหมือนในประเทศที่พัฒนาแล้ว
แต่ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ เช่น การสนับสนุนจากพระมหากษัตริย์ จากกองทัพ จากพรรคการเมือง
เป็นสำคัญ ดังนั้นความชอบธรรมจึงเป็นความชอบธรรมที่มีลักษณะของความไม่แน่นอนสูง ซึ่ง
การที่จะพัฒนาในเรื่องความชอบธรรมนั้น จะต้องมีการสร้างและรักษาวัฒนธรรมทางการเมืองที่
ยืนยงในความถูกต้อง ชัดเจนของระเบียบวิธีทางการเมืองเช่นประเทศที่พัฒนาแล้ว และต้องเลิก
การสร้างความชอบธรรมที่อยู่บนตัวบุคคลหรือกลุ่มบุคคล และในปัจจุบันนี้อาจกล่าวได้ว่า
ความชอบธรรมของผู้ปกครองนั้นมีแนวโน้มที่มีความชอบธรรมมากขึ้นตามวิถีทางทางการเมือง

2) *ต้องมีคุณภาพที่พึงประสงค์* ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประการคือ

(1) *คุณภาพแห่งจิตใจหรือจริยธรรม* อันประกอบด้วย การเห็นแก่
ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง การมีศีลธรรมประจำใจ เช่น การไม่
ประพฤติตน “เหลวไหล” หรือ ต่ำกว่าความคาดหวังทางศีลธรรมของสังคม การไม่เป็นคนกลับ
กลอกหรือพูดโกหก และมีความจริงใจในคำพูดและการกระทำของตนเอง เป็นต้น นอกจากนี้ควร
มีความรับผิดชอบและผูกพันในหน้าที่ของตน เคารพศรัทธาของสังคม มีความยุติธรรม และมีความ
ซื่อสัตย์สุจริต

(2) *คุณภาพในความสามารถ* ประกอบด้วยการมีความฉลาดในการคิดอ่าน รู้
ระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติหน้าที่ รู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนและผู้อื่น เช่น เข้าใจ
จุดมุ่งหมายของประเทศและจุดมุ่งหมายในการปกครอง เป็นผู้นำในการคิดอ่าน รู้จักคิดริเริ่ม
เป็นผู้นำในการปฏิบัติ เป็นตัวอย่างที่ดี รู้จักกำหนดนโยบายและการวางแผน รู้จักประสานงาน
หรือประสานประโยชน์บนความถูกต้องบนหลักแห่งผลประโยชน์ส่วนรวม และรู้จักกระจายงาน
และกระจายความรับผิดชอบ เป็นต้น นอกจากนี้ควรต้องกล้าตัดสินใจ และรวมทั้งมีความสามารถ
ในการปรับตัวด้วย

(3) ต้องมีทรัพยากร และรู้จักใช้ทรัพยากร แบ่งออกเป็นทรัพยากรที่เป็นวัตถุ เช่น มีเครื่องจำเป็นทั้งหลายในการยังชีพอย่างเพียงพอ มีรายได้โดยสุจริตเพียงพอที่จะดำรงตน และมีวัสดุ อุปกรณ์และทุนที่จะใช้ในการปกครองและการบริหาร เป็นต้น นอกจากนี้ต้องมีทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งก็คือการมีส่วนร่วมงาน ที่ปรึกษา และผู้ตามหรือผู้ปฏิบัติงานที่พอเพียง และมีคุณภาพ รวมทั้งการมีพลเมืองที่มีคุณภาพด้วย

4. แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์

เจมส์ ซี สก็อตต์ (James C. Scott ใน อโนทัย วัฒนาพร 2527: 13-14 อ้างถึงใน อติพรธมทองจรัส 2553: 104) ได้ให้คำจำกัดความของความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์โดยสรุปได้ว่า เป็นความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคลในสังคมที่มีฐานะบทบาทต่างกัน และอาจพิจารณาเป็นแบบหนึ่งของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 คน ซึ่งเป็นความผูกพันของมิตรภาพแบบประโยชน์ใช้สอย โดยคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมสูงกว่า หรือเรียกว่า “ผู้อุปถัมภ์” จะใช้อิทธิพลและสิ่งของตนมีอยู่คุ้มครอง ให้ประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง แก่ผู้ที่มีฐานะต่ำกว่า หรือเรียกว่า “ผู้รับอุปถัมภ์” ซึ่งผู้ได้รับการอุปถัมภ์ก็มักจะตอบแทนผู้อุปถัมภ์ด้วยการให้ความจงรักภักดีแบบช่วยเหลือตอบแทน ซึ่งทั้งนี้รวมทั้งการอุทิศตนรับใช้ผู้อุปถัมภ์ โดยการตอบแทนที่ผู้รับการอุปถัมภ์มีให้แก่ผู้อุปถัมภ์ของตนนั้น กระทำได้ 4 ทางดังนี้

1. ตอบแทนด้านแรงงานหรือด้านวัตถุ เช่น ในบางโอกาสผู้รับการอุปถัมภ์ก็จะนำเอาสิ่งของมาถนอมแก่ผู้อุปถัมภ์เพื่อแสดงถึงความผูกพัน ความจงรักภักดี หรือตอบแทนโดยการทำงานให้แก่ผู้อุปถัมภ์ เป็นต้น
2. การช่วยเหลือในการต่อสู้ เช่น การเป็นพรรคพวกช่วยเหลือเมื่อผู้อุปถัมภ์ของตนถูกรังแกจากฝ่ายอื่น เป็นต้น
3. การช่วยเหลือตอบแทนทางการเมือง เช่น การเป็นหัวคะแนนให้กับผู้อุปถัมภ์ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ หรือให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเมืองในด้านอื่นๆ ให้กับผู้อุปถัมภ์ เป็นต้น
4. การตอบแทนเชิงพิธีกรรมหรือศาสนา อันเป็นการแสดงออกถึงความจงรักภักดี เช่น การที่ผู้ได้อุปถัมภ์ต้องไปรดน้ำขอพรผู้อุปถัมภ์ในวันเกิด หรือวันสงกรานต์ การไปร่วมงานและช่วยงานในการประกอบพิธีที่ผู้อุปถัมภ์จัดขึ้น เป็นต้น

ม.ร.ว. อकिन รพีพัฒน์ (อ้างถึงใน อมรา พงศาพิชญ์ และปรีชา คุวินทร์พันธ์ 2543: 3-4) อธิบายว่า ระบบอุปถัมภ์เป็นลักษณะเด่นประการหนึ่งของสังคมไทย เนื่องจากเป็นสังคมที่มีการกำหนดสถานภาพของบุคคลลดหลั่นจากบนมาสู่ล่าง กล่าวคือ สังคมไทยเป็นสังคมที่มีโครงสร้าง

ที่เน้นความแตกต่างระหว่างฐานะ ตำแหน่ง ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์ที่มีฐานะสูงกว่าและผู้ได้อุปถัมภ์ที่มีฐานะต่ำกว่า เมื่อมีการยึดถือความแตกต่างในระดับสูง-ต่ำของฐานะตำแหน่งเป็นหลัก เราจึงพบว่า ความสัมพันธ์ของบุคคลที่แตกต่างกันเป็นแบบแผนที่มีความสำคัญยิ่งในการจัดระเบียบสังคมในด้านพฤติกรรม ความสัมพันธ์ที่สำคัญและเห็นได้ง่ายที่สุด คือ ความสัมพันธ์ แบบผู้ใหญ่-ผู้น้อย หรือความสัมพันธ์แบบลูกพี่ลูกน้อง อันเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนรากฐานความไม่เสมอภาคในการเปลี่ยนแปลงผลประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็ผลประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม และสำหรับผลกระทบทางการเมืองจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เนื่องจากความเป็นผู้นำในเชิงอุปถัมภ์หมายถึงระดับอิทธิพลซึ่งมีต่อประชาชนหรือกลุ่มบุคคล การมีอิทธิพลดังกล่าวจะส่งผลมากน้อยเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับบารมีของผู้นำคนนั้นๆ เป็นสำคัญ ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลภายใต้ผู้นำดังกล่าวหมายถึงคะแนนเสียงที่จะทำให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งประสบความสำเร็จหรือพ่ายแพ้ก็ได้ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำชุมชนท้องถิ่นกับประชาชนเหล่านี้ ในกระบวนการเลือกตั้งถูกเรียกว่า ระบบหัวคะแนน

ในคำจำกัดความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่กล่าวถึง คือ ระบบอุปถัมภ์ ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “ระบบอุปถัมภ์” ไว้มากมาย ซึ่งผู้วิจัยสามารถรวบรวมความหมายของคำได้ดังนี้

4.1 ความหมายของระบบอุปถัมภ์

ศุภรัตน์ เลิศพานิชย์กุล (2538: 101 -102) ได้ให้ความหมายของระบบอุปถัมภ์ไว้ว่า เป็นความสัมพันธ์ระหว่างคน 2 คน ที่มีฐานะและฐานะไม่เท่าเทียมกัน ฝ่ายที่อยู่เหนือกว่าจะอยู่ในฐานะผู้อุปถัมภ์ ฝ่ายที่อยู่ต่ำกว่าจะเป็นผู้ได้อุปถัมภ์ ทั้ง 2 ฝ่ายจะมีความผูกพันกันเป็นการส่วนตัว และมีการแสวงหาแลกเปลี่ยนผลประโยชน์กัน ผู้อุปถัมภ์ก็จะให้ประโยชน์ในความคุ้มครอง ส่วนผู้รับอุปถัมภ์ก็จะให้ประโยชน์ตอบแทนในรูปความจงรักภักดี แรงงานและของกำนัล

อมรา พงศาพิชญ์ และปรีชา คุวินทร์พันธุ์ (2539: 27) ได้อธิบายความหมายของระบบอุปถัมภ์ว่า หมายถึง การที่บุคคลผู้มีอำนาจ สถานภาพ ฉันทานุมัติ (sanction) และอิทธิพล ซึ่งอาจใช้เรียกนายจ้าง ผู้สนับสนุน หรือนักบุญองค์อุปถัมภ์ โดยบุคคลเหล่านี้เข้ามาเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับผู้ที่มิอำนาจด้อยกว่า หรือผู้เป็น “ผู้รับอุปถัมภ์” (client) ที่ต้องการความช่วยเหลือ และการปกป้อง ผู้อุปถัมภ์ให้ประโยชน์โดยหวังจะได้ผลประโยชน์ตอบแทนในรูปของสินค้า ความภักดี การสนับสนุนทางการเมืองและบริการในรูปแบบต่างๆ จากผู้รับผู้อุปถัมภ์ของตน

โดยทั่วไปในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองฝ่าย คือผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์ ฝ่ายหลังมักจะเป็นผู้เสียเปรียบเพราะโดยคำจำกัดความแล้ว ผู้รับอุปถัมภ์เป็นผู้ที่อ่อนแอกว่าทั้งในด้านเศรษฐกิจและการเมือง แม้ว่าผู้อุปถัมภ์อาจจะต้องอาศัยผู้รับอุปถัมภ์ของตนอย่างเป็นกลุ่มก้อนในบางสถานการณ์ เช่น การหาเสียงเลือกตั้ง หรือกรณีพิพาทที่มีการแบ่งพรรคแบ่งพวก

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2540: 40) ได้อธิบายว่าเป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างคนต่างระดับบารมีกัน คุณค่าของคนขึ้นอยู่กับระดับฐานันดรในสังคมและอำนาจวาสนาที่ “เบื้องบน” หรือ “หน่วยเหนือ” คือผู้อยู่สูงกว่าจะบันดาลให้ ที่มาของระบบอุปถัมภ์มาจากระบบความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ระหว่างคนที่อยู่ต่างระดับฐานันดรหรือระหว่าง “เจ้ากับข้า”

นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2541: 31) อธิบายว่า ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์เป็นความสัมพันธ์ของคนที่ไม่เท่าเทียมกัน ฝ่ายหนึ่งจะมีอำนาจหรือฐานะสูงกว่า อีกฝ่ายหนึ่งจะด้อยกว่า ซึ่งคนที่ด้อยกว่าก็ต้องเข้าไปฝากตัวและให้ความนับถือ ขอมอบใช้เพื่อแลกเปลี่ยนกับยศถาบรรดาศักดิ์ ทรัพย์สิน หรืออำนาจ เพื่อจะได้รับการปกป้องคุ้มครอง หรือได้มาซึ่งทรัพยากรที่ตนเองต้องการ

สนธิ สมัครงการ (2533: 25) ได้กล่าวว่า ระบบอุปถัมภ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ทางสังคมประเภทหนึ่ง ซึ่งผู้ที่มีความสัมพันธ์แต่ละฝ่ายมีบทบาท หน้าที่ และความคาดหวังต่อกันบางประการ ซึ่งเป็นที่รับรู้หรือยอมรับกันตามธรรมเนียมประเพณี หรือวัฒนธรรมของสังคม

ลิขิต ชีรเวคิน (2542: 5) ได้กล่าวว่า ระบบอุปถัมภ์ (Patron-client system) คือระบบความสัมพันธ์ในสังคมจารีตนิยม โดยมีการจัดกลุ่มระหว่างผู้อุปถัมภ์หนึ่งคนและผู้อยู่ใต้อุปถัมภ์จำนวนหนึ่ง ซึ่งโดยส่วนใหญ่ผู้อุปถัมภ์จะเป็นคนซึ่งมีฐานะทางสังคม หรือมีอำนาจทางการบริหาร มีศักยภาพที่จะสามารถให้คุณให้โทษกับผู้อยู่ใต้อุปถัมภ์ได้ในระดับหนึ่ง ส่วนผู้อยู่ใต้อุปถัมภ์ก็จะคอยให้การสนับสนุนผู้อุปถัมภ์ โดยการทำงานให้ แสวงหาผลประโยชน์ให้ ตามที่ผู้อุปถัมภ์ต้องการ

4.2 ลักษณะของความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์

เพียงกมล มานะรัตน์ (2547: 36-42) อ้างถึงใน อติพรรณ ทองจรัส 2553: 38-39) ได้กล่าวถึงลักษณะของความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ไว้ดังนี้

4.2.1 การแลกเปลี่ยนที่ไม่สมดุล เกิดจากผู้อุปถัมภ์มักจะมีทรัพย์สิน อำนาจ และสถานภาพมากกว่าผู้อุปถัมภ์ เหตุเพราะผู้อุปถัมภ์มักจะเป็นผู้ควบคุม หรือผูกขาดทรัพยากรที่มีความสำคัญๆ เช่น เงิน อำนาจ อิทธิพล สถานะทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ทำให้คนอื่นๆที่ไม่มีทรัพยากรเหล่านี้จำใจ หรือเต็มใจเข้าไปพึ่งพาผู้อุปถัมภ์ เพื่อขอให้ทรัพยากรเหล่านั้น

กระบวนการแลกเปลี่ยนที่ไม่สมดุลจึงเริ่มต้นขึ้น ในที่สุดผู้ที่เข้าไปพึ่งพิงผู้ที่มีทรัพยากรก็ตกเป็น ผู้รับการอุปถัมภ์

4.2.2 ความสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์นั้น ต้องเป็น ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้อุปถัมภ์กับผู้รับการอุปถัมภ์ ผลประโยชน์ที่แลกเปลี่ยนกันจึงเป็น จึงเป็นผลประโยชน์ที่เฉพาะเจาะจงเป็นการส่วนตัว ผลจากการแลกเปลี่ยนที่ไม่สมดุลทำให้เกิด ความรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณ ความจงรักภักดี เช่น เมื่อผู้รับการอุปถัมภ์ต้องการเงิน หรือต้องการ ให้มีคนช่วยติดต่อ โกล่เกลี่ย พุดจากับผู้มีอำนาจอื่นๆ เขาก็จะรู้สึกว่าเขาจะต้องพึ่งพาอาศัยผู้ อุปถัมภ์ของเขา ส่วนผู้อุปถัมภ์ก็จะรู้ว่า “คนของเขา” ก็จะช่วยเหลือเขาในยามที่เขาต้องการ หรือ การเอื้อประโยชน์ต่อกันระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับพ่อค้า เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจที่จะให้ผลประโยชน์แก่ พ่อค้า พ่อค้าก็ให้เงินหรือสิ่งของแลกเปลี่ยน เป็นต้น

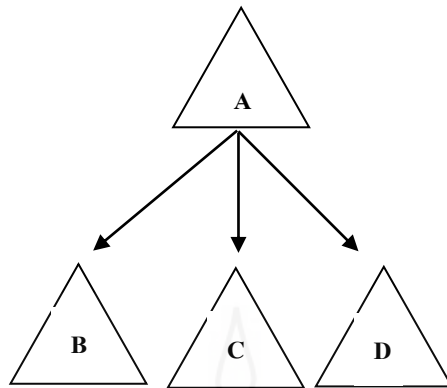
4.2.3 ความสัมพันธ์แบบรอบด้าน หรือซับซ้อน ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์จะ มีลักษณะไม่แน่นอนตายตัวเหมือนความสัมพันธ์แบบเป็นทางการ ผู้อุปถัมภ์ก็อาจจะมีความสัมพันธ์กับผู้รับการอุปถัมภ์ของตนได้ในหลายลักษณะและซับซ้อน เช่น จากการให้เข้า ทรัพย์สิน อาศัยความผูกพันระหว่างรุ่นพี่ รุ่นน้อง อาศัยความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพ่อของผู้รับการ อุปถัมภ์ เป็นต้น ความสัมพันธ์ที่มีที่มาจากหลากหลาย ซับซ้อนนี้ทำให้เกิดการตอบแทนหรือการ แลกเปลี่ยนกันอย่างหลากหลายและรอบด้าน เช่น ผู้อุปถัมภ์อาจจะขอให้ผู้รับการอุปถัมภ์ช่วยเหลือ กิจกรรมตน ผู้รับการอุปถัมภ์อาจจะขอให้ผู้อุปถัมภ์ช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้ตน เป็นต้น

4.2.4 เป็นความสัมพันธ์ที่มีลักษณะประปราย เพราะขึ้นอยู่กับตัวบุคคลมากกว่า หลักการ ดังนั้น การที่จะรักษาเสถียรภาพของความสัมพันธ์ไว้ให้ได้ก็จะต้องมีการแลกเปลี่ยน ผลประโยชน์ระหว่างกันอยู่อย่างต่อเนื่อง トラบใดที่แต่ละฝ่ายต่างก็มีสิ่งๆ อีกฝ่ายหนึ่งต้องการจะ ได้ แต่ถ้าเมื่อใดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้ง 2 ฝ่ายไม่พอใจ ผู้รับการอุปถัมภ์อาจจะเปลี่ยนผู้อุปถัมภ์ ใหม่ได้ หากเขาเห็นว่าผู้อุปถัมภ์เดิมไม่สามารถให้ผลประโยชน์กับผู้รับการอุปถัมภ์ได้อีกต่อไป

4.3 รูปแบบและโครงสร้างความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์ แบ่งได้ 2 ลักษณะ ดังนี้ (อมรา พงศาพิชญ์ และปรีชา คุวินทร์พันธ์ 2543: 3-4)

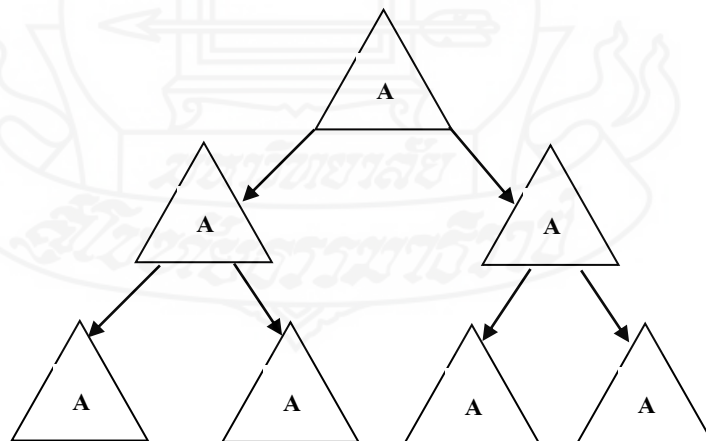
4.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์เพียงสายเดียว หรือกลุ่มเดียว เป็นโครงสร้างที่เป็นการรวมเอาสายสัมพันธ์แบบกลุ่มมารวมกันไว้โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่บุคคลเดียว

ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์เพียงสายเดียวหรือกลุ่มเดียว

ที่มา : เพียงกมล มานะรัตน์ (2547: 37 อ้างถึงใน อติพรรณ ทองจรัส 2553: 38-39)

4.3.2 ความสัมพันธ์แบบพีระมิด ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ในรูปแบบนี้เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่าง ผู้อุปถัมภ์ เอ (A) และผู้รับอุปถัมภ์ บี (B) และระหว่าง ผู้อุปถัมภ์ บี (B) และผู้รับอุปถัมภ์ ซี (C) โดยที่ บี (B) และเอฟ (F) ก็จะไม่มีความสัมพันธ์กันโดยตรง และเอ (A) ก็ไม่จำเป็นจะต้องมีความสัมพันธ์โดยตรงกับ ซี (C) ดี (D) เอฟ (F) จี (G) เอช (H) ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์แบบพีระมิด เขียนเป็นแผนภาพได้ดังรูป

ภาพที่ 2.2 โครงสร้างระบบอุปถัมภ์แบบพีระมิด

ที่มา : เพียงกมล มานะรัตน์ (2547: 37 อ้างถึงใน อติพรรณ ทองจรัส 2553: 38-39)

ซึ่งการที่ผู้อุปถัมภ์จะให้ความช่วยเหลือหรือให้ผลประโยชน์แก่ผู้รับการอุปถัมภ์ได้นั้น เจมส์ ซี. สก็อตต์ (อินทัย วัฒนาพร 2527: 13-14 อ้างถึงใน อติพรรณ ทองจรัส 2553: 41) ระบุไว้ว่า ผู้อุปถัมภ์จะต้องมีทรัพยากรหรือผลประโยชน์อยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. ความรู้และทักษะ
2. การควบคุมโดยตรงเหนือทรัพย์สิน หรือสิทธิในปัจจัยต่างๆ เช่น เงิน การเป็นเจ้าของธุรกิจ หรือกิจการต่างๆ เป็นต้น ซึ่งสามารถใช้เพื่อสร้างความจงรักภักดีจากผู้ที่มิฐานะต่ำกว่าตนได้
3. การควบคุมโดยอ้อมเหนือทรัพย์สินหรืออำนาจหน้าที่บางด้าน เช่น การอยู่ในตำแหน่งทางการเมืองหรือการปกครอง แล้วผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือการปกครองนั้นอาศัยอำนาจ และความชอบธรรมของตนเองสร้างผู้รับอุปถัมภ์ เป็นต้น

5. แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่าย

5.1 ความหมายของเครือข่าย

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2544:3) กล่าวว่า การตั้งเครือข่ายความร่วมมือระหว่างชุมชนจะช่วยให้แต่ละชุมชนมีกิจกรรมและเป้าหมายการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพราะยึดโยงซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังช่วยให้แต่ละชุมชนนำสิ่งที่ดีมาแลกเปลี่ยนกัน อันจะทำให้แต่ละชุมชนได้รับการอุดหนุนไว้ในประเด็นที่เป็นจุดอ่อน ซึ่งอาจนำความเสียหายมาสู่ชุมชนได้ ยิ่งมีการขยายเครือข่ายกว้างขวางเท่าใด จะยิ่งทำให้เกิดความหลากหลายในการแบ่งปันสิ่งที่เป็นประโยชน์มากขึ้นเท่านั้น เครือข่ายความร่วมมืออาจมีหลายระดับ ทั้งระดับตำบล อำเภอ จังหวัด ภูมิภาค ประเทศ หรือระหว่างประเทศ

อนุก นาคะบุตร (2533:29) ให้ความหมายของเครือข่าย หมายถึง การรวมกลุ่มของบุคคลในชุมชน บุคคลระหว่างชุมชน กลุ่มกับกลุ่ม ชุมชนกับชุมชน โดยยึดหลักตามขอบเขตพื้นที่ ประเด็นปัญหาและสถานภาพทางสังคม โดยไม่แยกแยะระหว่างระหว่างการเรียนรู้กับวิถีชีวิต การเรียนรู้และการปฏิบัติ เนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นหนึ่งเดียว

ชาติชาย ณ เชียงใหม่ (2533:209-214) เครือข่ายสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์ทางสังคมทั้งหมดของคนในสังคมที่กลุ่มบุคคลมีต่อกัน โดยคุณลักษณะของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นสามารถนำมาใช้อธิบายพฤติกรรมของบุคคลเหล่านี้ เครือข่ายสังคมนี้ประกอบขึ้นด้วยความสัมพันธ์ทางสังคมทั้งหมด การเรียนรู้ของบุคคลหรือกลุ่มองค์กรใดก็ตามย่อมสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเครือข่ายสังคมนั้นๆ เช่น ความสัมพันธ์ทางเครือญาติ เพื่อน และ

ความสัมพันธ์ในฐานะบุคคลหรือองค์กรที่มีปัญหา มีกิจกรรมที่ปฏิบัติทางสังคมร่วมกัน ที่ทำให้ชุมชนสามารถดำรงอยู่ได้

นฤมล นิราทร (2543:6) เสนอว่า เครือข่าย หรือ Network มีความหมายได้หลายลักษณะ ซึ่งหากมองในเชิงโครงสร้างเครือข่าย หมายถึง กลุ่มของจุดต่างๆ ซึ่งเชื่อมต่อกันด้วยเส้น โดยจุดต่างๆ คือ บุคคลหรือกลุ่ม ส่วนเส้นที่เชื่อมนี้ คือ ความสัมพันธ์ที่บุคคลหรือกลุ่มต่างๆ ที่มีต่อกัน

ประกายทิพย์ วงศ์หอม (2543:19) ให้ความหมายของเครือข่ายความร่วมมือ หมายถึง การเชื่อมโยงร้อยรัด เอาความพยายามและการดำเนินงานของฝ่ายต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบและอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อปฏิบัติการกิจอย่างหนึ่งอย่างใดร่วมกัน

นฤมล นิราทร (2543:16) กล่าวว่า เครือข่าย เป็นรูปแบบทางสังคมที่เปิดโอกาสให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์กร เพื่อแลกเปลี่ยนการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและร่วมกันทำงาน เครือข่าย ประกอบด้วยองค์กรจำนวนหนึ่งซึ่งมีอาณาเขตแน่นอนหรือไม่ก็ได้ องค์กรเหล่านี้มีฐานะเท่าเทียมกัน

รุ่งโรจน์ เพชรบุรณิน (2546:16) ให้ความหมายของเครือข่าย คือ เป็นความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกันของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล จนเกิดปฏิสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยนสิ่งของหรือข้อมูลข่าวสารขึ้น ซึ่งจะมีวงกว้างมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการมีปฏิสัมพันธ์และการเชื่อมโยงของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล

5.2 กระบวนการสร้างและพัฒนาเครือข่าย

ไพฑูริย์ วงศ์อนุตรโรจน์ (2544:18) พบว่า โครงสร้างและฐานะเครือข่ายความสัมพันธ์ที่มีในชุมชน อันประกอบไปด้วยความสัมพันธ์แบบเครือญาติ เพื่อนบ้าน และพรรคพวกเพื่อนฝูง ความสัมพันธ์ผ่านกระบวนการประกอบอาชีพ ความสัมพันธ์ผ่านประเพณี พิธีกรรม ความเชื่อ และวัฒนธรรม วัด โรงเรียน และโครงสร้าง ช่องทางการติดต่อสื่อสารเป็นรากฐานที่สำคัญที่นำไปสู่ความร่วมมือในชุมชน และความสัมพันธ์ในลักษณะต่างๆ นี้ ได้พัฒนาไปสู่กลุ่มที่เป็นทางการมากขึ้น ในการสร้างความสัมพันธ์กับภายนอก พบว่า เครือข่ายความสัมพันธ์ของบุคคลดังกล่าวที่จะเชื่อมโยงให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานภายนอกกับชุมชน มีการวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคมของชุมชน สามารถแยกพิจารณาระดับความสัมพันธ์เป็น 3 ชั้น คือ ชั้นฐานความสัมพันธ์ของชุมชน ชั้นกลุ่มต่างๆ หรือพลเมืองที่ตื่นตัว และชั้นตัวกลางหรือแกนนำ โดยมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเครือข่ายทางสังคมของชุมชน คือ ฐานความสัมพันธ์ที่หลากหลายสถานภาพของกลุ่มและบุคคล ผู้นำภูมิศาสตร์และทรัพยากร ศูนย์รวมจิตใจและสำนึก ร่วมของคนในชุมชน โครงสร้างและช่องทางการติดต่อสื่อสาร ธรรมเนียมประเพณี ผลประโยชน์ร่วมกัน ความเข้าใจของคนในชุมชนและกระแสความคิดในสังคม

5.3 ประเภทของเครือข่าย

รุ่งโรจน์ เพชรบูรณ์ (2549:19-21) ได้พิจารณาจากลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกและแกนกลางประสานเครือข่าย มีรูปแบบคือ

1. การจำแนกตามพื้นที่ดำเนินงาน เช่น เครือข่ายระดับหมู่บ้าน ตำบล จังหวัด ภาคและระดับประเทศ
2. การจำแนกตามประเภทของกิจกรรมหรือประเด็นปัญหา เช่น เครือข่ายที่ทำงานด้านเด็ก สตรี สาธารณสุข เศรษฐกิจ พัฒนาชุมชน สิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม
3. จำแนกตามอาชีพหรือสถานภาพทางสังคม เช่น เครือข่ายแรงงาน เครือข่ายกลุ่มพระสงฆ์ เครือข่ายครูพิทักษ์สิทธิเด็ก
4. จำแนกตามรูปแบบ โครงสร้างหรือความสัมพันธ์ จำแนกโดยใช้เกณฑ์นี้ทำให้เกิดเครือข่าย 2 ลักษณะ คือ เครือข่ายตามแนวตั้ง และเครือข่ายตามแนวนอน

1. *เครือข่ายตามแนวตั้ง* หมายถึง เครือข่ายที่โครงสร้างมีลักษณะเป็นช่วงชั้นความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรภายในเครือข่ายไม่เท่ากัน มีองค์กรที่มีสถานภาพสูงกว่า และอยู่ในฐานะผู้ให้ความช่วยเหลือแก่องค์กรที่เป็นลูกข่าย เครือข่ายแนวตั้งพบมากในองค์กรธุรกิจ

2. *เครือข่ายตามแนวนอน* หมายถึง เครือข่ายที่มีความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรต่างๆ ภายในเครือข่ายมีความเท่าเทียมกัน ลักษณะการเลือกเปลี่ยนเป็นไปโดยช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การติดต่อภายในเครือข่ายเป็นการติดต่อระหว่างบุคคลหรือองค์กร หรืออาจจะมียุทธศาสตร์ที่ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างเครือข่าย ซึ่งเครือข่ายตามแนวนอนอาจแบ่งได้อีก 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มแรก เป็นเครือข่ายที่ขยายตัวออกไปจากศูนย์กลางที่เป็นจุดกำเนิดของเครือข่าย ซึ่งอาจจะเรียกว่า แม่ข่าย แม่ข่ายเปรียบเสมือนศูนย์บัญชาการ ซึ่งเป็นที่รวมของข่าวสารข้อมูล เครือข่ายแบบนี้ อาจมุ่งให้การให้ข้อมูลข่าวสาร

กลุ่มที่สอง เป็นเครือข่ายที่ดึงขึ้นมาจากกลุ่มที่เป็นสมาชิกเครือข่ายอยู่ก่อนแล้ว โดยแต่ละบุคคลหรือองค์กรสมาชิกต่างออกไปสร้างเครือข่าย

5.4 รูปแบบของเครือข่าย

รุ่งโรจน์ เพชรบูรณ์ (2549:19-21) รูปแบบของเครือข่ายที่พิจารณาจากลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกและแกนกลางประสานเครือข่ายมี 3 รูปแบบ คือ

1. รูปแบบรวมศูนย์ จะเป็นเครือข่ายที่องค์กรหรือกลุ่มบุคคลที่เป็นสมาชิกมีความร่วมมือประสานงานและมีความสัมพันธ์กับกลุ่มแกนกลางสูง ความเป็นเครือข่ายกันระหว่างสมาชิกมีน้อยมากหรือไม่มีเลย

2. รูปแบบกระจาย เป็นเครือข่ายองค์กรแกนหรือกลุ่มแกนกลางประสาน ตลอดจนสมาชิกที่มีการติดต่อสื่อสาร ประสานงานร่วมมือซึ่งกันและกัน กระจายการประสานงาน เชื่อมประสานสัมพันธ์กันในระหว่างสมาชิกด้วยกันและกันในกลุ่ม ซึ่งกลุ่มแกนจะคอยทำหน้าที่ เอื้ออำนวยความสะดวกต่างๆให้แก่สมาชิก

3. รูปแบบกระจายเชิงซ้อน เป็นเครือข่ายกระจายที่สมาชิกเครือข่าย สามารถติดต่อประสานงานร่วมมือซึ่งกันและกัน และขยายการติดต่อไปยังกลุ่มหรือองค์กรอื่นๆ ซึ่งกลุ่มหรือองค์กรต่างๆ เหล่านั้น เป็นเครือข่ายซึ่งกันและกัน มีลักษณะเป็นเครือข่ายเชิงซ้อน โดยกลุ่มแกนหรือองค์กรแกนจะมีผู้ประสานงานหรือเลขานุการเครือข่ายหลายคน

5.5 ลักษณะของเครือข่าย

นฤมล นิราทร (2543:21-22) ได้กล่าวถึงลักษณะของเครือข่ายไว้ดังนี้

1. เครือข่ายมีลักษณะเป็น โครงสร้างทางความคิด (Cognitive Structure) ไม่ว่าจะพัฒนาไปถึงระดับใด บุคคลที่เกี่ยวข้องในองค์กรเครือข่าย จะมีกรอบความคิดเกี่ยวกับองค์กรเครือข่ายใกล้เคียงกันในด้านความรู้ความสามารถ ความหวังต่อเครือข่าย

2. องค์กรเครือข่ายไม่มีลำดับชั้น (Hierarchy) การเชื่อมโยงระหว่างองค์กรเครือข่ายเป็นไปในลักษณะแนวราบ แต่ละองค์กรเป็นอิสระต่อกัน แต่ละระดับความเป็นอิสระของแต่ละองค์กรอาจไม่เท่ากัน

3. องค์กรเครือข่ายมีการแบ่งงานกันทำ (Division of Labor) การที่องค์กรเข้ามาร่วมมือเป็นเครือข่ายกัน เพราะส่วนหนึ่งคาดหวังการพึ่งพาแลกเปลี่ยนความสามารถระหว่างกัน ดังนั้น หากองค์กรใดไม่สามารถแสดงความสามารถให้เป็นที่ประจักษ์ ก็อาจหลุดจากเครือข่ายได้ในทางตรงกันข้าม หากได้แสดงความสามารถนำไปสู่การพึ่งพิงและขึ้นต่อกัน

4. ความเข้มแข็งขององค์กรที่ร่วมกันเป็นเครือข่ายจะนำไปสู่ความเข้มแข็งโดยรวมของเครือข่าย ดังนั้นการพัฒนาของแต่ละองค์กรเครือข่ายจึงเป็นสิ่งสำคัญ

5. องค์กรเครือข่ายกำหนดการบริหารจัดการกันเอง (Self-Regulating) ในการทำงานร่วมกันในลักษณะแนวราบ จำเป็นต้องมีความสมานฉันท์ โดยผ่านกระบวนการทางประชาธิปไตยโดยตรง ซึ่งหมายถึงการต่อรอง ตกลงระหว่างองค์กรเครือข่ายเกี่ยวกับการบริหารจัดการภายใน เพื่อให้เครือข่ายบรรลุวัตถุประสงค์ได้

6. ความสำเร็จขององค์กรเครือข่ายมิใช่จะได้อะไรเพียงชั่วข้ามคืน แต่ต้องอาศัยระยะเวลาในการบ่มเพาะความสัมพันธ์ ความศรัทธา และความไว้วางใจ ตลอดจนสร้างกรอบทางความคิด เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การแก้ไขปัญหาาร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งการดำเนินการร่วมกันระหว่างองค์กรเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

6. ประวัติความเป็นมาของจังหวัดนนทบุรี

จังหวัดนนทบุรี ความเป็นมาของเมืองนนทบุรี ได้ก่อตั้งมากกว่า 400 ปี ซึ่งแต่เดิม เป็นหมู่บ้านที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่น รู้จักกันในชื่อ “บ้านตลาดขวัญ” ซึ่งเป็นดินแดนที่มีความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาและเป็นสวนผลไม้ที่ขึ้นชื่อของกรุงศรีอยุธยา เมื่อปี พ.ศ. 2092 สมเด็จพระมหาจักรพรรดิแห่งกรุงศรีอยุธยา ยกบ้านตลาดขวัญขึ้นเป็นเมืองนนทบุรี โดยตัวเมืองนนทบุรี แต่เดิมนั้นตั้งอยู่ที่ตำบลบางกระสอในปัจจุบัน โดยมีวัดหัวเมือง (ปัจจุบันเป็นวัดร้างที่ทางราชการได้ใช้เป็นสถานที่ตั้งโรงพยาบาลพระนั่งเกล้า) เป็นเขตเหนือ และมีวัดท้ายเมืองเป็นเขตใต้ เมื่อครั้ง พ.ศ. 2179 พระเจ้าปราสาททองทรงโปรดเกล้าฯ ให้ขุดคลองลัดตอนใต้วัดท้ายเมืองไปทะลุออกหน้าวัดเขมา ทั้งนี้ เพราะเดิมทีนั้นแม่น้ำเจ้าพระยาไหลวกวนโดยเข้าแม่น้ำอ้อมไหลมาทางบางใหญ่ แล้ววกเข้าคลองบางกรวยข้างซอยวัดชะลอมออกหน้าวัดเขมา ดังนั้นเมื่อขุดคลองลัดแล้วกระแสน้ำจึงเปลี่ยนทางเดินไหลเข้าคลองลัดที่ขุดใหม่ นานเข้าก็กลายเป็นแม่น้ำเจ้าพระยาใหม่ในปัจจุบัน ส่วนแม่น้ำเจ้าพระยาเดิมก็ตื้นเขินกลายเป็นคลองไปในที่สุด และเมื่อคราวสมเด็จพระนารายณ์มหาราชขึ้นครองราชย์ พ.ศ. 2208 พระองค์ทรงเห็นว่าเมื่อแม่น้ำเจ้าพระยาเปลี่ยนทางเดินทำให้ข้าศึกเข้าประชิดพระนครได้ง่ายขึ้น จึงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างป้อมปราการตรงปากแม่น้ำอ้อม และให้ย้ายเมืองนนทบุรีมาอยู่ปากแม่น้ำอ้อมในคราวเดียวกัน

เมืองนนทบุรีจึงตั้งอยู่บริเวณปากแม่น้ำอ้อมตั้งแต่นั้นมา จนกระทั่งถึงยุคสมัยของกรุงรัตนโกสินทร์ ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงโปรดฯ ให้รื้อป้อมและเมืองบางส่วน เพื่อนำอิฐ (เงิน) ไปสร้างวัดเฉลิมพระเกียรติ และบางส่วนก็ถูกกระแสน้ำพัดเซาะพังทลายลงน้ำไป ปัจจุบันจึงเหลือแต่ศาลหลักเมืองเท่านั้น นนทบุรีได้รับการประกาศจัดตั้งเป็นจังหวัดเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2489 จังหวัดนนทบุรีในปัจจุบันจังหวัดนนทบุรี ตั้งอยู่ในภาคกลางบนฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นจังหวัด 1 ใน 5 ของจังหวัดปริมณฑล คือ นนทบุรี สมุทรปราการ นครปฐม สมุทรสาคร และปทุมธานี มีเนื้อที่ประมาณ 622 ตารางกิโลเมตร (เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ของจังหวัดในภาคกลางทั้งหมด จังหวัดนนทบุรีมีขนาดเล็กเป็นที่ 2 รองจากจังหวัดสมุทรสงคราม) โดยแม่น้ำเจ้าพระยาได้ตัดแบ่งพื้นที่ของจังหวัดออกเป็น 2 ส่วน คือ ฝั่งตะวันตกและฝั่งตะวันออก จังหวัดนนทบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร 20 กิโลเมตร

จังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วยอำเภอทั้งหมด 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอปากเกร็ด อำเภอบางบัวทอง อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางกรวยและอำเภอไทรน้อย มีองค์กรปกครองท้องถิ่นประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลนคร 2 แห่ง เทศบาลเมือง 3 แห่ง เทศบาลตำบล 6 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 34 แห่ง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม แต่เดิมประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวนผลไม้ และทำไร่ ทำนา ปัจจุบันพื้นที่

ของจังหวัดซึ่งเคยเป็นสวนผลไม้และมีอาณาเขตติดต่อกับกรุงเทพมหานคร เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงเป็นที่อยู่อาศัยของประชาชนที่อพยพมาจากทุกภาคของประเทศ นอกจากนี้ พื้นที่บางส่วนของจังหวัดในบางอำเภอยังเป็นที่ยังคงรับการขยายตัวในด้านอุตสาหกรรม มีการจัดสรรที่ดิน และก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก อาจกล่าวได้ว่าพื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีอาณาเขตติดต่อกับกรุงเทพมหานคร และเป็นส่วนหนึ่งของกรุงเทพมหานครด้วย

ภาพแผนที่จังหวัดนนทบุรี

ภาพที่ 2.3 แผนที่จังหวัดนนทบุรี

7. ประวัติความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

7.1 ประวัติความเป็นมา

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ตั้งอยู่ที่ ศูนย์ราชการจังหวัดนนทบุรี ถนนรัตนธิเบศร์ ตำบลบางกระสอ จังหวัดนนทบุรี เป็นรูปแบบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และได้มีการปรับปรุงแก้ไขมาเป็นลำดับ โดยจัดให้มีสภาจังหวัด ขึ้นเป็นครั้งแรกใน พ.ศ.2476 ตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 ฐานะของสภาจังหวัดขณะนั้น มีลักษณะเป็นองค์กรแทนประชาชน ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาหารือแนะนำแก่คณะกรรมการจังหวัด ยังมีได้มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่แยกต่างหากจากราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นตามกฎหมาย ต่อมาในปี พ.ศ. 2481 ได้มีการตราพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พ.ศ. 2481ขึ้น โดยมีความประสงค์ที่จะแยกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสภาจังหวัดไว้โดยเฉพาะสำหรับสาระสำคัญของพระราชบัญญัติฯ นั้น ยังมีได้มีการ

เปลี่ยนแปลงฐานะ และ บทบาทของสภาจังหวัดไปจากเดิม กล่าวคือสภาจังหวัดยังคงทำหน้าที่เป็น สภาที่ปรึกษาของคณะกรรมการจังหวัดเท่านั้น จนกระทั่งได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2495 ซึ่งกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้า ปกครอง บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบบริหารราชการในส่วนจังหวัดของกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ โดยตรงแทนคณะกรรมการจังหวัดเดิม โดยผลแห่งพระราชบัญญัตินี้ทำให้สภาจังหวัดมี ฐานะเป็นสภาที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัด แต่เนื่องจากบทบาทและการดำเนินงานของสภา จังหวัดในฐานะที่ปรึกษา ซึ่งคอยให้คำแนะนำ และควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของจังหวัด ไม่ผู้จะ ได้ผลตามความมุ่งหมายเท่าใดนัก จึงทำให้เกิดแนวคิดที่จะปรับปรุงบทบาทของสภาจังหวัด ให้มี ประสิทธิภาพ โดยให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนในการปกครองตนเองยิ่งขึ้น ใน พ.ศ. 2498 อันมีผล ให้เกิด “องค์การบริหารส่วนจังหวัด” ขึ้นตามกฎหมาย โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคลแยกจากจังหวัดใน ฐานะที่เป็นราชการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ต่อมาได้มีการประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 218 ลง วันที่ 29 กันยายน 2515 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีฐานะเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง เมื่อสภาจังหวัดแปรสภาพมาเป็นสภาการปกครองท้องถิ่น จึงมีบทบาทและอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้น อย่างมาก (องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี 2556)

ผลจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ที่ได้กำหนดให้ผู้บริหารองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้ง สำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการได้มาซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงทำให้มีการแก้ไข เพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 (ฉบับที่ 3) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2546 ซึ่ง ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและเกิดคุณอำนาจใหม่ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน จังหวัด โดยเฉพาะนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ต้องหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร และ ต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ส่งผลให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความ เข้มแข็งในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมากขึ้น ส่วนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน จังหวัด จะต้องทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ และดำเนินงานในด้านกิจการสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ในวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2547 ได้ถูกกำหนดให้เป็น วันที่ประชาชนคนไทยใน 74 จังหวัด ต้องออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกนายกองค์การบริหารส่วน จังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วน จังหวัดโดยตรงเป็นครั้งแรกในสังคมไทย

7.2 ประวัติของ พันตำรวจเอกธงชัย เย็นประเสริฐ

ชื่อ-สกุล พันตำรวจเอกธงชัย เย็นประเสริฐ

วัน เดือน ปีเกิด 20 กุมภาพันธ์ 2498

ที่อยู่ปัจจุบัน 15/10 หมู่ที่ 1 ต.ท่าอิฐ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

ประวัติการศึกษา

- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- นักเรียนนายร้อยตำรวจพิเศษ รุ่นที่ 9
- ปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ประวัติการทำงาน

- ปี 2527 – 2531 กองคดีตำรวจ 4 ปี
- ปี 2531 – 2540 กองปราบ 9 ปี
- ปี 2540–2541 รองผู้กำกับการหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรอำเภอไทรน้อย
- ปี 2541-2543 รองผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอมืองนนทบุรี
- ปี 2543–2544 ผู้กำกับการสถานีตำรวจบางบัวทอง
- ปี 2544-2547 ผู้กำกับการสถานีตำรวจปากเกร็ด
- ปี 2547–ปัจจุบัน (2556) นายกองดีการบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- อีสริยาภรณ์มงกุฎไทย ชั้นที่ 2 ชื่อ ทวีติยาภรณ์
- อีสริยาภรณ์มงกุฎไทย ชั้นที่ 1 ชื่อ ประถมาภรณ์

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

วีระชัย ภู่งูเพียงใจ (2535: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางการเมืองของพลเอกพระยาพลพลพยุหเสนา จากการศึกษาพบว่า การเข้ามามีอำนาจทางการเมืองของพลเอกพระยาพลพลพยุหเสนานับว่าโชคชะตามีส่วนกำหนดมิใช่น้อย ในด้านการรักษาอำนาจทางการเมืองพลเอกพระยาพลพลพยุหเสนามีลักษณะนิสัยเป็นคนมักน้อย ถ่อมตน และไม่ใฝ่อำนาจทาง

การเมือง จึงไม่ได้วางฐานอำนาจสนับสนุนฐานะทางการเมืองของตน ประกอบกับการเป็นผู้นำที่ไม่มีเล่ห์เหลี่ยมทางการเมือง ทำให้เป็นฝ่ายเพลี่ยงพล้ำกลยุทธ์ทางการเมืองของฝ่ายตรงข้ามบ่อยครั้ง จนเป็นสาเหตุให้เบื้อหน้ายกการเมือง เมื่อพิจารณาเห็นว่าบ้านเมืองเป็นปกติสุขแล้วจึงได้วางมือจากการเมืองด้วยความเต็มใจและลงจากอำนาจอย่างสง่าผ่าเผย อย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

เอกชัย พิมลศรี (2536: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางการเมืองของ นายปรีดี พนมยงค์ จากการศึกษาพบว่า นายปรีดี พนมยงค์ เข้าสู่วงการทางการเมืองด้วยทัศนคติที่จะใช้วิธีการทุกอย่างที่มีอยู่เพื่อแสวงหาอำนาจ รูปแบบการใช้อำนาจทางการเมืองของนายปรีดี พนมยงค์ จัดได้ว่าเป็นแบบประชาธิปไตย การตัดสินใจทางการเมืองตั้งอยู่บนประชาคติที่มีอยู่ในขณะนั้น ยกเว้นการตัดสินใจในยามที่มีการต่อสู้ทางการเมือง ซึ่งการใช้เล่ห์เหลี่ยมทางการเมืองเป็นสิ่งจำเป็น ในด้านการรักษาอำนาจทางการเมือง นายปรีดี พนมยงค์ ได้ใช้กลยุทธ์ทางการเมืองที่เหมาะสมในกาลเวลาที่ถูกต้องช่วยรักษาอำนาจทางการเมืองเอาไว้ ในส่วนของการสูญเสียอำนาจทางการเมือง เกิดขึ้นจากการมีข้อขัดแย้งกับศัตรูทางการเมือง ซึ่งในท้ายที่สุดศัตรูเหล่านี้ ก็ประสบความสำเร็จในการกำจัด นายปรีดี พนมยงค์ ออกไปจากเวทีทางการเมือง

นิรัตน์ พงษ์สิทธิถาวร (2539: 124) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาททางการเมืองของ จอมพล ป.พิบูลสงคราม กับความคิดทางการเมืองของมาคิอาเวลลี ในประเด็นของการขึ้นสู่อำนาจ การรักษาอำนาจ และการสูญเสียอำนาจ จากการศึกษาพบว่า

1. บทบาททางการเมืองของ จอมพล ป.พิบูลสงคราม ในช่วง พ.ศ. 2475 – 2487 สามารถอธิบายได้ด้วยความคิดทางการเมืองของมาคิอาเวลลี ทั้งในประเด็นของการขึ้นสู่อำนาจ การรักษาอำนาจ และการสูญเสียอำนาจ
2. จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นผู้ปกครองที่แท้ที่มีคุณธรรม (virtue) ทางการเมืองในแบบของมาคิอาเวลลี
3. จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นผู้ปกครองที่มีบทบาทการเมืองในแบบของ มาคิอาเวลเลียน (machievellian)
4. การนำเอาความคิดทางการเมืองมาศึกษาปรากฏการณ์ทางการเมืองนั้น สามารถอธิบายได้เพียงสิ่งที่ปรากฏออกมาเป็นผลมาจากภายนอกเท่านั้น ไม่สามารถอธิบายความตั้งใจหรือความคิด (intention) ได้
5. ความคิดทางการเมืองของมาคิอาเวลลี เป็นความคิดที่อธิบายลักษณะสัจธรรมของธรรมชาติการเมือง

6. การศึกษาการกระทำของนักการเมือง โดยใช้ความคิดทางการเมืองของตะวันตกเป็นสิ่งที่ทำได้ เพียงแต่ต้องพิจารณาเสียก่อนว่าจะทำการศึกษาในประเด็นใด แล้วเลือกความคิดที่มีลักษณะใกล้เคียงกันมาศึกษา จะทำให้การศึกษามีความเป็นไปได้มากขึ้น

วิลาสินี จินตลิขิตติ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาททางการเมืองของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช โดยการประยุกต์ใช้ความคิดทางการเมืองของมาคิอาเวลลี ในประเด็นของการขึ้นสู่อำนาจ การรักษาอำนาจ และการสูญเสียอำนาจ ผลการวิจัยพบว่า ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ขึ้นสู่อำนาจโดยการสนับสนุนของมหาชน และสามารถรักษาอำนาจโดยผ่านวิธีการต่างๆ ทั้งการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชน การตัดสินใจเปิดสัมพันธ์ไมตรีทางการทูตกับประเทศจีน และการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาประชาชน แต่ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช กลับต้องสูญเสียอำนาจไป เพราะมีเพื่อนร่วมงานที่คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตัว ประกอบกับการไม่ได้กำจัดกลุ่มอำนาจเก่าให้หมดสิ้นไป และไม่อยู่ในสถานะที่จะควบคุมกองกำลังของตนเองได้

ไพโรจน์ เข้มกลัด (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ศักยภาพในการดำรงบทบาททางการเมืองของตระกูลอังกินันท์ในจังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านการเมือง เป็นทั้งปัจจัยที่ส่งเสริมและเป็นปัจจัยอุปสรรคต่อศักยภาพในการดำรงบทบาททางการเมืองของตระกูลอังกินันท์ในจังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมศักยภาพด้านความรู้ความสามารถ การแก้ไขปัญหาของประชาชน ความพยายามมุ่งมั่นพัฒนาท้องถิ่น การแสดงบทบาทการเมืองระดับประเทศและท้องถิ่นของตระกูลอังกินันท์ในจังหวัดเพชรบุรีอยู่ในระดับปานกลาง

พัฒนชัย สีนอเพีย (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ฐานอำนาจทางการเมืองในจังหวัดอ่างทองของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ผลการวิจัยพบว่า (1) นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล มีฐานอำนาจในจังหวัดอ่างทอง ในส่วนฐานอำนาจทางสังคม วัฒนธรรม มีมากจากการนำความเจริญมาสู่ท้องถิ่น ความเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงมาก ฐานอำนาจทางเศรษฐกิจมีค่อนข้างน้อย เพราะไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับการทำกิจการของครอบครัว และฐานอำนาจทางการเมืองสูงตามความสามารถในการช่วยเหลือสนับสนุนนักการเมืองท้องถิ่นให้ได้รับการเลือกตั้ง การช่วยเหลือสนับสนุน อุปถัมภ์ประชาชนในพื้นที่ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ การได้รับการยอมรับจากนักการเมืองและสาธารณชน และการมีบทบาทชี้แนะแนวคิดและแนวทางแก้ไขปัญหาในทางการเมือง (2) วิธีสร้างฐานอำนาจทางการเมืองในจังหวัดอ่างทอง ของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล สามารถแบ่งได้ 3 ช่วง คือ ช่วงก่อนเข้าสู่วงการเมืองโดยมีการมีกิจกรรมและมีส่วนร่วมทางการเมือง ช่วงเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองโดยผ่านการมีบทบาทหน้าที่นักการเมือง และช่วงดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยผ่านการทำหน้าที่ในบทบาทสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บทบาทรัฐมนตรี

และบทบาทของประธานสภาผู้แทนราษฎร (3) ปัจจัยที่สนับสนุนฐานอำนาจทางการเมืองในจังหวัดอ่างทอง ของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยส่วนบุคคล คือ บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ ความคิดความเชื่อ อุดมการณ์ทางการเมือง และปัจจัยที่เกิดจากองค์ประกอบ ภายนอก คือ การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากพรรคการเมือง การสนับสนุนจาก นักการเมืองท้องถิ่น การสนับสนุนจากข้าราชการในพื้นที่ และการสนับสนุนจากประชาชน

ทศพล เกียรติศรีศิริ (2554: 81-84) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเข้าสู่ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีนครพิชญ์โลกของ นางเปรมฤดี ชามพูนท ผลการวิจัยพบว่า (1) วิธีการเข้าสู่ ตำแหน่งนายกเทศมนตรีนครพิชญ์โลกของนางเปรมฤดี ชามพูนท คือการใช้ฐานคะแนนเสียงของ สามีที่เป็นนักการเมืองในระดับชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฐานคะแนนเสียงของผู้นำชุมชนในเขต เทศบาลนครพิชญ์โลก และฐานคะแนนเสียงของสมาชิกเทศบาล (2) ปัจจัยที่เอื้อต่อ นางเปรมฤดี ชามพูนท ในการเข้าสู่ตำแหน่งนายกเทศมนตรีนครพิชญ์โลก คือปัจจัยด้านเงินทุนที่ใช้ในการหา เสียง และปัจจัยความไม่เข้มแข็งของสภาเทศบาลในขณะนั้น และนอกจากนี้ยังพบว่า นางเปรมฤดี ชามพูนท มีการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน โดยผ่านกิจกรรมทางการเมืองและผ่านผู้นำ ชุมชนที่เป็นเครือข่ายและฐานอำนาจทางการเมืองเพื่อสร้างฐานอำนาจทางการเมืองที่ยั่งยืน นอกจากนี้ยังมีความตั้งใจในการทำงานสูง บวกกับความจริงใจที่จะทำให้ประชาชนในเขตเทศบาล ได้รับประโยชน์สูงสุด ในทุกๆ ด้าน เช่น ด้านสาธารณูปโภค ด้านสาธารณสุข เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ตลอดจนศึกษาถึงการวางรากฐานทางการเมืองในช่วงก่อนการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1. พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ
2. กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ
3. กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน
4. กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด
5. กลุ่มภาคประชาชน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยแต่ละกลุ่มได้คำนึงถึงความเหมาะสม ความสมัครใจในการสัมภาษณ์ คุณวุฒิ และประสบการณ์ประกอบด้วย

- 1.2.1 พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี
- 1.2.2 กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ
 - 1) นายณรงค์ จันทนดิษฐ์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี
 - 2) นายฉลอง เรี่ยวแรง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี
 - 3) พันเอก ดร.อภิวัฒน์ วิริยะชัย อดีตรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 - 4) นางวลัยพร อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี

1.2.3. กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน

- 1) นายพิชัย บรรดาศักดิ์ นายกเทศมนตรีเทศบาลนครปากเกร็ด
- 2) นายไพโรจน์ คลังนุช รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี
- 3) นายคำพอง นามพันธ์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพิมลราช
- 4) นายสัมฤทธิ์ คิ้วโสน นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลไทรน้อย

1.2.4 กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด

- 1) นายไชยวัฒน์ แยมนาค สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขต 2
- 2) นายอำนาจ จาดบันเทิง สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขต 2
- 3) นายวิรัตน์ เกียรติสันติกุล สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขต 1
- 4) นายวรพล อนันต์สิริบวร สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขต 2

1.2.4 กลุ่มภาคประชาชน

- 1) ดาบตำรวจยอดชาย ศรีวิโรจน์
- 2) นายมนต์พิพัฒน์ เอี่ยมจรัส
- 3) นางธรริกา งามเนรมิตดี
- 4) นายสุทธิ อุทานวรพจน์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยเน้นการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และกลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

วิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเอกสาร งานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาในการสร้างแบบสัมภาษณ์
2. ร่างแบบสัมภาษณ์โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อ เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นได้สะดวกและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกสัมภาษณ์
 - ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีของ พ.ต.อ.ธงชัย เข็นประเสริฐ

3. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ศึกษานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบรูปแบบความถูกต้อง และความเหมาะสมของภาษา

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามที่ได้รับการแนะนำจากอาจารย์ที่ศึกษานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไขอีกครั้งหนึ่ง ให้เป็นฉบับที่สมบูรณ์สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริงในการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล หลังจากที่จัดทำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่สมบูรณ์แล้วเพื่อใช้ในการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ขอความร่วมมือจากสำนักบัณฑิตศึกษา

ขอความร่วมมือจากสำนักบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ทำหนังสือถึงกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ดำเนินการเก็บข้อมูล

นัดหมายวันและเวลาการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง กล่าวคือ การใช้แบบสัมภาษณ์ที่กำหนดหัวข้อหรือคำถามไว้ล่วงหน้า และบันทึกถ้อยคำของผู้ให้สัมภาษณ์ลงในแบบสอบถามและใช้การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง คือการตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องแต่ไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าในระหว่างการสนทนา และใช้การบันทึกเสียงประกอบเพื่อความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูล โดยผู้วิจัยได้นัดหมายเพื่อกำหนดวัน และเวลาที่จะสัมภาษณ์

นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังรวบรวมข้อมูลโดยการขอข้อมูลเอกสารขึ้นต้นจากหน่วยงานราชการในจังหวัดนนทบุรีในเรื่องที่เกี่ยวข้อง และค้นคว้าหนังสือ งานวิจัย วารสาร รวมทั้งการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตประกอบการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์การวิจัยหลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การจัดเตรียมข้อมูล เช่น การเรียงคำสัมภาษณ์ สถานที่ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 การตรวจสอบข้อมูล ว่าข้อมูลที่ได้เพียงพอสามารถตอบปัญหาการวิจัยได้

ขั้นที่ 3 การจัดทำข้อมูลหรือการจัดระบบข้อมูลก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) โดยการพรรณนาเล่าเรื่องเพื่อให้เห็นภาพถึงปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีของ พ.ต.อ.ชงชัย เข็นประเสริฐ โดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีมาประกอบการวิเคราะห์ เพื่อหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนำเสนอการวิจัยในบทที่ 4

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพประกอบด้วยข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร ข้อมูลจากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 4 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มได้คำนึงถึงความเหมาะสม ความสมัครใจในการสัมภาษณ์ คุณวุฒิ และประสบการณ์ ประกอบด้วย

4.1 พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

4.2 กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ชงชัย เย็นประเสริฐ

- 1) นายณรงค์ จันทนดิษฐ์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี
- 2) นายฉลอง เรียวแรง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี
- 3) พันเอก ดร.อภิวันท์ วิริยะชัย อดีตรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- 4) นางวลัยพร อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี

4.3 กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน

- 1) นายพิชัย บรรดาศักดิ์ นายกเทศมนตรีเทศบาลนครปากเกร็ด
- 2) นายไพโรจน์ คลังนุช รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี
- 3) นายลำพอง นามพันธ์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพิมลราช
- 4) นายสัมฤทธิ์ ด้วงโสณ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลไทรน้อย

4.4 กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด

- 1) นายไชยวัฒน์ เข้มนาค สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขต 2
- 2) นายอำนาจ จาดบันเทิง สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขต 2
- 3) นายวิรัตน์ เกียรติสันติกุล สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขต 1
- 4) นายวรพล อนันต์สิริบวร สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขต 2

4.5 กลุ่มภาคประชาชน

- 1) ดาบตำรวจอดชาย ศรีวิโรจน์
- 2) นายมนต์พิพัฒน์ เขี่ยมจรัส
- 3) นางธาริกา งามเนรมิตดี
- 4) นายสุทธิ อุทานวรพจน์

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ศึกษาถึงปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ โดยแบ่งเป็นการศึกษาถึงปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลให้เข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

จากการสัมภาษณ์ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด และกลุ่มภาคประชาชน ตามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง พบว่า ก่อนหน้าที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ จะเข้าสู่เส้นทางการเมืองท้องถิ่นในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ได้รับราชการตำรวจมาตลอด โดยเป็นตำรวจครั้งแรกที่จังหวัดร้อยเอ็ด 1 ปี และได้ย้ายเข้ามาทำงานในกองคดี กรมตำรวจ 4 ปี จากนั้นได้ย้ายมาทำงานเป็นตำรวจกองปราบปราม ถึง 10 ปี เมื่อได้เลื่อนตำแหน่งเป็นสารวัตร ได้โยกย้ายไปทำงานปราบปรามยาเสพติด อยู่ 2 ปี หลังจากนั้นได้ย้ายมาสังกัดตำรวจภาค 1 โดยเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรอำเภอไทรน้อย 1 ปี จากนั้นได้ดำรงตำแหน่ง รองผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง อยู่ 2 ปี และจากนั้นท่านได้เลื่อนตำแหน่งและเป็นผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางบัวทอง 2 ปี สุดท้ายท่านได้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอปากเกร็ดอีก 2 ปี รวมระยะเวลาที่ท่านรับราชการตำรวจทั้งสิ้น 24 ปี โดยในช่วงระยะเวลาที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้ดำรงตำแหน่งอยู่ในพื้นที่บ้านเกิดของตัวเอง คือจังหวัดนนทบุรี ถือว่าเป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่ท่านได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในด้านมวลชน กับประชาชน กลุ่มผู้นำท้องถิ่น และนักการเมืองในพื้นที่เป็นอย่างมาก กอปรกับพื้นฐานของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นบุคคลที่มีลักษณะนิสัยชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีจิตอาสาในการช่วยเหลืองานสาธารณะต่างๆ ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี หรือในพื้นที่ใกล้เคียงอยู่เสมอ มีความเป็นมิตรไมตรี ไม่ถือตัวและวางตัวเป็นมิตรที่ดีต่อบุคคลทั่วไป ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในพื้นที่ ผู้นำท้องถิ่น และนักการเมืองในพื้นที่เป็นอย่างมาก

ในช่วงระยะเวลา 7 ปี ที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับราชการตำรวจและปฏิบัติหน้าที่ในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ได้สร้างคุณงามความดีให้กับประชาชนมาโดยตลอด จนเป็นที่รู้จักของประชาชนในเขตจังหวัดนนทบุรีเป็นอย่างดี และจากการปฏิบัติงานในหน้าที่แบบเชิงรุก เข้าใจปัญหา และลงมือแก้ไขปัญหาคด้วยตนเองอยู่เสมอ จนทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้มีเครือข่ายในการร่วมปฏิบัติงานกับตัวแทนชุมชน ผู้นำท้องถิ่นในระดับต่างๆ ตลอดจนนักการเมืองท้องถิ่นในเขตพื้นที่ขณะนั้นได้เป็นอย่างดี มีการสร้างสัมพันธ์ไมตรีที่ดีต่อกัน กอปรกับในขณะที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้เห็นถึงปัญหาของสังคมที่เกิดขึ้นภายในจังหวัดนนทบุรี เช่น

ปัญหาการติดยาเสพติดของเยาวชน ปัญหาด้านการศึกษา และปัญหาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงมีแนวความคิดที่อยากจะแก้ไขปัญหาเหล่านี้ให้ดีขึ้น ไม่เพียงแค่นั้นในเขตพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบ เท่านั้น หากแต่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีแนวคิดและมุมมองในภาพกว้าง คือ อยากที่จะพัฒนา และแก้ไขปัญหาต่างๆ ในภาพรวมทั้งจังหวัด ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีความสนใจและหาความรู้ในเรื่องการบริหารงานท้องถิ่น ในระดับจังหวัดกับกลุ่มเครือข่ายตัวแทน ชุมชน กลุ่มผู้นำท้องถิ่นในระดับต่างๆ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีในขณะนั้น ตลอดจนนักการเมืองท้องถิ่นในเขตพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

พ.ศ. 2547 ได้มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายการเลือกตั้งเกี่ยวกับการได้มาซึ่งตำแหน่ง ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ โดยกำหนดว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในจังหวัดนั้นๆ ทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ที่มีความสนใจในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีอยู่เป็นทุนเดิม และมีแนวคิดที่อยากจะแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาของเยาวชน โดยต้องการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพร้อมกับการพัฒนาเมืองให้ยั่งยืน จึงได้ตัดสินใจลาออกจากการรับราชการตำรวจ ซึ่งในขณะนั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ดำรงตำแหน่งเป็นถึง ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอปากเกร็ด เพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ใน พ.ศ. 2547 โดยได้มีการรวบรวมผู้ร่วมอุดมการณ์เดียวกันก่อตั้งกลุ่มทางการเมือง ชื่อว่า กลุ่มผึ้งหลวง มี พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นหัวหน้ากลุ่ม ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่เป็นนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น และอดีตสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีที่ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีให้การยอมรับในสมัยนั้น โดยในการลงสมัครรับเลือกตั้งในครั้งนี้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ในฐานะหัวหน้ากลุ่มผึ้งหลวง ได้จัดส่งลูกทีมของตนลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ครอบคลุมทุกเขต โดยนำเสนอนโยบายด้านการส่งเสริมการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิต และการแก้ไขปัญหายาเสพติด

วันที่ 14 มีนาคม 2547 การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยตรงจากประชาชน ผลปรากฏว่า พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน ในจังหวัดนนทบุรีเลือกตั้งให้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พร้อมด้วยสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ในกลุ่มผึ้งหลวง อีก 16 คน หลังจากนั้นได้ร่วมกับสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี อีกระยะอีก 3 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 19 คน ทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีเสียงข้างมากในสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีในสมัยนั้น ทำให้สามารถดำเนินงานตาม นโยบายที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาของเยาวชน และการส่งเสริมการศึกษาของเด็ก เยาวชน และประชาชนในพื้นที่ได้ตามบทบาทและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจน เกิดผลงานในเชิงประจักษ์มากมาย จนถึงปัจจุบัน นับเป็นสมัยที่ 3 ติดต่อกัน

จากการสัมภาษณ์ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เกี่ยวกับ ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เป็นการศึกษาถึงปัจจัยภายใน ด้านบุคลิกและคุณลักษณะบุคคลได้ส่งผลให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 หรือไม่ นั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กล่าวว่า “ด้วยตนรับราชการตำรวจมานานจนทำให้คนมีบุคลิกในแบบอย่างของความเป็นตำรวจ เพราะจะต้องประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบของความเป็นตำรวจอยู่ตลอดเวลา แม้นอกเวลาราชการ เมื่ออยู่ในสายตาของประชาชนก็ต้องรักษาภาพลักษณ์ของความเป็นตำรวจให้ดีเสมอ ส่วนลักษณะส่วนตัวเป็นคนที่มีความมั่นใจในตัวเอง มีความรับผิดชอบ เมื่อได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใดๆก็ตาม ก็จะพยายามทำอย่างเต็มที่เพื่อให้ผลงานออกมาดีที่สุด กอปรกับเป็นคนชอบช่วยเหลือผู้อื่น หากมีใครมาขอให้ช่วยเหลือ เมื่อดูแลเราพอช่วยได้และเป็นเรื่องที่ถูกต้อก็จะให้ความช่วยเหลือทันที ที่สำคัญตนชอบงานมวลชน มักลงพื้นที่เพื่อพบปะกับประชาชนอยู่เสมอๆ ด้วยเหตุผลดังกล่าว อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 ก็เป็นไปได้”

ส่วน พื้นฐานทางครอบครัวได้ส่งผลให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 หรือไม่ นั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กล่าวว่า “การตัดสินใจลาออกจากการรับราชการตำรวจ เพื่อมาลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีในครั้งนั้น ทางครอบครัวไม่สนับสนุนเลย และทางครอบครัวของฝ่ายตนและฝ่ายภรรยาก็ไม่ได้เป็นตระกูลทางการเมืองแต่อย่างใด มีเพียงบิดาของตนเท่านั้นที่เคยเป็นผู้ใหญ่บ้านในตำบลท่าอิฐ ซึ่งในการตัดสินใจลาออกจากราชการในครั้งนั้น บิดาไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้ห้ามปรามและขอร้องให้ล้มเลิกความคิด แต่ตนมีความตั้งใจจริงที่จะทำงานให้แก่ประชาชนทั้งจังหวัดนนทบุรี และอยากที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆในจังหวัดนนทบุรีให้ดีขึ้น จึงได้ตัดสินใจเพียงคนเดียว ในการลาออกจากการรับราชการตำรวจ เพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี”

และ สถานภาพทางสังคม หรือตำแหน่งหน้าที่การงาน ได้ส่งผลให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 หรือไม่ นั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กล่าวว่า “เนื่องจากในช่วงระยะเวลา 7 ปี ที่รับราชการตำรวจในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ในตำแหน่งรองผู้กำกับและผู้กำกับการสถานีตำรวจ จึงเป็นที่รู้จักมักคุ้นกับประชาชนในพื้นที่ และได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาในชุมชน ตลอดจนการช่วยเหลือสังคมกับผู้นำท้องถิ่นในระดับต่างๆ ประธานชุมชน กลุ่มอาสาสมัครตำรวจชุมชนหรือตำรวจบ้าน นักการเมืองท้องถิ่น ฯลฯ กอปรกับที่ตนเป็นคนตั้งใจทำงานและทำงานในลักษณะเชิงรุก ลงพื้นที่จริงในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ จึงมีผลงานให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับรู้รับทราบอยู่เสมอ ทำให้ได้รับความไว้วางใจ และความเชื่อมั่นจาก

ประชาชน ผู้นำท้องถิ่นในระดับต่างๆ และนักการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ที่เป็นจำนวนมาก ทำให้การลงสมัครรับเลือกตั้งและการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในเขตพื้นที่ในจังหวัดนนทบุรี คนได้รับการช่วยเหลือและแรงสนับสนุนจากบุคคลเหล่านี้เป็นอย่างดี”

ส่วน สถานภาพทางเศรษฐกิจของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้ส่งผลให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 หรือไม่ นั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กล่าวว่า “เนื่องจากครอบครัวของตนได้ประกอบธุรกิจการทำหมู่บ้านจัดสรรในเขตจังหวัดนนทบุรี และรับซื้อขายที่ดิน โดยภรรยาเป็นผู้ดำเนินงานทั้งหมด ประกอบกับที่ดินมีที่ดินในเขตย่านธุรกิจของจังหวัดนนทบุรีเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นที่ดินที่ได้รับจากการแบ่งปันมรดก เมื่อตนประกอบธุรกิจลงทุนหรือทำกิจการใดก็มักได้รับผลกำไรอย่างคุ้มค่า ทำให้สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวตน มีความมั่นคงค่อนข้างสูง ประกอบกับตำแหน่งหน้าที่การงานที่ตนทำอยู่ก่อนลงสมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ทำให้ประชาชนเกิดความศรัทธาและเชื่อมั่นในการที่จะพิจารณาเลือกให้เข้ามาทำหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี และอีกประเด็นหนึ่งในด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว คือภรรยาได้ประกอบธุรกิจการทำหมู่บ้านจัดสรรและรับซื้อขายที่ดินในเขตจังหวัดนนทบุรี จึงทำให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในกลุ่มนักธุรกิจ นักการเมืองท้องถิ่น และนักการเมืองในจังหวัดนนทบุรีหลายท่าน ซึ่งก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ตนได้รับเลือกตั้งในครั้งนั้น”

และ แนวคิดและอุดมการณ์ทางการเมืองของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้ส่งผลให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 หรือไม่ นั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กล่าวว่า “แนวคิดและอุดมการณ์ทางการเมือง คือต้องการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตคนในจังหวัดนนทบุรีด้วยการศึกษา โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตคน เพื่อให้ได้คนที่มีคุณภาพมาพัฒนาเมือง ต้องการที่จะสนับสนุนและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในจังหวัดนนทบุรีให้ได้รับการศึกษาที่ดี และมีคุณภาพเทียบเท่าเด็กในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และต้องการที่จะแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต เนื่องจากว่าในขณะนั้นพื้นที่ในเขตจังหวัดนนทบุรีได้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดในปริมาณมาก ซึ่งในขณะที่ตนรับราชการตำรวจตนทราบถึงปัญหานี้เป็นอย่างดี แต่ตนรับผิดชอบได้เฉพาะในส่วนของพื้นที่ที่ตนดูแลเท่านั้น ทำให้การดูแลและการแก้ปัญหาเป็นไปได้แต่ไม่ทั่วถึง โดยทีมงานกลุ่มผึ้งหลวงก็ได้นำปัญหาดังกล่าวมากำหนดเป็นนโยบายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งควบคู่กับอุดมการณ์ของพรรคถิ่น ที่ใช้คำว่า “สำนึกรักบ้านเกิด” ซึ่งคู่แข่งทางการเมืองและเป็นอดีตนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ได้มีรูปแบบการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งที่เน้นการสานงานต่อ ก่องานเก่า โดยนำเสนอนโยบายในด้านการบริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมือง การซ่อมถนน การขุดลอกคลอง เป็นต้น

ส่วน ปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ในด้านการสนับสนุนจากพรรคการเมือง ได้มีผลให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร นั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กล่าวว่า “ปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวกับการสนับสนุนของพรรคการเมืองนั้น สำหรับตนไม่ได้รับการช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากพรรคการเมืองหรือนักการเมืองระดับประเทศ ใดๆเลย เนื่องจากมีแนวคิดว่า หากได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ตนไม่ต้องการที่จะต้องทำงานเพื่อตอบแทนให้แก่พรรคการเมืองใด ต้องการที่จะทำงานเพื่อตอบแทนแก่ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีให้มากที่สุดเท่านั้น จึงไม่รับการช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากพรรคการเมืองในจังหวัดนนทบุรีในขณะนั้น และอีกเหตุผลหนึ่งที่ตนไม่ยอมรับการช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากพรรคการเมืองใดๆ ในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 นั้น เนื่องจากตนมั่นใจในผลงานที่ผ่านมาที่ได้สร้างให้ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีได้เห็นเป็นที่ประจักษ์ และตนยังเป็นที่ยอมรับของประชาชนในจังหวัดนนทบุรีทั้งจังหวัดอยู่แล้ว”

ส่วน การสนับสนุนจากเครือข่าย มีผลให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี หรือไม่ อย่างไร นั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กล่าวว่า “ในการลาออกจากการรับราชการตำรวจในขณะที่มียศถึง พันตำรวจเอก เพื่อมาลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 นั้น ตนไม่ได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายเลย แม้กระทั่งครอบครัว โดยเฉพาะบิดาซึ่งได้คัดค้านการลาออกจากราชการ และขอร้องไม่อย่าให้ตนมาเล่นการเมือง แต่ส่วนตัวแล้ว ตนเป็นคนที่มีมุ่งมั่นเมื่อได้ตัดสินใจแล้วและคิดว่าดีก็จะทำต่อไป ที่สำคัญตนเห็นว่าการเข้ามาเล่นการเมืองในตำแหน่งนี้ก็ไม่ได้สร้างความเสียหายให้แก่ครอบครัวและวงศ์ตระกูลแต่อย่างใด และอยากทำงานเพื่อประชาชนในบ้านเกิดของตนเองให้เต็มที่ ดังนั้น ปัจจัยในการสนับสนุนจากทางเครือข่ายจึงไม่มีผลใดๆ ต่อการได้รับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 ของตนเลย”

ส่วน การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น มีผลให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี หรือไม่ อย่างไร นั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กล่าวว่า “การสนับสนุนจากกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรีมีผลอย่างมากต่อการได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีของตน ซึ่งในขณะที่ตนรับราชการตำรวจในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ในตำแหน่งรองผู้กำกับและผู้กำกับการสถานีตำรวจ ได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาในชุมชน ตลอดจนการร่วมงานในด้านการช่วยเหลือสังคมกับผู้นำท้องถิ่นในระดับต่างๆ จนเป็นที่รู้จักคุ้นเคยกันดี ทำให้ได้รับความไว้วางใจ และได้รับการยอมรับให้เป็นหัวหน้ากลุ่มสิ่งหลวง โดยมีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น และอดีตสมาชิกสภา

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ซึ่งนักการเมืองท้องถิ่นเหล่านี้เป็นกำลังสำคัญในการช่วยเหลือและสนับสนุนการหาคะแนนในระดับของพื้นที่ตนเมื่อครั้งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 ได้เป็นอย่างดี”

ส่วน การสนับสนุนจากนายทุน/นักธุรกิจ มีผลให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี หรือไม่ อย่างไร นั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กล่าวว่า “ไม่มีผลอย่างแน่นอน เนื่องจากว่า เมื่อครั้งที่ตนลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 นั้น ตนไม่ยอมรับการสนับสนุนจากกลุ่มนายทุนหรือนักธุรกิจใดๆเลย เพราะไม่ต้องการเข้ามาทำงานการเมืองเพื่อตอบแทนบุญคุณใคร อีกทั้งสมาชิกในกลุ่มผู้หลงของตนในขณะนั้น แต่ละท่านก็ล้วนมีฐานะทางการเงินคืออยู่แล้ว ประกอบกับที่ครอบครัวของตนก็มีฐานะทางการเงินดีและไม่มีปัญหาเรื่องการเงิน จึงไม่จำเป็นต้องขอรับการสนับสนุนจากนายทุนหรือนักธุรกิจที่ไหนในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งครั้งนั้น”

และ การรวมกลุ่มทางการเมืองในครั้งนั้น มีผลให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี หรือไม่ อย่างไร นั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กล่าวว่า “การรวมกลุ่มทางการเมืองในครั้งนั้น ได้มีการตั้งกลุ่มทางการเมืองขึ้น ชื่อว่า “กลุ่มผู้หลง” โดยสมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น อดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีที่มีผลงานดีและได้รับการยอมรับจากประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก ซึ่งบุคคลต่างๆ เหล่านี้ถือว่าเป็นพลังสำคัญในการสนับสนุนให้ตนได้รับเลือกตั้งในการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีในครั้งนั้นเป็นอย่างมาก เนื่องจาก สมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่เป็นนักการเมืองมาก่อน หรือเป็นผู้นำที่มีคนยอมรับนับถือ จึงทำให้มีฐานะคะแนนทางการเมืองดี มีกลุ่มของผู้ช่วยเหลือหรือหาคะแนนในพื้นที่กว้างขวาง และครอบคลุมทั่วทั้งจังหวัดนนทบุรี จึงเป็นกำลังสำคัญที่ทำให้กลุ่มผู้หลง ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนในจังหวัดนนทบุรีมากกว่ากลุ่มเดิม คือ “กลุ่มพลังหนุ่ม” จึงส่งผลให้ตนได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีในครั้งนั้น”

ส่วน ปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลทำให้ท่านชนะการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 ก็อะไร นั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กล่าวว่า “ปัจจัยอื่นที่สนับสนุนให้ตนชนะการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี คงเป็นการที่ตนมักเข้าร่วมทำกิจกรรมต่างๆกับประชาชนในพื้นที่อยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมทางสังคม หรืองานประเพณีต่างๆในพื้นที่ จึงทำให้ตนเป็นที่รู้จักมักคุ้นของคนในพื้นที่เป็นอย่างดี และเมื่อตนได้ลาออกจากการรับราชการตำรวจ เพื่อจะมาทำงานรับใช้ประชาชนในบทบาทของนายกองค์การ

บริหารส่วนจังหวัด ประชาชนในพื้นที่จึงยอมรับถึงความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงของคนที่จะมาทำงาน เพื่อสังคมและประชาชน คนจึงได้รับเลือกตั้งเข้ามารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี”

ส่วน ปัจจัยที่สำคัญทั้งภายในและภายนอก 3 อันดับ ที่ส่งผลให้ได้รับการเลือกตั้ง เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 ก็อะไร นั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กล่าวไว้ว่า “ปัจจัยที่สำคัญ 3 อันดับ ที่ส่งผลให้ตนได้รับการเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนนทบุรี คือ

1) การที่ตนได้แสดงออกถึงความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงที่จะอุทิศตนเพื่อ จะมาทำงานรับใช้ประชาชนในจังหวัดนนทบุรี จากการที่ตนได้ตัดสินใจลาออกจากการรับราชการ ดำรง เพื่อมาลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 ประกอบกับที่ตนมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจและทางสังคมที่ดีอยู่แล้ว คือ ครอบครัวประกอบธุรกิจบ้าน จัดสรรในจังหวัดนนทบุรีเป็นหลัก ทำให้ประชาชนเกิดมีทัศนคติที่ดีต่อตนทั้งในด้านที่ตนเคยเป็น ดำรงมาก่อนและฐานะทางครอบครัวที่มั่นคง จึงเป็นเหตุผลให้ประชาชนเชื่อได้ว่าตนน่าจะทำงาน ในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีได้อย่างโปร่งใส ไม่ทุจริตโกงกิน ประกอบ กับได้เห็นผลงานและการทำงานในช่วงที่รับราชการดำรง จึงทำให้ประชาชนในจังหวัดนนทบุรี เกิดความคาดหวังในตัวของตน และมั่นใจที่จะให้ตนมาพัฒนาจังหวัดนนทบุรีให้ดีขึ้น

2) การที่ตนได้รับความไว้วางใจและการสนับสนุนจากกลุ่มผู้นำท้องถิ่น นักการเมืองท้องถิ่น ตลอดจนอดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ซึ่งบุคคลเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีฐานอำนาจทางการเมืองในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี และได้รับการยอมรับนับถือจาก ประชาชนเป็นอย่างดี ได้มีการรวมตัวกันจัดตั้งกลุ่มทางการเมืองขึ้น ชื่อ “กลุ่มผึ้งหลวง” โดยสนับสนุน ผลักดันให้ตนเป็นหัวหน้ากลุ่ม นำทีมงานลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน จังหวัดนนทบุรีทุกเขตการเลือกตั้ง และสนับสนุนตนให้ลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จนได้รับชัยชนะจากการเลือกตั้งในครั้งนั้น

3) นโยบายที่ใช้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง เนื่องจากในการเลือกตั้ง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 “กลุ่มผึ้งหลวง” ได้นำเสนอนโยบายที่ เกี่ยวกับการพัฒนาและแก้ไขปัญหาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมให้ดีขึ้น ซึ่งในช่วงนั้นเป็นช่วงที่ จังหวัดนนทบุรีมีปัญหาทางด้านสังคมเยอะมาก เช่น ปัญหาการติดยาเสพติด และแพร่ระบาดของยา เสพติดในพื้นที่ ปัญหาด้านการศึกษาที่ยังขาดปัจจัยและความจำเป็นหลายอย่าง ปัญหาสังคมเสื่อมโทรม ฯลฯ ซึ่งกลุ่มผึ้งหลวงได้นำปัญหาต่างๆ เหล่านี้ มากำหนดเป็นนโยบายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง จึงทำให้ได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก อีกทั้งในอดีตที่ผ่านมาคณะผู้บริหารและทีมงาน ของกลุ่มการเมืองเดิม ได้เน้นเฉพาะนโยบายการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค

ต่างๆ ถนนหนทางเท่านั้น เมื่อคนและทีมงานได้นำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา พร้อมแนวทางในการพัฒนาปัญหาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมให้ดีขึ้น จึงทำให้ประชาชนพิจารณาเลือกคนและทีมงานเข้ามาทำงานในองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร จำนวน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน กลุ่มนักรการเมืองผู้ใกล้ชิด และกลุ่มภาคประชาชน ตามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับ ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ซึ่งเป็นการศึกษาถึง ปัจจัยภายใน ด้านบุคลิกและคุณลักษณะส่วนตัวของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้ส่งผลให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 หรือไม่ นั้น

กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ สรุปได้ว่า “บุคลิกและคุณลักษณะของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง ทำอะไรก็จะจริงจังกับสิ่งที่ทำ มุ่งมั่นว่าจะทำอะไรก็จะต้องทำให้สำเร็จ เป็นคนมีความตั้งใจสูง เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อบุคคลอื่น และชอบช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อนอยู่เสมอ ถือประชาชนเป็นที่ตั้ง ซึ่งสิ่งนี้ถือว่าเป็นอุดมการณ์ของท่านตั้งแต่เมื่อครั้งเป็นตำรวจ คือจะไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน จะทำงานเพื่อสังคมอย่างทุ่มเทเสมอ และจากผลงานที่ท่านได้ลงมือทำหรือที่เคยเห็นท่านร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ท่านก็จะทำทุกอย่างอย่างเต็มที่ และให้สำเร็จไปได้ด้วยดีถึงแม้จะไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์ ซึ่งคิดว่าคุณลักษณะเหล่านี้ของท่าน น่าจะเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547”

กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน สรุปได้ว่า “บุคลิกและคุณลักษณะของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะของความเป็นผู้นำสูง มีมารยาทและให้เกียรติผู้อื่นอย่างเสมอต้นเสมอปลาย และมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง จริงจังกับสิ่งที่ได้ลงมือทำ และก็จะต้องทำให้สำเร็จ และเมื่อครั้งที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้กำกับกับสถานีตำรวจในจังหวัดนนทบุรีก็ไม่แสดงอวดแบ่งอำนาจกับผู้ใต้บังคับบัญชาหรือผู้ที่มาติดต่อ แต่กลับแสดงออกด้วยมิตรไมตรีที่ดีเสมอ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้สร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อท่านเมื่อครั้งที่ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี คงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ได้รับการเลือกตั้งเมื่อ พ.ศ. 2547”

กลุ่มนักรการเมืองผู้ใกล้ชิด

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนักรการเมืองผู้ใกล้ชิด สรุปได้ว่า “บุคลิกและคุณลักษณะของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ดี มีความคิดในการพัฒนาที่ดี เป็นคนที่

รอบรอบในการคิดและการตัดสินใจ มีความเป็นผู้นำสูง มักให้ความร่วมมือทุกครั้งที่ได้รับการเชิญชวนให้ร่วมทำกิจกรรมเพื่อสังคมในจังหวัดนนทบุรี เป็นผู้ที่ไม่ถือตัวและมีความเป็นกันเองกับบุคคลทั่วไป แสดงออกถึงความเป็นมิตรต่อที่ติดต่อผู้พบเห็น อีกทั้งประชาชนในจังหวัดนนทบุรีให้การยอมรับและเชื่อถือต่อตัว พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นอย่างดี เพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่คุ้นเคยกับภาพลักษณ์ของการเป็นตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดนนทบุรีมายาวนาน อีกทั้งท่านก็ได้สร้างผลงานต่างๆไว้อย่างมากมาย เมื่อท่านลาออกจากตำรวจมาลงสมัครรับเลือกตั้งประชาชนจึงทะเลาะแค้นให้ท่านจนชนะการเลือกตั้งอย่างขาดลอย”

กลุ่มภาคประชาชน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มภาคประชาชน สรุปได้ว่า “บุคลิกและคุณลักษณะของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นคนที่มีบุคลิกภาพที่ดี มีความเป็นมิตรไมตรี มิตรสัมพันธ์ ความเอื้ออาทร เป็นคนพูดจาดี มีความเป็นมิตรให้กับคนทุกคน ตั้งแต่เมื่อครั้งรับราชการตำรวจในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี เป็นคนที่ขยันไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆเลย และที่สำคัญท่านเป็นคนที่เข้าถึงง่าย ไม่ถือตัว เป็นกันเอง ปรีक्षाเข้าพบได้ตลอดเวลาถ้าท่านไม่มีแขก เป็นคนที่ให้ความช่วยเหลือคนอื่นมาตลอด หากมีคนที่เดือดร้อนแล้วมาขอความช่วยเหลือจากท่าน ท่านก็จะให้ความช่วยเหลือเสมอ และท่านมีความมุ่งมั่นที่จะให้จังหวัดนนทบุรีพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น เพราะอุดมการณ์ของท่านคือ ท่านเป็นคนนนทบุรีโดยกำเนิด ท่านก็อยากให้จังหวัดนนทบุรีมีความเจริญรุ่งเรืองเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆ และอยากเห็นลูกหลานของคนจังหวัดนนทบุรีมีอนาคตที่ดี เพราะปัจจัยดังกล่าวจึงทำให้ประชาชนให้การสนับสนุนท่านและเลือกเข้ามาเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีเมื่อ พ.ศ. 2547 ”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร จำนวน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด และกลุ่มภาคประชาชน ตามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับ ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ซึ่งเป็นการศึกษาถึง ปัจจัยภายใน ด้านพื้นฐานทางครอบครัวของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีผลทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 หรือไม่ นั้น

กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ สรุปได้ว่า “พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ก่อนหน้าที่จะลงมาสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ได้รับราชการตำรวจในตำแหน่งผู้กำกับสถานีตำรวจในจังหวัดนนทบุรี ซึ่งมีรายได้มั่นคง และครอบครัวยังประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยทำหมู่บ้านจัดสรรในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรีชาย และรับซื้อขายที่ดิน โดยภรรยาเป็นผู้ดำเนินงานทั้งหมด ประกอบกับมีที่ดินในเขต

ย่านธุรกิจของจังหวัดนนทบุรีเป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้ทางครอบครัวมีฐานะทางการเงินที่ดีและมั่นคง ทำให้การเข้าสู่เส้นทางทางการเมืองของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีความพร้อม และสามารถสร้างฐานทางการเมืองกับประชาชนได้เป็นอย่างดี ซึ่งในตระกูลของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่ได้เป็นตระกูลเก่าทางการเมือง ดังนั้น การจะเข้าสู่เส้นทางทางการเมืองของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีปัจจัยที่สำคัญอีกข้อหนึ่ง ก็คือ การที่มีพื้นฐานทางครอบครัวที่มีฐานะดีและมั่นคง มีต้นทุนในการสร้างคะแนนนิยมกับประชาชนได้ ทำให้เป็นที่รู้จักของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี

กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน สรุปได้ว่า “พื้นฐานทางครอบครัวของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นครอบครัวที่มีฐานะดี มีธุรกิจเกี่ยวกับบ้านจัดสรรในจังหวัดนนทบุรี อีกทั้งในขณะที่ยังไม่ลงรับสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ก็ดำรงตำแหน่งเป็นถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจ ซึ่งก็มีความมั่นคงในเรื่องรายได้ ทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เมื่อเริ่มมีแนวคิดที่จะเข้าสู่เส้นทางทางการเมืองในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ก็ได้ใช้เงินทุนส่วนตัวในการสร้างฐานคะแนนเสียงให้กับตนเอง เช่น ช่วยเหลืองานสังคม สนับสนุนงานประเพณีต่างๆที่จัดขึ้น ออกงานต่างๆ ฯลฯ หรือการทำสื่อประชาสัมพันธ์ตนเองและทีมงาน โดยไม่รับการสนับสนุนของนายทุนหรือนักการเมืองระดับใด ทำให้ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีทราบถึงเจตนาสมัครใจในการที่อยากเข้ามาทำงาน และผลงานต่างๆที่ผ่านมามีอยู่ครั้งเป็นผู้กำกับ พร้อมทั้งนำเสนอนโยบายต่างๆ และแนวทางในการแก้ไขปัญหาของจังหวัดนนทบุรีได้อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ จนเป็นที่รู้จักของประชาชนอย่างกว้างขวาง จึงทำให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ใน พ.ศ. 2547”

กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด สรุปได้ว่า “ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีฐานะทางครอบครัวดี ทำให้ท่านคิดและตัดสินใจทำอะไรได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะเรื่องการวางรากฐานของการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง ซึ่ง พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ในช่วงที่รับราชการเป็นตำรวจในพื้นที่จังหวัดนนทบุรีได้ร่วมทำกิจกรรมทางสังคมจนเป็นที่โดดเด่นมาโดยตลอด ทั้งในด้านการพัฒนาในพื้นที่รับผิดชอบให้มีผลงานเป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชน รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์กับประชาชนในพื้นที่อย่างจริงใจและสม่ำเสมอ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของประชาชน หรือการให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องต่างๆในพื้นที่ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ต้องใช้เงินทุนส่วนตัวในการดำเนินการทั้งสิ้น รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ทางใจแก่ประชาชนโดยการร่วมงานต่างๆ หรือออกงานสังคมที่ประชาชนเชิญไปร่วมงานอย่างสม่ำเสมอ จน

ประชาชนเกิดศรัทธาและได้รับความไว้วางใจทางการเมือง ซึ่งน่าจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ได้รับการเลือกตั้ง”

กลุ่มภาคประชาชน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มภาคประชาชน สรุปได้ว่า “พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีพื้นฐานทางครอบครัวที่ดี มีฐานะมั่นคง จนเป็นที่รู้จักกันของคนในจังหวัดนนทบุรี เพราะนอกจากรับราชการตำรวจแล้ว ยังประกอบธุรกิจบ้านจัดสรรและค้าขายที่ดินในจังหวัดนนทบุรีอย่างกว้างขวาง ประกอบกับในช่วงที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ รับราชการการเป็นตำรวจอยู่ในพื้นที่ได้สร้างบารมี และสร้างฐานอำนาจเพื่อสู่เส้นทางการเมือง โดยได้ให้ความช่วยเหลือและอุปถัมภ์ประชาชนในพื้นที่ที่เข้ามาขอความช่วยเหลือเป็นอย่างดี และสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่างๆของกลุ่มหรือชุมชนโดยใช้งบประมาณส่วนตัวอยู่บ่อยครั้ง จึงทำให้ประชาชนในจังหวัดนนทบุรียอมรับและเกิดความศรัทธาใน พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ประกอบกับเป็นผู้ที่ประชาชนสามารถเข้าพบหรือขอความช่วยเหลือได้ง่าย ไม่ถือตัว มีความอ่อนน้อมถ่อมตน และไม่แสดงออกถึงความมีอิทธิพลหรืออวดอำนาจแก่ประชาชน จึงทำให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร จำนวน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน กลุ่มนักรการเมืองผู้ใกล้ชิด และกลุ่มภาคประชาชน ตามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับ ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ซึ่งเป็นการศึกษาถึง ปัจจัยภายใน ด้านสถานภาพทางสังคม หรือตำแหน่งหน้าที่การงาน มีผลทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 หรือไม่

กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ สรุปได้ว่า “เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 เพราะประชาชนเกิดความเชื่อมั่นและศรัทธาในตัวของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเป็นผู้นำ รู้และเข้าใจในระบบการบริหารงานราชการเป็นอย่างดี และแนวทางในการพัฒนา แก้ไขปัญหาต่างๆในจังหวัดนนทบุรี ซึ่งประชาชนเกิดความคาดหวังว่าจะสามารถนำนโยบายที่ได้รณรงค์หาเสียงไว้มาพัฒนาและแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นในจังหวัดนนทบุรีในขณะนั้นให้ดีขึ้นได้ อีกทั้งในช่วงเวลานั้นประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายต่อการบริหารงานของกลุ่มการเมืองเดิมที่ไม่มีนโยบายในการแก้ไขปัญหาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต เน้นแต่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเท่านั้น”

กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน สรุปได้ว่า “ในช่วงเวลาที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ รับราชการเป็นตำรวจในตำแหน่งผู้กำกับสถานีตำรวจในจังหวัดนนทบุรีนั้น ได้สร้างผลงานไว้อย่างโดดเด่น เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชนในจังหวัดนนทบุรี โดยทั่วกัน ส่งผลให้เมื่อ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้ตัดสินใจลาออกจากราชการเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ทำให้ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีให้ความสนใจ และเชื่อมั่นว่าจะสามารถนำนโยบายในการแก้ไขปัญหาต่างๆ มาพัฒนาจังหวัดนนทบุรีให้เจริญก้าวหน้าได้ และ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ก็มีบุคลิกภาพของความเป็นผู้นำ มีวิสัยทัศน์ และเคยรับราชการตำรวจมาก่อน ยิ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่ทำให้ประชาชนเชื่อมั่นและศรัทธา จึงทำให้ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนเลือกตั้งเข้ามาเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี”

กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด สรุปได้ว่า “ในช่วงก่อนลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้สร้างเครือข่ายของผู้สนับสนุนทางการเมือง ซึ่งเป็นกลุ่มผู้นำทางการเมืองระดับท้องถิ่น เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำกลุ่มจิตอาสาต่างๆ ในจังหวัดนนทบุรี นายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งในช่วงที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ รับราชการตำรวจในตำแหน่งผู้กำกับสถานีตำรวจได้ประสานงาน ให้การช่วยเหลือ อุปถัมภ์ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ ความคุ้นเคยกับกลุ่มผู้นำเหล่านี้ ตลอดจนกลุ่มผู้สนับสนุนที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีจึงได้รับการสนับสนุนจนชนะการเลือกตั้ง”

กลุ่มภาคประชาชน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มภาคประชาชน สรุปได้ว่า “บทบาทของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ในช่วงที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้กำกับสถานีตำรวจในจังหวัดนนทบุรี มักออกพบปะกับประชาชนอยู่บ่อยๆ และเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่หน่วยงานอื่นจัดขึ้นอยู่เสมอ ร่วมมือในการพัฒนา และแก้ไขปัญหาให้กับกลุ่มผู้นำชุมชนในระดับต่างๆ ทำให้เป็นที่รู้จักของประชาชนส่วนใหญ่ จึงทำให้ท่านได้เกิดการเรียนรู้และรับรู้ถึงปัญหาของประชาชนทั้งจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้ลาออกจากราชการมาลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จึงได้นำปัญหาที่พบเห็นเมื่อครั้งรับราชการเป็นตำรวจ มากำหนดเป็นนโยบายพร้อมทั้งนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา และความเดือดร้อนดังกล่าวให้แก่ประชาชนในจังหวัดนนทบุรี และได้นำเสนอในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง จึงทำให้เป็นที่สนใจของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี และต้องการให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เข้ามาทำงานในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร จำนวน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน กลุ่มนักรการเมืองผู้ใกล้ชิด และกลุ่มภาคประชาชน ตามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับ ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ซึ่งเป็นการศึกษาถึง ปัจจัยภายใน ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ มีผลทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 หรือไม่

กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ สรุปได้ว่า “ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ในระหว่างรับราชการตำรวจได้ประกอบธุรกิจการทำบ้านจัดสรรและซื้อขายที่ดินในจังหวัดนนทบุรี อีกทั้งยังมีที่ดินที่อยู่ในย่านของธุรกิจมีราคาหลายแห่ง ส่งผลให้ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ อยู่ในระดับฐานะดี มีความมั่นคง และเป็นที่รู้จักของคนในจังหวัดนนทบุรีอย่างกว้างขวาง และจากการประกอบธุรกิจบ้านจัดสรรได้ส่งผลให้ท่านมีเครือข่ายและได้สร้างความสัมพันธ์ทางสังคม ตลอดจนการช่วยเหลือ อุปถัมภ์ ต่อกลุ่มของ นักธุรกิจและผู้ประกอบกิจการบ้านจัดสรร และกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องไว้อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะในจังหวัดนนทบุรีเท่านั้นยังรวมถึงจังหวัดใกล้เคียงอีกด้วย จึงทำให้เมื่อ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จึงได้รับการช่วยเหลือสนับสนุน จนชนะการเลือกตั้งใน พ.ศ. 2547

กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน สรุปได้ว่า “ สถานภาพทางเศรษฐกิจของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้ส่งผลต่อการได้รับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีเป็นอย่างมาก เนื่องจากว่า พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวดี มีความมั่นคง อีกทั้งยังประสบความสำเร็จในชีวิตทั้งในด้านการรับราชการตำรวจ และการประกอบธุรกิจสังหาริมทรัพย์ของครอบครัว ทำให้ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีเกิดทัศนคติที่ดีต่อตัวของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ว่าเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะอาสามารับใช้ประชาชน มีจิตใจมุ่งมั่นที่อยากทำงานเพื่อตอบแทนสังคมและประเทศชาติ และการที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีสถานภาพทางเศรษฐกิจดี มีฐานะทางการเงินเพียงพอ ทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่รับการช่วยเหลือและสนับสนุนในด้านการเงินจากพรรคการเมือง นายทุน หรือนักการเมืองระดับประเทศเลย”

กลุ่มนักรการเมืองผู้ใกล้ชิด

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนักรการเมืองผู้ใกล้ชิด สรุปได้ว่า “เนื่องจาก สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีฐานะดี มีความมั่นคงในอาชีพ

ทำให้มีทุนทรัพย์เพียงพอในการสร้างฐานอำนาจของตนในการเข้าสู่เส้นทางการเมืองในระดับจังหวัด ซึ่ง พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือ อุปถัมภ์ กลุ่มและองค์กรต่างๆ ในจังหวัดนนทบุรีที่ขอความอนุเคราะห์ อีกทั้งยังออกงานสังคม งานบุญ หรืองานประเพณีต่างๆ อยู่เสมอ ซึ่งการลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่ขอรับการช่วยเหลือหรือสนับสนุนทางการเงินจากพรรคการเมือง หรือนักการเมืองระดับใด และด้วยมีสถานภาพทางเศรษฐกิจดีและมีความมั่นคงทางการเงินดี ทำให้มีงบประมาณเพียงพอที่ใช้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง และการสร้างฐานคะแนนเสียงของตนอย่างทั่วถึง”

กลุ่มภาคประชาชน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มภาคประชาชน สรุปได้ว่า “สถานภาพทางเศรษฐกิจที่ดี และมั่นคงของครอบครัว พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นเพียงปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ชนะการเลือกตั้งเป็น นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยประชาชนมีความคิดเห็นว่า พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นผู้ที่มีความพร้อมและมีความเสียสละ โดยลาออกจากการรับราชการตำรวจเพื่ออุทิศตนทำงานทางการเมืองให้แก่ประชาชนและสังคม ซึ่งในขณะนั้นจังหวัดนนทบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างรวดเร็ว เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาด้านคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน และประชาชน ฯลฯ ประกอบกับ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้นำเสนอนโยบายในการแก้ไข ปัญหาต่างๆ อย่างชัดเจนและเป็นไปได้ ทำให้ประชาชนสนใจ ส่วนปัจจัยในด้านสถานภาพทาง เศรษฐกิจที่ดีของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ที่ส่งผลให้ได้รับการเลือกตั้ง น่าจะเป็นการมีงบประมาณในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งอย่างเพียงพอ เช่น การใช้รถประชาสัมพันธ์ การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ที่ นำเสนอเนื้อหาของพรรคขนาดใหญ่ เป็นจุดสนใจ และทั่วถึงทั้งจังหวัดนนทบุรี”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร จำนวน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด และกลุ่มภาคประชาชน ตามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับ ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ซึ่งเป็นการศึกษาถึง ปัจจัยภายใน ด้านแนวคิด และอุดมการณ์ทางการเมือง มีผลทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 หรือไม่

กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ สรุปได้ ว่า “ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นผู้ที่ให้ความสำคัญกับการศึกษามาก แนวคิดและอุดมการณ์ ทางการเมืองของท่าน คือต้องการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตคนในจังหวัดนนทบุรีด้วยการศึกษาอย่างทั่วถึง โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตคน เพื่อให้ได้คนที่มีคุณภาพมาพัฒนาเมือง และต้องการที่จะแก้ไข

ปัญหาสุขภาพจิตที่มีการแพร่ระบาดในปริมาณมากในจังหวัดนนทบุรี และทำให้เกิดปัญหาสังคมขึ้นมากมาย โดย พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้นำเอาแนวคิดและอุดมการณ์ทางการเมืองของท่าน บวกเข้ากับประสบการณ์ต่างๆที่ได้รับในช่วงรับราชการตำรวจ มากำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาและแนวทางแก้ไขปัญหา นำเสนอต่อประชาชนในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเมื่อ พ.ศ. 2547 พร้อมกับสโลแกน “ตำนักรักบ้านเกิด” ที่เน้นถึงการพัฒนาให้จังหวัดนนทบุรีมีความเจริญ ก้าวหน้าเทียบเท่ากรุงเทพมหานคร”

กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน สรุปได้ว่า “พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีแนวคิดและอุดมการณ์ทางการเมืองที่ให้ความสำคัญด้านการศึกษา ต้องการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชนในจังหวัดนนทบุรีได้รับการศึกษาที่ดีอย่างทั่วถึง สร้างโอกาสให้แก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และต้องการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมให้หมดไป ประกอบกับที่ท่านเคยรับราชการเป็นตำรวจอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรีอยู่หลายปี ทำให้ท่านทราบถึงปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคม ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงกัน และได้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาจังหวัดในหลายๆด้าน โดยท่านได้นำปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคมจังหวัดนนทบุรีขณะนั้น มากำหนดเป็นนโยบายการพัฒนาและแนวทางในการแก้ไขปัญหา ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ให้การยอมรับเป็นอย่างดี เพราะล้วนได้รับรู้ถึงปัญหาและได้รับผลกระทบจากปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนั้น โดยกลุ่มเก่าทางการเมืองนำเสนอนโยบายเกี่ยวกับการเร่งรัดพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นประเด็นหลัก จึงทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีใน พ.ศ. 2547”

กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด สรุปได้ว่า “ในฐานะที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นหัวหน้า กลุ่มคิงหลวง ซึ่งท่านผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการกำหนดนโยบายของกลุ่ม โดยได้นำเอาแนวคิดและอุดมการณ์ทางการเมืองของท่านมากำหนดเป็นนโยบายเพื่อนำไปสู่แนวการปฏิบัติ ซึ่ง พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นผู้ที่มิวิสัยทัศน์กว้างไกล ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในจังหวัดนนทบุรี โดยต้องการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนในจังหวัดนนทบุรีให้ได้รับการศึกษาที่ดี มีคุณภาพ อย่างครอบคลุมและทั่วถึง เพื่อให้ได้คนที่มีคุณภาพมาพัฒนาเมือง อีกทั้งต้องการที่จะแก้ไขปัญหายาเสพติดให้หมดไปจากจังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งของจังหวัดนนทบุรีที่จะต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เนื่องจากว่าในขณะนั้นพื้นที่ในเขตจังหวัดนนทบุรีได้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดในปริมาณมาก และได้ก่อให้เกิดปัญหาและอาชญากรรมอยู่บ่อยครั้ง ซึ่ง พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้นำ

แนวคิดเหล่านี้มากำหนดเป็นนโยบายในการแก้ไขปัญหาพร้อมแนวทางในการพัฒนาจังหวัดนนทบุรีให้ดีขึ้นพร้อมๆกันในทุกด้าน จึงส่งผลให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีใน พ.ศ. 2547”

กลุ่มภาคประชาชน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มภาคประชาชน สรุปได้ว่า “แนวคิดและอุดมการณ์ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ จะนำเสนอให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบในรูปแบบของนโยบายที่ใช้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยท่านได้เน้นและให้ความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้ได้รับอย่างทั่วถึงทั้งจังหวัด เพื่อให้สังคมในจังหวัดนนทบุรีมีคนที่มีความรู้มากที่สุด และการแก้ไขปัญหาหลายด้าน และ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้นำเสนอแนวคิดในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวในมุมมองที่แตกต่างไปจากนักการเมืองพรรคอื่นๆ และแนวทางในการแก้ไขปัญหาของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ และกลุ่มผู้ห่วง เป็นแนวนโยบายที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ ไม่ใช่แนวนโยบายที่เพ้อฝัน จึงทำให้ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีให้ความสนใจและสนับสนุนให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ชนะการเลือกตั้งเมื่อ พ.ศ. 2547

จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร จำนวน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด และกลุ่มภาคประชาชน ตามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับ ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ซึ่งเป็นการศึกษาถึง ปัจจัยภายนอก ด้านการสนับสนุนจากพรรคการเมือง มีผลทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 หรือไม่

กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ สรุปได้ว่า “พรรคการเมืองหรือนักการเมืองในระดับชาติไม่ได้มีบทบาทหรือให้การช่วยเหลือสนับสนุนการลงสมัครรับเลือกตั้งเมื่อ พ.ศ. 2547 ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ อาจเป็นเพราะว่าในช่วงนั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ถือว่ายังเป็นนักการเมืองหน้าใหม่ ไม่มีผลงานในทางการเมือง และยังไม่เป็นที่รู้จักของประชาชนมากนัก จึงทำให้นักการเมืองหรือพรรคการเมืองที่ต้องการสร้างฐานทางการเมือง ไม่มั่นใจที่จะให้การสนับสนุนช่วยเหลือ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ในช่วงที่รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง เพราะเกรงว่าจะไม่ชนะการเลือกตั้งในครั้งนั้น”

กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน สรุปได้ว่า “พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่ได้รับการสนับสนุนหรือช่วยเหลือทางการเมืองจากกลุ่มนักการเมืองหรือพรรคการเมืองในครั้งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เนื่องจาก กลุ่มฟุ้งหลว เป็นกลุ่มทางการเมืองที่ตั้งขึ้นใหม่ ยังไม่เป็นที่รู้จักของประชาชนมากนัก จึงทำให้นักการเมืองระดับชาติหรือพรรคการเมืองไม่มั่นใจที่จะสนับสนุน พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ อีกทั้งทีมที่เป็นคู่แข่งทางการเมืองในขณะนั้นยังเป็นกลุ่มฐานอำนาจทางการเมืองเดิมของจังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้พรรคการเมืองและนักการเมืองระดับชาติให้การสนับสนุนคู่แข่ง ประกอบกับ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีความมั่นคงด้านในด้านการเงิน ทำให้สามารถสร้างฐานะคะแนนเสียงของตนได้โดยไม่ต้องขอรับการสนับสนุนจากกลุ่มใด”

กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด สรุปได้ว่า “ในการลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีตลอดจนได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่ได้รับการสนับสนุนหรือรับการช่วยเหลือจากนักการเมืองระดับชาติหรือพรรคการเมืองใดเลย แต่เป็นการสร้างกลุ่มทางการเมืองขึ้น ชื่อว่า “กลุ่มฟุ้งหลว” โดยรวบรวมสมาชิกจากผู้นำองค์กรต่างๆ อดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้นำท้องถิ่นที่มีแนวคิดและอุดมการณ์เดียวกันที่จะพัฒนาจังหวัดนนทบุรีให้เจริญก้าวหน้า และเป็นบุคคลที่ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีให้การยอมรับนับถือเป็นอย่างดีเป็นสมาชิกในกลุ่ม และมีฐานอำนาจทางการเมืองอย่างกว้างขวางครอบคลุมพื้นที่ในจังหวัดนนทบุรี ประกอบกับการที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีต้นทุนทางเศรษฐกิจดี มีฐานะมั่นคง สามารถใช้ทุนทรัพย์ส่วนตัวเพื่อสร้างฐานะของตนเองและสมาชิกในกลุ่ม “ฟุ้งหลว” ได้อย่างเพียงพอ”

กลุ่มภาคประชาชน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มภาคประชาชน สรุปได้ว่า “พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่ได้รับการสนับสนุนหรือช่วยเหลือทางการเมืองจากพรรคการเมืองหรือนักการเมืองระดับชาติในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 เนื่องจากพื้นฐานทางครอบครัวและฐานะทางเศรษฐกิจของท่านเพียงพอในการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของตนเองอยู่แล้ว ซึ่งก่อนหน้าที่จะมีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้สร้างผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในจังหวัดนนทบุรีอย่างมากมาในขณะที่ได้รับราชการเป็นตำรวจประกอบกับประชาชนส่วนใหญ่เห็นถึงความตั้งใจจริงในความเสียสละตนเอง เพื่อจะทำงาน

ให้แก่ประชาชนและสังคมในจังหวัดนนทบุรี และนโยบายที่ใช้ในการรณรงค์หารเสียงเลือกตั้งเป็นนโยบายที่สนองตอบความต้องการของประชาชนในจังหวัดนนทบุรีในขณะนั้นได้เป็นอย่างดี”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร จำนวน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด และกลุ่มภาคประชาชน ตามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับ ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ซึ่งเป็นการศึกษาถึง ปัจจัยภายนอก ด้านการสนับสนุนจากเครือข่าย มีผลทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 หรือไม่

กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ สรุปได้ว่า “ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เติบโตขึ้นมาในครอบครัวชาวสวนในจังหวัดนนทบุรีและประกอบธุรกิจส่วนตัว มิได้เป็นตระกูลทางการเมืองหรือมีการสืบทอดเชื้อสายทางการเมือง จึงทำให้ในกลุ่มของเครือข่ายและครอบครัวไม่สนับสนุนการตัดสินใจของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ที่ลาออกจากการรับราชการตำรวจมาลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยขณะนั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ดำรงตำแหน่งเป็นถึงผู้บังคับกำสถานีตำรวจในจังหวัดนนทบุรี ซึ่งถือว่าประสบความสำเร็จในอาชีพรับราชการ และมีโอกาสที่จะเติบโตในสายงานการรับราชการตำรวจ อีกทั้งบิดาของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีความคิดที่เป็นลบต่อการเข้าสู่เส้นทางการเมืองว่า จะต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะของการเลือกตั้ง ด้วยปัจจัยดังกล่าวจึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ครอบครัวและเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่สนับสนุนการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี”

กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน สรุปได้ว่า “ครอบครัวและเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่สนับสนุนการตัดสินใจลาออกจากการรับราชการตำรวจเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เนื่องจาก ทางครอบครัวและเครือข่ายมีความเห็นว่าตำแหน่งหน้าที่ที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ รับราชการอยู่มีความมั่นคงและสามารถเติบโตก้าวหน้าในสายงานไปได้อีกมาก และไม่ต้องการให้เข้ามาสู่เส้นทางการเมือง เพราะมีความเข้าใจว่าอาชีพนักการเมืองไม่มีความมั่นคงแน่นอน และการจะให้ได้รับการเลือกตั้งจะต้องใช้เงินทุนจำนวนมากเพื่อสร้างฐานเสียง ซึ่งทางเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่สนับสนุนการตัดสินใจในครั้งนั้น”

กลุ่มนักรการเมืองผู้ใกล้ชิด

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนักรการเมืองผู้ใกล้ชิด สรุปได้ว่า “ในกลุ่มเครือญาติของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่มีผู้ใดเป็นนักรการเมือง และไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงการสืบทอดทางการเมือง จึงทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากเครือญาติในการตัดสินใจลาออกจากราชการตำรวจเพื่อมาลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547 อีกทั้งในขณะนั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ถือว่าอยู่ในช่วงที่กำลังประสบความสำเร็จในตำแหน่งหน้าที่การงาน สร้างผลงานไว้ให้วงการตำรวจของจังหวัดนนทบุรี ไว้อย่างโดดเด่นมากมาย ซึ่งหากยังรับราชการต่อไปคาดว่าจะน่าจะได้รับความดีความชอบและการเลื่อนยศตำแหน่งที่สูงขึ้น จึงทำทางครอบครัวและเครือญาติของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่สนับสนุนการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547

กลุ่มภาคประชาชน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มภาคประชาชน สรุปได้ว่า “พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากเครือญาติในการลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เนื่องจากว่าทางเครือญาติต้องการให้รับราชการตำรวจมากกว่าที่จะเข้าสู่วงการของนักรการเมือง โดยเฉพาะบิดาของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ที่ได้ขอร้องไม่ให้ลาออกจากราชการ เพราะไม่ยอมให้เดินบนเส้นทางการเมือง เนื่องจากมีความเข้าใจว่าการเล่นการเมืองจะต้องใช้เงินทองเป็นจำนวนมากเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง อีกทั้งยังต้องการให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ รับราชการเป็นตำรวจต่อไป เพราะมีความมั่นคงในชีวิตมากกว่า”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร จำนวน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเครือญาติของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน กลุ่มนักรการเมืองผู้ใกล้ชิด และกลุ่มภาคประชาชน ตามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับ ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ซึ่งเป็นการศึกษาถึง ปัจจัยภายนอก ด้านการสนับสนุนจากนักรการเมืองท้องถิ่น มีผลทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 หรือไม่

กลุ่มเครือญาติของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มเครือญาติของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ สรุปได้ว่า “ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับคะแนนเสียงจากประชาชนในจังหวัดนนทบุรี จนชนะการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี คือการได้รับการสนับสนุนจากนักรการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่นระดับต่างๆในจังหวัด เนื่องจากในช่วงที่รับราชการตำรวจ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้ปฏิบัติหน้าที่ใกล้ชิด พบปะกับประชาชน ได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาในชุมชน

ตลอดจนการประสานงานในด้านการช่วยเหลือสังคมกับผู้นำท้องถิ่นในระดับต่างๆ จนเป็นที่รู้จักคุ้นเคย จนได้สร้างความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์กัน ทำให้ได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนในการสร้างฐานคะแนนเสียง กับประชาชนในระดับของอำเภอ ตำบล ชุมชน หมู่บ้านและกลุ่มต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งในการลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีครั้งนั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ถือว่าเป็นนักการเมืองหน้าใหม่ อีกทั้งพื้นฐานทางการเมืองไม่ได้มาจากตระกูลทางการเมืองมาก่อน จึงทำให้ประชาชนบางส่วนไม่รู้จัก ดังนั้น นักการเมืองท้องถิ่นในระดับต่างๆ ที่สนับสนุน พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ จึงเป็นกำลังสำคัญในการสนับสนุนและเป็นฐานเสียงในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในครั้งนั้น

กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน สรุปได้ว่า “พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่นในระดับต่างๆ ของจังหวัดนนทบุรี สืบเนื่องจากการที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ รับราชการตำรวจในพื้นที่จังหวัดนนทบุรีเป็นเวลานานทำให้ได้ร่วมงานและประสานงานในการแก้ไขปัญหาต่างๆ กับกลุ่มผู้นำท้องถิ่นหรือนักการเมืองท้องถิ่นอยู่เสมอ และช่วยเหลือในเชิงอุปถัมภ์กันเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ส่งผลให้นักการเมืองท้องถิ่นและผู้นำท้องถิ่นระดับต่างๆ ในจังหวัดนนทบุรีให้การยอมรับและความไว้วางใจในตัวของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ให้การช่วยเหลือในเรื่องการสร้างฐานคะแนนเสียง และสนับสนุนการลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547”

กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด สรุปได้ว่า “พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรีจนทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ซึ่งความสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กับกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นหรือผู้นำท้องถิ่น เกิดขึ้นจากการร่วมมือกันทำงานในช่วงที่รับราชการตำรวจซึ่งได้ทำงานใกล้ชิดประชาชน ลงพื้นที่เพื่อพบปะกับผู้นำในระดับต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ในเขตจังหวัดนนทบุรีอย่างทั่วถึง ซึ่ง พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้สร้างความสัมพันธ์ที่ดี ช่วยเหลือ อุปถัมภ์ตามบทบาทหน้าที่ที่เป็นตำรวจ กับกลุ่มผู้นำท้องถิ่นและนักการเมืองท้องถิ่น โดยสร้างเป็นเครือข่ายในกลุ่มอย่างกว้างขวาง ประกอบกับ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นผู้ที่มีความจริงจังตั้งใจในการทำงานเพื่อประชาชน ทำให้กลุ่มผู้นำท้องถิ่นหรือนักการเมืองท้องถิ่นมองเห็นความมีศักยภาพในการทำงาน บทบาทในการบริหารงานที่เกิดประสิทธิภาพ เมื่อ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้ตัดสินใจลาออกจากรับราชการตำรวจเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีจึงได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นเป็นอย่างดี”

กลุ่มภาคประชาชน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มภาคประชาชน สรุปได้ว่า “พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เมื่อลาออกจากการรับราชการตำรวจก็เข้าสู่เส้นทางการเมืองทันที โดยได้เข้าร่วมกลุ่มทางการเมืองที่สมาชิกในกลุ่มประกอบไปด้วยนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น และอดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ซึ่งล้วนแต่เป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับนับถือจากประชาชนเป็นอย่างดี และมีผลงานที่โดดเด่นเป็นที่ยอมรับ ซึ่ง พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการยอมรับและสนับสนุนให้เป็นหัวหน้ากลุ่มผู้หลง ในการนำทีมลงสมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ซึ่งในการสร้างฐานคะแนนและการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง จะได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนเป็นอย่างดีจากนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่นที่ต่างในจังหวัดนนทบุรี โดยเป็นฐานคะแนนเสียงในระดับของพื้นที่ของตนรับผิดชอบ อีกทั้งยังอำนวยความสะดวกในการเข้าหาเสียงในพื้นที่ ซึ่ง พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการแรงสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นจนได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร จำนวน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด และกลุ่มภาคประชาชน ตามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับ ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ซึ่งเป็นการศึกษาถึง ปัจจัยภายนอก ด้านการสนับสนุนจากนายทุน/นักธุรกิจ มีผลทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 หรือไม่

กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ สรุปได้ว่า “ในการลงสมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากนายทุน/นักธุรกิจเลย ถึงแม้ว่าครอบครัวจะประกอบธุรกิจส่วนตัวเกี่ยวกับการทำบ้านจัดสรร และซื้อขายที่ดิน หรือมีความรู้จักมักคุ้นก็เพียงในเชิงการทำธุรกิจร่วมกันเท่านั้น หากแต่ในทางการเมืองแล้วไม่ว่าจะเป็นการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของตน หรือในช่วงการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ใช้ทุนทรัพย์ส่วนตัวในการดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดทั้งสิ้น มิได้ขอรับการช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากกลุ่มนายทุน/นักธุรกิจแต่อย่างใด”

กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน สรุปได้ว่า “การที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนให้เป็นนายกองค์การบริหารส่วน

จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 ไม่ได้ขอรับการสนับสนุนจากนายทุน/นักธุรกิจ เนื่องจาก พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีความพร้อมในด้านของเงินทุนอย่างเพียงพอในการรณรงค์หาเสียง และมีความพร้อมในด้านของทีมงานในกลุ่มผู้ห้วงง มีการวางแผนและการเตรียมการที่ดี สามารถนำปัญหาที่เป็นความเดือดร้อนของประชาชนมากำหนดเป็นนโยบายและแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้ประชาชนยอมรับได้ มีความเป็นไปได้ในนโยบาย ทำให้ประชาชนที่เบื่อหน่ายต่อการบริหารงานและเบื่อหน่ายต่อความล่าช้าในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีกลุ่มเดิม จึงให้ความสนใจทีมงานในกลุ่มผู้ห้วงง และ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ และอยากเห็นการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในจังหวัดนนทบุรี จึงทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยไม่จำเป็นต้องขอรับการสนับสนุนจากนายทุน/นักธุรกิจเลย”

กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด สรุปได้ว่า “พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 โดยไม่ได้รับการช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากนายทุน/นักธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเงินทุนหรือด้านการสร้างฐานอำนาจทางการเมือง เนื่องจาก พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่เส้นทางทางการเมืองไว้อย่างดีแล้ว ไม่ว่าจะเป็นความพร้อมด้านการเงิน ด้านการสร้างฐานคะแนนเสียง และการแสวงหาผู้สนับสนุนที่เป็นกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น หรือผู้นำในพื้นที่ ประกอบกับ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีแนวคิดที่ไม่ขอรับการช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากกลุ่มนายทุน/นักธุรกิจ ในการสร้างฐานคะแนนหรือการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง เพราะหากได้รับเลือกตั้งเข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแล้ว ไม่ต้องการทำงานเพื่อเป็นการตอบแทนแก่นายทุน/นักธุรกิจ และไม่ต้องการให้กลุ่มนายทุน/นักธุรกิจเหล่านั้นมาบีบบังคับหรืออิทธิพลในการตัดสินใจทางการเมืองของตน”

กลุ่มภาคประชาชน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มภาคประชาชน สรุปได้ว่า “พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 นั้นไม่ได้รับการช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากนายทุน/นักธุรกิจ เนื่องจากเมื่อครั้งที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ยังรับราชการตำรวจอยู่นั้น ได้สร้างผลงานต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมให้ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีอย่างมากมาย ประกอบกับได้ร่วมกิจกรรมช่วยเหลือสังคม ออกงานสังคม งานประเพณีต่างๆ อยู่เสมอ ทำให้เป็นที่รู้จักของประชาชนเป็นอย่างดีและรู้จักอย่างกว้างขวาง อีกทั้ง พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีฐานะดี มีความมั่นคงในอาชีพ จึงมีทุนทรัพย์ส่วนตัวเพียงพอในการวางรากฐานทางการเมืองของตน จึงทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่รับการสนับสนุนจากนายทุน/นักธุรกิจ”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร จำนวน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด และกลุ่มภาคประชาชน ตามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับ **ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี** ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ซึ่งเป็นการศึกษาถึง ปัจจัยภายนอก ด้านการรวมกลุ่มทางการเมือง มีผลทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 หรือไม่

กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ สรุปได้ว่า “การรวมกลุ่มทางการเมือง กลุ่มฝั่งหลวง ที่ตั้งขึ้นโดยมี พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นหัวหน้ากลุ่ม และสมาชิกที่ประกอบไปด้วยผู้นำท้องถิ่นที่ประชาชนในพื้นที่ให้ความเคารพนับถือ นักการเมืองท้องถิ่น อดีตนายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรืออดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ที่มีผลงานดีเป็นที่ประจักษ์และประชาชนให้การยอมรับ ทำให้การวางรากฐานทางการเมืองหรือการลงพื้นที่เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นไปอย่างไม่ยากนัก ซึ่งสมาชิกในกลุ่มให้การสนับสนุนช่วยเหลือโดยใช้อำนาจและบารมีที่ตนมีต่อประชาชนในเขตพื้นที่ ทำความเข้าใจและนำเสนอแนวนโยบายการแก้ไขปัญหของทีม พร้อมทั้งสร้างทัศนคติที่ดีต่อตัว พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ แก่ประชาชนให้ได้รับรู้ ประกอบกับสมาชิกในกลุ่มฝั่งหลวง ที่กระจายอยู่ทั่วทุกเขตพื้นที่ในจังหวัดนนทบุรี ก็จะรวบรวมปัญหาต่างที่เป็นความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ที่ตนดูแลร่วมหาแนวทางในการแก้ไขและแนวทางในการพัฒนา และกำหนดเป็นนโยบายของกลุ่มฝั่งหลวง เพื่อใช้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. 2547

กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน สรุปได้ว่า “การที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 นั้น นอกจากปัจจัยส่วนบุคคลแล้ว ปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ การที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีทีมงานและกลุ่มทางการเมืองที่เข้มแข็ง ซึ่งเป็นแรงผลักดันและแรงสนับสนุนที่สำคัญครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ในจังหวัดนนทบุรี ทำให้การลงพื้นที่หรือการเข้าหาประชาชนของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการต้อนรับด้วยความเป็นมิตรไมตรีเป็นอย่างดี ประชาชนเปิดใจยอมรับ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ง่ายขึ้น เนื่องจากประชาชนมีความศรัทธาและยอมรับนับถือต่อตัวผู้นำท้องถิ่น หรือนักการเมืองท้องถิ่นของตนเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ซึ่ง พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้ใช้กลุ่มทางการเมือง หรือ กลุ่ม

ผังหลวง เป็นสื่อกลางในการแทรกซึมตัวเข้าไป เพื่อวางรากฐานทางการเมืองและขอคะแนนเสียงจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีในครั้งนั้น

กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด สรุปได้ว่า “การรวมกลุ่มทางการเมืองของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากที่ทำให้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เนื่องจากการแสวงหาและรวบรวมสมาชิกในกลุ่มที่มาจากผู้ที่เป็นผู้นำท้องถิ่น นักการเมืองท้องถิ่น หรืออดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ที่มีแนวคิดและอุดมการณ์ทางการเมืองเช่นเดียวกัน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มผังหลวงส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีให้การยอมรับและเชื่อมั่นในการทำงานเป็นทุนเดิม อีกทั้งยังเป็นนักการเมืองที่สืบทอดจากตระกูลทางการเมือง จึงทำให้มีฐานทางการเมืองที่กว้างขวางและครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ในจังหวัดนนทบุรี โดย พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีรูปแบบในการวางรากฐานทางการเมืองของสมาชิกในกลุ่มผังหลวง เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสมาชิกในระดับอำเภอ ได้แก่ กลุ่มอดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีที่ร่วมลงสมัครรับเลือกตั้งในทีมงานเดียวกัน ซึ่งกลุ่มสมาชิกในระดับอำเภอก็จะเครือข่ายเชื่อมโยงกับผู้สนับสนุนในระดับตำบลและระดับหมู่บ้านในสายเดียวกัน ส่วนกลุ่มสมาชิกในระดับตำบลจะมีบทบาทในการสนับสนุนและประสานกลุ่มผู้สนับสนุนในระดับหมู่บ้าน หรือผู้ที่ได้รับความเคารพนับถือจากชาวบ้านในตำบล และกลุ่มสมาชิกในระดับหมู่บ้านซึ่งมีความใกล้ชิดกับประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งมากที่สุด มีบทบาทในการสนับสนุนในระดับกลุ่มของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในกลุ่มหมู่บ้านนั้นๆ

กลุ่มภาคประชาชน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มภาคประชาชน สรุปได้ว่า “การรวมกลุ่มทางการเมืองที่เรียกว่า “กลุ่มผังหลวง” โดยมี พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นหัวหน้ากลุ่ม มีสมาชิกในกลุ่มผังหลวงที่ประกอบด้วยนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น และอดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ที่ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีรู้จักมักคุ้นกันเป็นอย่างดี ได้ให้การสนับสนุนช่วยเหลือในการสร้างฐานทางการเมืองให้แก่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ในการเข้าสู่เส้นทางการเมือง ซึ่งในการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ยังถือว่าเป็นนักการเมืองหน้าใหม่ ถึงแม้ว่าจะรับราชการในพื้นที่จังหวัดนนทบุรีมานาน แต่เป็นเพียงในรูปแบบของข้าราชการประจำเท่านั้น ดังนั้น สมาชิกในกลุ่มทางการเมืองที่ตั้งขึ้นมานั้นได้เป็นกำลังสำคัญในการสนับสนุนช่วยเหลือและเป็นสื่อกลางที่ตีระหว่ง พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กับประชาชนในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ให้ประชาชนได้ทราบถึงเป้าหมายและแนวทางในการพัฒนาจังหวัดนนทบุรีตามนโยบายของกลุ่มผังหลวง และเป็นฐานคะแนนที่สำคัญที่เชื่อมโยง

ประชาชนในกลุ่มต่างๆ ในพื้นที่ให้สนับสนุน พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร จำนวน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด และกลุ่มภาคประชาชน ตามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับ **ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ** ซึ่งเป็นการศึกษาถึง ปัจจัยภายนอก เกี่ยวกับด้านปัจจัยอื่นๆที่มีผลทำให้ชนะการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547

กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ สรุปได้ว่า “ปัจจัยอื่นที่ส่งผลให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี มี 2 ปัจจัย ดังนี้ 1) การที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้แสดงออกถึงความจริงใจในการที่จะอาสามารับใช้ประชาชน โดยตัดสินใจลาออกจากการรับราชการตำรวจที่ในขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นถึงผู้กำกับสถานีตำรวจ เพื่ออาสาทำงานรับใช้สังคม และ 2) การที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นผู้มีคุณลักษณะของความเป็นผู้นำในตนเอง มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาและแก้ไข ปัญหาของชุมชน มีจิตอาสาช่วยงานสังคมอยู่เสมอ และเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นในการทำงาน ตั้งใจทำงานจนเป็นที่ประจักษ์แก่ผู้ได้บังคับบัญชา และประชาชนทั่วไป ทำให้ประชาชนที่เบื่อหน่ายต่อการบริหารงานของคณะผู้บริหารงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีในขณะนั้น ประกอบกับอยากเห็นการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงของจังหวัดนนทบุรีในทางที่ดีขึ้น จึงให้ความสนใจและสนับสนุน พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ จนได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547

กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน สรุปได้ว่า “ปัจจัยอื่นที่ส่งผลให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี คือ บทบาทในการทำงานของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ที่แสดงให้เห็นถึงภาวะความเป็นผู้นำ เป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และมีแนวคิดในการพัฒนาเมืองและการบริหารงานรูปแบบใหม่ๆ อยู่เสมอ ประกอบกับเป็นผู้ที่ชอบช่วยเหลือประชาชนในเรื่องที่สามารถช่วยเหลือได้โดยไม่ปฏิเสธ เข้าถึงประชาชน มีความเป็นกันเอง และที่สำคัญคือประชาชนต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลง ต้องการให้จังหวัดนนทบุรีมีการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด สรุปได้ว่า “ปัจจัยอื่นที่ส่งผลให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

คือ นโยบายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ที่ได้นำเสนอ นโยบายที่ให้ความสำคัญของการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนเพื่อให้ได้คนที่มีคุณภาพมาพัฒนาเมือง และเรื่องการแก้ปัญหาและต่อต้านยาเสพติด ซึ่ง พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ใช้วิธีการกำหนดนโยบายที่ใช้ในการหาเสียงเลือกตั้งจากปัญหาและความต้องการของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี ที่ประชาชนได้สะท้อนปัญหาต่างๆ ให้ทราบจากการลงพื้นที่พบปะประชาชนเมื่อครั้งที่รับราชการดำรงตำแหน่ง ประจวบกับ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นคนพื้นที่และเติบโตในจังหวัดนนทบุรี จึงทำให้ได้รับรู้และรับทราบถึงปัญหาต่างๆ เป็นอย่างดี มีวิสัยทัศน์ที่ดีสามารถกำหนดนโยบายและแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงประเด็นและมีความเป็นไปได้ในการพัฒนา ถึงจะเปรียบว่า พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นนักการเมืองหน้าใหม่ แต่ก็ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนที่ต้องการเห็นการพัฒนาและความเจริญก้าวหน้าของจังหวัดนนทบุรี

กลุ่มภาคประชาชน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มภาคประชาชน สรุปได้ว่า “ปัจจัยอื่นที่ส่งผลให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี คือ การนำเสนอ นโยบายที่ให้ความสำคัญของการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน เพื่อให้ได้คนที่มีคุณภาพมาพัฒนาเมือง และเรื่องการแก้ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ซึ่งขณะนั้นปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญของจังหวัดนนทบุรีเป็นอย่างมาก และเชื่อมโยงให้เกิดปัญหาทางสังคมในหลายๆด้านติดตามมา โดย พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้นำเสนอวิสัยทัศน์และแนวทางในการแก้ไขปัญหา พร้อมแนวทางในการพัฒนา ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนในจังหวัดนนทบุรี ให้ดีขึ้น และมีความเป็นไปได้ ไม่ใช่ในนโยบายที่เพ้อฝัน ประจวบกับที่ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายต่อการบริหารงานของคณะผู้บริหารชุดเดิม ที่เน้นแต่การนำเสนอ นโยบายการพัฒนาและการก่อสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน โดยไม่ใส่ใจต่อปัญหาคุณภาพชีวิตของประชาชน และปัญหาที่เกิดขึ้นของสังคมที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร จำนวน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเครือข่ายศิษย์เก่าของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด และกลุ่มภาคประชาชน ตามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับ ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ซึ่งเป็นการศึกษาถึง ปัจจัยทั้งภายในและปัจจัยภายนอก ที่สำคัญที่สุด 3 อันดับ ที่ส่งผลให้ประชาชนชนะในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547

กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ สรุปได้ว่า “ปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ที่สำคัญที่สุด 3 อันดับ ที่ส่งผลให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ประสบชัยชนะในการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 คือ

1) การได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่นระดับต่างๆ ในจังหวัดนนทบุรี ซึ่งในการลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ในครั้งนั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ถือว่าเป็นนักการเมืองหน้าใหม่ และไม่ได้มาจากตระกูลทางการเมือง จึงทำให้ประชาชนบางส่วนไม่รู้จัก ดังนั้น นักการเมืองท้องถิ่นในระดับต่างๆ ที่สนับสนุน พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ จึงเป็นกำลังสำคัญในการผลักดันและเป็นฐานเสียงในการณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในครั้งนั้น

2) การรวมกลุ่มทางการเมืองโดยตั้งชื่อ “กลุ่มผึ้งหลวง” ซึ่งเป็นการรวบรวมนักการเมืองหรือผู้นำท้องถิ่นที่มีผลงานดี ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีให้การยอมรับ และที่กระจายอยู่ทั่วทุกเขตพื้นที่ในจังหวัดนนทบุรี โดยสมาชิกในกลุ่มผึ้งหลวงได้สนับสนุนให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นหัวหน้ากลุ่ม ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่เป็นนักการเมืองหรือเป็นการสืบทอดอำนาจทางการเมืองมาก่อน จึงทำให้มีฐานอำนาจทางการเมืองกับประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี และได้ใช้อำนาจและบารมีของตนที่มีช่วยเหลือ สนับสนุน พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ในการลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

3) การที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นผู้ที่มิบุคลิกและคุณลักษณะของความเป็นผู้นำอย่างโดดเด่น มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง เป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจ อื้อเพื่อแผ่แผ่ต่อบุคคลอื่น และมักให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่เดือดร้อนอยู่เสมอ ถือประชาชนเป็นที่ตั้ง ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ทำงานเพื่อสังคมอย่างทุ่มเทอยู่สม่ำเสมอ ประกอบกับที่ประชาชนเห็นภาพลักษณ์ของการเป็นตำรวจและประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของความเป็นตำรวจอยู่ตลอดเวลา ทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นและศรัทธาในตัวของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน สรุปได้ว่า ปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ที่สำคัญที่สุด 3 อันดับ ที่ส่งผลให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ประสบชัยชนะในการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 คือ

1) การได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่นในระดับต่างๆของจังหวัดนนทบุรีในการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยผู้สนับสนุนทางการเมือง นักการเมือง หรือผู้นำท้องถิ่น เป็นฐานคะแนนเสียงที่สำคัญในการช่วยเหลือและสนับสนุน พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ในช่วงการณรงค์หาเสียง

เลือกตั้ง ซึ่งกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นหรือผู้นำท้องถิ่นจะมีฐานทางการเมืองอยู่เก่าก่อนและมั่นคง อีกทั้งยังใกล้ชิดกับประชาชนทำให้เป็นกำลังสำคัญในการสนับสนุน พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้เป็นอย่างดี

2) การรวมกลุ่มทางการเมือง โดยใช้ชื่อว่า “กลุ่มผึ้งหลวง” ซึ่งมี พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นหัวหน้ากลุ่ม และมีสมาชิกในกลุ่มเป็นอดีตนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น และอดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยเป็นผู้ที่ประชาชนให้การยอมรับและเชื่อมั่นในการทำงาน ที่สำคัญคือมีเครือข่ายเชื่อมโยงกลุ่มอำนาจอย่างทั่วถึงกันทั้งจังหวัดนนทบุรี และสมาชิกในกลุ่มก็มีฐานอำนาจทางการเมืองที่เข้มแข็ง ซึ่ง พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้ใช้กลุ่มทางการเมืองหรือ กลุ่มผึ้งหลวง เป็นสื่อกลางในการแทรกซึมตัวเพื่อวางรากฐานทางการเมืองและขอคะแนนเสียงจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

3) การที่มีแนวคิดและอุดมการณ์ทางการเมืองที่ให้ความสำคัญด้านการศึกษา ต้องการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชนในจังหวัดนนทบุรีได้รับการศึกษาที่ดีอย่างทั่วถึง สร้างโอกาสให้แก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และต้องการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยกำหนดเป็นนโยบายของการพัฒนาและแนวทางในการแก้ไขปัญหา ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสนใจและยอมรับเป็นอย่างดี ประชาชนได้รับรู้ถึงปัญหาและได้รับผลกระทบจากปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนั้น จึงต้องการให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ นำนโยบายของกลุ่มที่ได้รณรงค์หาเสียงมาพัฒนาจังหวัดนนทบุรี

กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด สรุปได้ว่า ปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ที่สำคัญที่สุด 3 อันดับ ที่ส่งผลให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ประสบชัยชนะในการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 คือ

1) การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น อดีตนักการเมือง ที่ได้รับความไว้วางใจและประชาชนในจังหวัดนนทบุรีให้การยอมรับ ซึ่งถือว่าเป็นรากฐานทางการเมืองที่สำคัญที่ทำให้สนับสนุนช่วยเหลือ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ในการลงสมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยผู้นำท้องถิ่นหรือนักการเมืองท้องถิ่นที่ให้การสนับสนุน พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ก็จะมีฐานทางการเมืองของตนแทรกอยู่ในพื้นที่ต่างๆ เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงทั่วทั้งจังหวัดนนทบุรีในทุกระดับของการเมือง ส่งผลให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการยอมรับจากประชาชนเป็นอย่างดี

2) การรวมกลุ่มทางการเมืองมีส่วนสำคัญที่ทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เนื่องจากการสมาชิกในกลุ่มผึ้งหลวง ประกอบด้วยผู้ที่เป็นผู้นำท้องถิ่น นักการเมืองท้องถิ่น หรืออดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน

จังหวัดนนทบุรี ที่ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีให้การยอมรับและเชื่อมั่นในการทำงานเป็นทุนเดิม อีกทั้งยังเป็นนักการเมืองที่สืบทอดจากตระกูลทางการเมือง จึงทำให้มีฐานทางการเมืองที่กว้างขวางและครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ในจังหวัดนนทบุรี

3) การที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ นำแนวคิดและอุดมการณ์ทางการเมืองที่ทำให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในจังหวัดนนทบุรี โดยต้องการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนในจังหวัดนนทบุรีให้ได้รับการศึกษาที่ดี มีคุณภาพ อยากรอบคลุมและทั่วถึง เพื่อให้ได้คนที่มีคุณภาพมาพัฒนาเมือง อีกทั้งต้องการที่จะแก้ไขปัญหาหยาเสพคิดให้หมดไปจากจังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งของจังหวัดนนทบุรีที่จะต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยในขณะนั้นพื้นที่ในเขตจังหวัดนนทบุรีได้มีการแพร่ระบาดของยาเสพคิดในปริมาณมาก และได้ก่อให้เกิดปัญหาและอาชญากรรมอยู่บ่อยครั้ง

กลุ่มภาคประชาชน

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มภาคประชาชน สรุปได้ว่า ปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ที่สำคัญที่สุด 3 อันดับ ที่ส่งผลให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ประสบชัยชนะในการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 คือ

1) การที่ได้เข้าร่วมกลุ่มทางการเมือง “กลุ่มผึ้งหลวง” ซึ่งมีสมาชิกในกลุ่มประกอบไปด้วยนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น และอดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ซึ่งล้วนแต่เป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับนับถือจากประชาชนเป็นอย่างดี มีบทบาทและผลงานที่โดดเด่นเป็นที่ยอมรับ โดย พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการยอมรับและสนับสนุนให้เป็นที่หัวหน้ากลุ่มผึ้งหลวง ซึ่งสมาชิกในกลุ่มผึ้งหลวงได้ให้การช่วยเหลือ และสนับสนุน พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ในการสร้างฐานคะแนนและการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง โดยเป็นฐานคะแนนเสียงในระดับของพื้นที่ของตนดูแลรับผิดชอบ และอำนวยความสะดวกในการรณรงค์หาเสียงในพื้นที่

2) การรวมกลุ่มทางการเมือง ที่เรียกว่า “กลุ่มผึ้งหลวง” โดยสมาชิกในกลุ่มประกอบด้วยนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น และอดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ที่ประชาชนรู้จักมักคุ้นกันเป็นอย่างดี ได้ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือในการสร้างฐานทางการเมืองให้แก่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ซึ่งสมาชิกในกลุ่มผึ้งหลวงได้เป็นกำลังสำคัญในการเป็นสื่อกลางเชื่อมความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนในพื้นที่ และเป็นฐานเสียงสนับสนุนที่สำคัญที่มีเครือข่ายเชื่อมโยงประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี

3) การที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีสถานภาพทางสังคมและตำแหน่งหน้าที่การงานที่มั่นคงก่อนลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ซึ่งทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นและศรัทธาในบทบาทหน้าที่ที่อยู่ในกรอบของการเป็นตำรวจ

ประกอบกับในช่วงที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้กำกับสถานีตำรวจในจังหวัดนนทบุรี มักออกพบปะกับประชาชนอยู่บ่อยครั้ง และเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่หน่วยงานอื่นจัดขึ้นอยู่เสมอ ให้ความร่วมมือในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาให้กับกลุ่มผู้นำชุมชนในระดับต่างๆ ทำให้เป็นที่รู้จักของประชาชนส่วนใหญ่อย่างกว้างขวาง

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยข้อมูลจากสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยเฉพาะเจาะจง การเสนอข้อมูลจะนำเสนอเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก คือ พ.ต.อ.ชงชัย เย็นประเสริฐ และกลุ่มที่สอง คือ กลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ชงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด และกลุ่มภาคประชาชน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถ สรุปการวิจัย อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พ.ต.อ. ชงชัย เย็นประเสริฐ และกลุ่มเครือข่ายของ พ.ต.อ.ชงชัย เย็นประเสริฐ กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด และกลุ่มภาคประชาชน โดยการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ชงชัย เย็นประเสริฐ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่ได้มาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) กับการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ให้ครอบคลุมประเด็นที่ทำการศึกษาวิจัย

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นนทบุรี ของ พ.ต.อ. ธงชัย เย็นประเสริฐ

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งการศึกษาเป็น 2 ช่วง คือ ปัจจัยภายใน ที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ. ธงชัย เย็นประเสริฐ และปัจจัยภายนอก ที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ โดยนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1) ปัจจัยภายใน

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีดังนี้

(1) การที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เคยรับราชการตำรวจมานานจนทำให้มีบุคลิกและคุณลักษณะในแบบอย่างของความเป็นตำรวจอย่างเด่นชัด และประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของความเป็นตำรวจ พร้อมทั้งต้องรักษาภาพลักษณ์ของความเป็นตำรวจให้ดีเสมอ ทำให้ประชาชนที่พบเห็นเกิดความศรัทธา ให้ความเคารพยำเกรง ส่วนลักษณะส่วนตัวเป็นคนที่มีความมั่นใจในตัวเองสูง มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจ มีความรับผิดชอบ ทำอะไรก็จะจริงจังกับสิ่งที่ทำ มุ่งมั่นว่าจะทำอะไรก็จะต้องทำให้สำเร็จ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อบุคคลอื่น และชอบช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อนอยู่เสมอ ถือประโยชน์สุขของประชาชนเป็นที่ตั้ง ซึ่งบุคลิกและคุณลักษณะเหล่านี้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้ถือปฏิบัติจนเป็นที่รับรู้รับทราบของคนส่วนใหญ่ในจังหวัดนนทบุรี

(2) พื้นฐานทางครอบครัวของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่สนับสนุนและไม่เห็นด้วยต่อการตัดสินใจลาออกจากการรับราชการตำรวจ เพื่อมาลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เพราะต้องการให้เติบโตในการรับราชการตำรวจและมีความมั่นคงในอาชีพมากกว่าการเป็นนักการเมือง แต่ด้วยความที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงที่จะอาสาทำงานเพื่อประชาชน และเชื่อมั่นในการตัดสินใจของตน จึงลาออกจากการรับราชการตำรวจ เพื่อทำตามเป้าหมายของตนที่ตั้งไว้

(3) สถานภาพทางสังคม หรือตำแหน่งหน้าที่การงาน ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นปัจจัยที่เอื้อต่อความรู้สึกศรัทธาต่อประชาชน เนื่องจากบทบาทของตำแหน่งหน้าที่รองผู้กำกับและผู้กำกับการสถานีตำรวจ จึงเป็นที่รู้จักมักคุ้นกับประชาชนในพื้นที่ ได้ร่วมกิจกรรมในการแก้ไขปัญหาในชุมชน ตลอดจนการช่วยเหลือสังคมกับผู้นำท้องถิ่นในระดับต่างๆ อยู่เสมอ กอปรกับ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นคนตั้งใจทำงานและทำงานในลักษณะเชิงรุก

ลงพื้นที่จริงในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ จึงมีผลงานให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับรู้รับทราบอยู่เสมอ ทำให้ได้รับความไว้วางใจ และความเชื่อมั่นจากประชาชน จากผู้นำท้องถิ่นในระดับต่างๆ และนักการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่เป็นจำนวนมาก

(4) สถานภาพทางเศรษฐกิจทางครอบครัวของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ถือว่ามีความมั่นคง มีสถานภาพทางฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวดี สะท้อนให้เห็นถึงความพร้อมในการวางรากฐานการเข้าสู่เส้นทางการเมือง ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เพราะถือว่าเป็นนักการเมืองหน้าใหม่ในวงการนักการเมืองจังหวัดนนทบุรี การที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจดี ทำให้มีพลังขับเคลื่อนในการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองดี ตลอดจนมีกำลังในการที่จะช่วยเหลือหรืออุปถัมภ์ กลุ่มหรือบุคคลเพื่อสร้างบารมีให้แก่ตนเองได้

(5) แนวคิดและอุดมการณ์ทางการเมือง ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ต้องการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตคนในจังหวัดนนทบุรีด้วยการศึกษา โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตคน เพื่อให้ได้คนที่มีคุณภาพมาพัฒนาเมือง ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในจังหวัดนนทบุรีให้ได้รับการศึกษาที่ดี มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และต้องการที่จะแก้ไขปัญหาเสพติดที่ได้แพร่ระบาดในจังหวัดนนทบุรีให้ลดลง โดยได้นำแนวคิดและอุดมการณ์มากำหนดเป็นนโยบายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ควบคู่กับสโลแกน “สำนึกกรักบ้านเกิด” ทำให้ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีที่เบื่อหน่ายการบริหารงานของผู้บริหารชุดเก่าให้ความสนใจและอยากเปลี่ยนแปลง

2) ปัจจัยภายนอก

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีดังนี้

(1) การสนับสนุนจากพรรคการเมือง พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ไม่ได้รับการช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากพรรคการเมืองหรือนักการเมืองระดับประเทศใด เพราะหากได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีแล้ว ไม่ต้องการที่จะทำงานเพื่อตอบแทนให้แก่พรรคการเมืองใดหรือผู้ใด แต่ต้องการที่จะทำงานเพื่อตอบแทนแก่ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีให้มากที่สุด ประกอบกับ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มั่นใจในศักยภาพของตนเองที่ได้วางแผนและเตรียมความพร้อมไว้ครบทุกด้าน อีกทั้งยังมั่นใจในศักยภาพและฐานอำนาจทางการเมืองของสมาชิกในกลุ่มฟุ้งหลว่งที่มีอยู่ด้วย

(2) พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เติบโตขึ้นมาในครอบครัวชาวนานนทบุรี เมื่อโตมาจึงได้รับราชการเป็นตำรวจ จึงมิได้เป็นตระกูลทางการเมืองหรือมีการสืบทอดเชื้อสายทางการเมืองแต่อย่างใด แต่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีความสนใจทางการเมือง เพราะ

ต้องการที่จะทำงานและอุทิศตน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในจังหวัดนนทบุรี จะทำงานตามบทบาทและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่สามารถดำเนินการได้ ซึ่งการตัดสินใจลาออกจากราชการตำรวจ เพื่อเดินเข้าสู่เส้นทางการเมืองนั้น ครอบครัวและเครือข่ายไม่สนับสนุนหรือส่งเสริมใดๆ มีเพียงความมุ่งมั่นและความตั้งใจจริงของคนที่ยอยากงานเพื่อประชาชนเท่านั้น

(3) การที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี นักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น และอดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีได้ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือเป็นปัจจัยสำคัญ ซึ่งในการลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีครั้งนั้น พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐถือว่าเป็นนักการเมืองหน้าใหม่ อีกทั้งพื้นฐานทางครอบครัวไม่ได้มาจากตระกูลทางการเมืองมาก่อน จึงทำให้ฐานทางการเมืองยังมีไม่มาก ประชาชนบางส่วนไม่รู้จัก ดังนั้น นักการเมืองท้องถิ่นในระดับต่างๆ จึงเป็นกำลังสำคัญในการสนับสนุนและเป็นฐานคะแนนเสียงในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(4) การที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ไม่ได้ขอรับการสนับสนุนจากนายทุน/นักธุรกิจในจังหวัดนนทบุรีเลย เนื่องจากมีความพร้อมในด้านของเงินทุนอย่างเพียงพอในการรณรงค์หาเสียง และมีความพร้อมในด้านของทีมงานในกลุ่มผู้ติดตาม มีการวางแผนและการเตรียมการที่ดี สามารถนำปัญหาที่เป็นความเดือดร้อนของประชาชนมากำหนดเป็นนโยบายและแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้ประชาชนยอมรับได้ และมีความเป็นไปได้ในนโยบาย ทำให้ประชาชนที่เบียดเบียนต่อการบริหารงานและความล่าช้าในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของคณะผู้บริหารกลุ่มเดิม จึงให้ความสนใจทีมงานในกลุ่มผู้ติดตาม และ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

(5) การรวมกลุ่มทางการเมือง ชื่อกลุ่มผู้ติดตาม โดยมี พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นหัวหน้ากลุ่ม และสมาชิกที่ประกอบไปด้วยผู้นำท้องถิ่น นักการเมืองท้องถิ่น อดีตนายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรืออดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ที่ประชาชนในพื้นที่ให้ความเคารพนับถือ มีผลงานดีเป็นที่ประจักษ์และประชาชนให้การยอมรับ ทำให้การวางรากฐานทางการเมืองหรือการลงพื้นที่เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับประชาชนไม่ยุ่งยากนัก ซึ่งสมาชิกในกลุ่มให้การสนับสนุน ช่วยเหลือโดยใช้อำนาจและบารมีที่ตนมีต่อประชาชนในเขตพื้นที่ทำความเข้าใจและนำเสนอแนวนโยบายการแก้ไขปัญหาของทีม พร้อมทั้งสร้างทัศนคติที่ดีต่อตัว พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ กับประชาชนได้รับรู้

(6) ปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ชนะการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี มีดังนี้

ก) นโยบายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

ที่ได้นำเสนอนโยบายที่ให้ความสำคัญของการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนเพื่อให้ได้คนที่มีคุณภาพมาพัฒนาเมือง และเรื่องการแก้ปัญหาและต่อต้านยาเสพติด ซึ่งตรงตามความต้องการของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี ที่ประชาชนได้สะท้อนปัญหาต่างๆ ให้ทราบจากการลงพื้นที่พบปะประชาชนเมื่อครั้งที่รับราชการตำรวจ ประกอบกับ เป็นคนพื้นที่และเติบโตในจังหวัดนนทบุรี จึงทำให้ได้รับรู้และรับทราบถึงปัญหาต่างๆเป็นอย่างดี มีวิสัยทัศน์ที่ดีสามารถกำหนดนโยบายและแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงประเด็นและมีความเป็นไปได้ในการพัฒนา

ข) บทบาทในการทำงานของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ที่แสดงให้เห็นถึงภาวะความเป็นผู้นำ เป็นผู้ที่วิสัยทัศน์กว้างไกล และมีแนวคิดในการพัฒนาเมืองและการบริหารงานรูปแบบใหม่ๆ อยู่เสมอ ประกอบกับเป็นผู้ที่ช่วยเหลือประชาชน มีความเป็นกันเอง และที่สำคัญคือประชาชนต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลง ต้องการให้จังหวัดนนทบุรีมีการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

(7) ปัจจัยทั้งภายในและปัจจัยภายนอก ที่สำคัญที่สุด 3 อันดับ ที่ส่งผลให้ประสบชัยชนะในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี มีดังนี้

ก) การได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่นในระดับต่างๆ ของจังหวัดนนทบุรีในการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยผู้สนับสนุนทางการเมือง นักการเมือง หรือผู้นำท้องถิ่น เป็นฐานคะแนนเสียงที่สำคัญในการช่วยเหลือและสนับสนุนในช่วงการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งนักการเมืองท้องถิ่นหรือผู้นำท้องถิ่นจะมีฐานทางการเมืองอยู่ก่อนและมั่นคง อีกทั้งยังใกล้ชิดกับประชาชนทำให้เป็นกำลังสำคัญในการสนับสนุนได้เป็นอย่างดี

ข) การรวมกลุ่มทางการเมือง โดยใช้ชื่อว่า “กลุ่มฝั่งหลวง” ซึ่งมี พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นหัวหน้ากลุ่ม และมีสมาชิกในกลุ่มเป็นอดีตนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น และอดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เป็นผู้ที่ประชาชนให้การยอมรับและเชื่อมั่นในการทำงาน และมีเครือข่ายเชื่อมโยงกลุ่มอำนาจอย่างทั่วถึงกันทั้งจังหวัดนนทบุรี และสมาชิกในกลุ่มก็มีฐานอำนาจทางการเมืองที่เข้มแข็ง

ค) การที่มีแนวคิดและอุดมการณ์ทางการเมืองที่ให้ความสำคัญด้านการศึกษา ต้องการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชนในจังหวัดนนทบุรีได้รับการศึกษาที่คืออย่างทั่วถึง สร้างโอกาสให้แก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และต้องการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยกำหนดเป็นนโยบายของการพัฒนาและแนวทางในการแก้ไขปัญหา ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสนใจและยอมรับเป็นอย่างดี ประชาชนได้รับรู้ถึงปัญหาและได้รับผลกระทบ

จากปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนั้น จึงต้องการให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ นำนโยบายของกลุ่มที่ได้ รณรงค์หาเสียงมาพัฒนาจังหวัดนนทบุรี

2. อภิปรายผล

2.1 ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ. ธงชัย เย็นประเสริฐ

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายใน ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ที่เอื้อต่อการเข้าสู่ ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี คือการมีบุคลิกและคุณลักษณะในแบบอย่าง ของความเป็นตำรวจ และประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของความเป็นตำรวจ พร้อมกับมีภาพลักษณ์ ของความเป็นชนชั้นผู้นำอย่างโดดเด่น ประชาชนเกิดความศรัทธาและให้ความเคารพยำเกรง ส่วน ลักษณะส่วนตัวเป็นคนที่มีความมั่นใจในตัวเองสูง มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจ มีความรับผิดชอบ ทำอะไรก็จะจริงจังกับสิ่งที่ทำ มุ่งมั่นว่าจะทำอะไรก็จะต้องทำให้สำเร็จ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อ บุคคลอื่น และชอบช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อนอยู่เสมอ ถือประโยชน์สุขของประชาชนเป็นที่ตั้ง ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ ภาณุวัตร วิริยะจรรยา (2552: 9) ได้แบ่งประเภทของชนชั้นนำไทยให้ เหมาะสมกับสภาพสังคม โดยกล่าวว่า ชนชั้นทางการบริหาร คือ กลุ่มบุคคลที่มีสถานะเป็นผู้บริหาร กิจการบ้านเมืองมีหน้าที่เป็นข้าราชการ ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการประจำ หรือข้าราชการการเมือง หมายถึง ข้าราชการที่เกษียณอายุราชการ หรือลาออกจากราชการแล้วกลับเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารบ้านเมือง และสอดคล้องกับแนวคิดของ อุทัย หิรัญโต 2524: 29-33 อ้างถึงใน จุมพล นิมพานิช และ รุปนรรต พรหมอินทร์ 2552: 78-81 ที่กล่าวถึงผู้ที่มีความเป็น ผู้นำที่ดีว่า ต้องเป็นผู้ที่มีท่าทางและบุคลิกดี เพราะผู้นำที่มีท่าทางและบุคลิกไม่ดีจะทำให้คน ทั่วไปมองดูไม่เลื่อมใสหรือน่านับถือ ไม่ว่าจะมีความรอบรู้หรือความสามารถเพียงใด แต่หากมีท่าทาง และบุคลิกไม่ดีก็จะเสียคะแนนไปถึงร้อยละ 50 และผู้นำที่ดีจะต้องมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ต้องมี ใจให้ ความสงเคราะห์ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อเขตกอยู่ในภาวะที่ลำบากตามความจำเป็นและความ เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ ซึ่งความเห็นอกเห็นใจนี้จะต้องมิใช่เป็นการ เสแสร้งหรือเป็นการ เล่นละครอย่างเด็ดขาด เพราะมิฉะนั้นแล้วผู้ที่ได้รับความเห็นอกเห็นใจนั้นจะหมดความนับถือ และ หมดศรัทธาไปได้เช่นกัน

สถานภาพทางสังคม หรือตำแหน่งหน้าที่การงาน ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวกับความรู้สึกศรัทธาของประชาชน เนื่องจากบทบาทของตำแหน่งหน้าที่รองผู้ กำนันและผู้กำกับการสถานีตำรวจ จึงเป็นที่รู้จักดีของประชาชนในพื้นที่ และได้ร่วมกิจกรรมใน

การแก้ไขปัญหาในชุมชน ตลอดจนการช่วยเหลือสังคม และเข้าร่วมกิจกรรม ประสานงาน ให้การช่วยเหลืออุปถัมภ์ และพึ่งพาอาศัยกันระหว่างผู้นำท้องถิ่นในระดับต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมอยู่เสมอ กอปรกับ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นคนตั้งใจทำงานและทำงานในลักษณะเชิงรุก ลงพื้นที่จริงในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ จึงมีผลงานให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับรู้รับทราบ ทำให้ได้รับความไว้วางใจ และความเชื่อมั่นจากประชาชนในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มองเต พาล์มเมอร์ และวิลเลียม ทอมป์สัน (Palmer & Thompson : 1978 อ้างถึงใน วันวิสาข์ คำชำนาญ 2545: 30) ที่กล่าวว่า ผู้นำจะประสบผลสำเร็จในการดำรงความเป็นผู้นำของตนไว้อย่างมั่นคงหรือไม่นั้น เกี่ยวข้องกันเป็นอย่างยิ่งกับการดำรงความสัมพันธ์กับประชาชน ให้ประชาชนเกิดความยินยอมพร้อมยอมรับและเลือกให้เขาอยู่ในตำแหน่ง ซึ่งจะนำไปสู่การมีสิทธิพิเศษเหนือคนส่วนใหญ่ ดังนั้นความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของผู้นำ จึงเกี่ยวข้องกับประชาชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นเรศ วัชรโชติพิมาย (2532 : บทคัดย่อ อ้างถึงใน โอพาร ถิ่นบางเตียว 2554:61) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลเป็นชนชั้นนำของชุมชน : ศึกษาเปรียบเทียบกรณีหมู่บ้านเขตสุขาภิบาลกับนอกเขตสุขาภิบาล อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลเข้าสู่การเป็นชนชั้นนำของชุมชนในเขต/นอกเขตสุขาภิบาลจะคล้ายคลึงกัน ประกอบด้วย

1. สถานภาพของชนชั้นนำในด้านครอบครัวดั้งเดิม
2. ครอบครัวสร้างใหม่ ได้แก่ อาชีพ ฐานะ การศึกษา
3. การดำรงตำแหน่ง หรือเคยดำรงตำแหน่งที่เป็นทางการ/ที่ราชการแต่งตั้ง
4. ปัจจัยเสริมในด้านความรู้ ความสามารถ การประพฤติปฏิบัติตนดี

เป็นที่ปรึกษาหารือของชาวบ้าน ช่วยเหลือและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของชาวบ้าน มีศีลธรรม รวมถึงการมีค่านิยมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของชนชั้นนำ

สถานภาพทางเศรษฐกิจทางครอบครัวของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีความมั่นคง มีสถานภาพทางฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวดี ได้ชี้ให้เห็นถึงการเป็นกลุ่มชนชั้นนำที่มีความพร้อมในการวางรากฐานการเข้าสู่เส้นทางทางการเมือง ซึ่ง พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เพราะถือว่าเป็นนักการเมืองหน้าใหม่ในวงการนักการเมืองจังหวัดนนทบุรี แต่ด้วยการที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจดี ทำให้มีพลังขับเคลื่อนในการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองดี ตลอดจนมีกำลังในการที่จะช่วยเหลือ หรืออุปถัมภ์ กลุ่มหรือบุคคลเพื่อสร้างบารมีให้แก่ตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ระดม วงษ์น้อม (2527: 10 อ้างถึงใน นิคม สุวรรณรุ่งเรือง 2531: 37) ได้ให้ความหมายชนชั้นนำ คือ คนกลุ่มน้อยที่อยู่บนจุดสุดยอดปีรามิดของการแบ่งชั้นทางสังคม คนกลุ่มน้อยที่มีอำนาจและอิทธิพลมากที่สุด ครอบครัวทรัพย์สินและความร่ำรวยมากที่สุด หรือมากกว่าคนอื่นๆ ใน

สังคมหรือชุมชน และคนกลุ่มน้อยนี้ได้อาศัยความได้เปรียบดังกล่าวเข้าถึงหรือเข้าควบคุมการตัดสินใจของสังคมและชุมชนเอาไว้ ซึ่งในปัจจุบันการควบคุมอำนาจตัดสินใจดังกล่าวก็คือ อำนาจปกครองไว้แน่นอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ (2515: บทคัดย่อ อ้างถึงใน โอพาร ถิ่นบางเตียว 2554:60) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บุคคลชนชั้นนำ โครงสร้างทางอำนาจและการเมืองในชุมชนไทย เป็นงานวิจัยที่ศึกษาถึงโครงสร้างอำนาจชุมชนไทยและการเมืองในเทศบาล 2 แห่ง โดยตั้งสมมุติฐานไว้ว่า ทรรศนะสมบัติ ความร่ำรวย และการมีตำแหน่งสำคัญเป็นคุณสมบัติหรือตัวแปรที่จะอธิบายการเป็นชนชั้นนำของชุมชนทั้ง 2 แห่ง ผลการวิจัยเป็นจริงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ชนชั้นนำในเทศบาลทั้ง 2 แห่ง ส่วนใหญ่มีตำแหน่งหรือเคยมีตำแหน่งแบบทางการ (formal positions) ถ้าไม่มีตำแหน่งจะต้องเป็นคนที่มีฐานะดีมาก่อน

แนวคิดและอุดมการณ์ทางการเมือง ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

ต้องการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตคนในจังหวัดนนทบุรีด้วยการศึกษา โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนเพื่อให้ได้คนที่มีคุณภาพมาพัฒนาเมือง ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในจังหวัดนนทบุรีให้ได้รับการศึกษาที่ดี มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และต้องการที่จะแก้ไขปัญหาเสพติดที่ได้แพร่ระบาดในจังหวัดนนทบุรีให้ลดลง โดยได้นำแนวคิดและอุดมการณ์มากำหนดเป็นนโยบายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ควบคู่กับสโลแกน “สำนึกกรักบ้านเกิด” ทำให้ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีที่เบื่อหน่ายการบริหารงานของผู้บริหารชุดเก่าให้ความสนใจและอยากเปลี่ยนแปลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒนชัย สีพอเพ็ญ (2552:129) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ฐานอำนาจทางการเมืองในจังหวัดอ่างทองของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ผลการศึกษาพบว่า นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล มีแนวความคิด ความเชื่อ และอุดมการณ์ที่สำคัญ คือ ยึดมั่นในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย เล่นการเมืองตามระบบ ซึ่งในขณะนั้นนายสมศักดิ์มองเห็นช่องว่างของคนชนบท และคนในเมืองที่ยังห่างไกลกัน ชีวิตความเป็นอยู่แตกต่างกัน ประชาชนในชนบทไม่ค่อยได้รับการดูแลจากรัฐ การเข้ารับบริการ และการเข้าถึงบริการของฝ่ายรัฐ ก็เลยตัดสินใจมาทำงานการเมืองเป็นตัวแทนของประชาชนในชนบท ให้สามารถเข้าถึงอำนาจรัฐได้อย่างเท่าเทียมกัน และสาเหตุการตัดสินใจเข้ามาทำงานทางการเมืองนั้น นายสมศักดิ์ ต้องการอยากให้เห็นสังคมที่ไม่มีความเหลื่อมล้ำ ต้องการอยากให้เห็นการพัฒนาระหว่างเมืองกับชนบทไม่แตกต่างกัน จึงตัดสินใจเข้าสู่การเมือง เพราะเป็นหนทางนำมาสู่อำนาจ เป็นหนทางก้าวไปสู่การกำหนดนโยบาย และการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอก ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี คือ การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่ส่งผลให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับเลือกตั้งเป็น

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เนื่องจาก พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ พื้นฐานทางครอบครัวไม่ได้มาจากตระกูลทางการเมืองมาก่อน จึงทำให้ฐานทางการเมืองยังมีไม่มาก ประชาชนบางส่วนไม่รู้จัก ดังนั้น นักการเมืองท้องถิ่นในระดับต่างๆที่ให้การสนับสนุน พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ จึงเปรียบเสมือนหัวคะแนนที่เป็นกำลังสนับสนุนสำคัญในการสร้างฐานคะแนนเสียงในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิชัย แก้วตำราญ และคณะ (อ้างในเพียงกมล มานะรัตน์ 2547:42) อธิบายว่า หัวคะแนนเป็นผู้ที่มีบทบาทและเป็นกลไกสำคัญยิ่งในกระบวนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง นับแต่การสร้างเสียงและเปลี่ยนเสียงให้เป็นคะแนน หัวคะแนนยังกำหนดหน้าที่ผู้ให้ข่าวสารการเมือง ช่วยเหลือ ชักนำ และควบคุมให้ประชาชนมาลงคะแนนเสียงในวันเลือกตั้ง หัวคะแนนจึงเปรียบเสมือนแกนขาที่สำคัญของนักการเมืองในการประสานงานและติดต่อกับประชาชน เพื่อปลุกกระดม กระตุ้นให้ประชาชนเหล่านั้นดำเนินกิจกรรมทางการเมืองตามที่นักการเมืองผู้นั้นต้องการ

การที่ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ไม่ได้ขอรับการสนับสนุนจากนายทุน/นักธุรกิจในจังหวัดนนทบุรีเลย เนื่องจากมีความพร้อมในด้านของเงินทุนอย่างเพียงพอในการรณรงค์หาเสียง และมีความพร้อมในด้านของทีมงานในกลุ่มฝั่งหลวง มีการวางแผนและการเตรียมการที่ดี มีความมั่นใจในผลงานของตนและของกลุ่มเป็นอย่างดี ประกอบกับมีแนวคิดที่ไม่ขอรับการช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากกลุ่มนายทุน/นักธุรกิจ เพราะไม่ต้องการทำงานเพื่อเป็นการตอบแทนแก่นายทุน/นักธุรกิจ และไม่ต้องการให้กลุ่มนายทุน/นักธุรกิจเหล่านั้นมามีบทบาทหรืออิทธิพลในการตัดสินใจทางการเมืองของตน ซึ่งสอดคล้องกับซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เพียงกมล มานะรัตน์ (2547: 36-42 อ้างถึงใน อติพรรณ ทองจรัส 2553: 38-39) ที่ได้อธิบายถึงลักษณะของความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ ในลักษณะเป็นความสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้อุปถัมภ์กับผู้รับการอุปถัมภ์ ผลประโยชน์ที่แลกเปลี่ยนกัน จึงเป็นผลประโยชน์ที่เฉพาะเจาะจงเป็นการส่วนตัว ผลจากการแลกเปลี่ยนที่ไม่สมดุลทำให้เกิดความรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณ ความจงรักภักดี เช่น เมื่อผู้รับการอุปถัมภ์ต้องการเงิน หรือต้องการให้มีคนช่วยติดต่อ ใกล้เคียง พูดยากับผู้มีอำนาจอื่นๆ เขาก็จะรู้สึกว่าเขาจะต้องพึ่งพาอาศัยผู้อุปถัมภ์ของเขา ส่วนผู้อุปถัมภ์ก็จะรู้ว่า “คนของเขา” ก็จะช่วยเหลือเขาในยามที่เขาต้องการ หรือการเอื้อประโยชน์ต่อกันระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับพ่อค้า เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจก็จะให้ผลประโยชน์แก่พ่อค้า พ่อค้าก็ให้เงินหรือสิ่งของแลกเปลี่ยน เป็นต้น

การรวมกลุ่มทางการเมือง ชื่อกลุ่มฝั่งหลวง โดยมี พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นหัวหน้ากลุ่ม และสมาชิกที่ประกอบไปด้วยผู้นำท้องถิ่น นักการเมืองท้องถิ่น อดีตนายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรืออดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ที่ประชาชนในพื้นที่

ให้ความเคารพนับถือ มีผลงานดีเป็นที่ประจักษ์และประชาชนให้การยอมรับ โดยสมาชิกในกลุ่ม ฝั่งหลวงส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ได้ร่วมกิจกรรมทางสังคม มีการช่วยเหลือ และอุปถัมภ์ต่อกันมายาวนาน ทำให้การวางรากฐานทางการเมืองหรือการลงพื้นที่เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับประชาชน จึงไม่ยุ่งยาก ซึ่งได้ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ โดยการใช้อำนาจและบารมีของตนที่มีต่อประชาชน ในเขตพื้นที่โน้มน้าว ชักนำให้ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อตัว พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องแนวคิดของ เจมส์ ซี สก็อตต์ (James C. Scott อ้างถึงใน อติพรรณ ทองจรัส 2553: 37) ที่กล่าวว่า ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์เป็นความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนระหว่างคนในสังคมที่มีฐานะบทบาทแตกต่างกัน ซึ่งเป็นความผูกพันแบบมิตรภาพแบบประโยชน์ใช้สอย โดยคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมสูงกว่า หรือเรียกว่า “ผู้อุปถัมภ์” จะใช้อิทธิพลและสิ่งที่มีอยู่ในมือคุ้มครอง ให้ประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างแก่ผู้ที่มีฐานะต่ำกว่า หรือเรียกว่า “ผู้รับอุปถัมภ์” ซึ่งผู้รับอุปถัมภ์ก็มักจะตอบแทนผู้อุปถัมภ์ด้วยความภักดีแบบช่วยเหลือตอบแทน และงานวิจัยของ พรนงค์พิเชฐ แห่งหน (2551: 47-48) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการหาเสียงของ นักการเมืองท้องถิ่น พบว่า การหาเสียงของนักการเมืองไทยมีแนวโน้มการแข่งขันกันสูงและมีความรุนแรงมากขึ้น หัวคะแนนจึงเป็นผู้มีบทบาทหลักในการหาเสียงเลือกตั้งแทนผู้สมัครรับเลือกตั้ง ดังนั้นการที่นักการเมืองหน้าใหม่จะเข้าสู่วงการการเมือง จึงจำเป็นต้องสร้างหรือสรรหา หัวคะแนนในพื้นที่มาเป็นฝ่ายตน โดยเฉพาะหัวคะแนนที่มีบทบาทในพื้นที่

(11) ปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ชนะการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี มีดังนี้

นโยบายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ที่ได้นำเสนอ นโยบายที่ให้ความสำคัญของการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนเพื่อให้ได้คนที่มีคุณภาพมาพัฒนาเมือง และเรื่องการแก้ปัญหาและต่อต้านยาเสพติด ซึ่งนโยบายดังกล่าวได้ตรงตามความต้องการและความเดือดร้อนของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี โดย พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ได้นำปัญหาของประชาชนที่สะท้อนให้ทราบจากการทำงานลงพื้นที่ มากำหนดเป็นนโยบายของกลุ่มฝั่งหลวง และใช้ในการหาเสียงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิชาติ หาลำเจียก (2543: 44) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปี 2543 : ศึกษานโยบายของผู้สมัคร นายสมัคร สุนทรเวช พบว่า นายสมัคร สุนทรเวช ได้นำหลักการและวิธีการในการคัดเลือกประเด็นปัญหา และแนวทางในการแก้ไขปัญหาของกรุงเทพมหานครมากำหนดเป็นนโยบายที่ใช้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งนโยบายของนายสมัคร สุนทรเวช ไม่ได้เป็นในลักษณะเชิงวิชาการ หากแต่มี

หลักการและวิธีการในการกำหนดนโยบายเป็นลักษณะการทำงาน และมีวิธีการในการเตรียมการโยกย้ายความรู้ในการศึกษาปัญหาของกรุงเทพมหานครมาอย่างยาวนานเป็นพื้นฐาน และก่อนเตรียมการหาเสียงก็ได้มีการศึกษาและสำรวจปัญหาที่คิดว่าเป็นปัญหาเร่งด่วนของกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบถึงความเดือดร้อนของประชาชนในขณะนั้นอย่างชัดเจน แล้วกำหนดออกมาเป็นนโยบายเร่งด่วนเพื่อที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งนับได้ว่าเป็นแผนการรณรงค์หาเสียงที่ได้ผลเป็นอย่างดี

บทบาทในการทำงานของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ที่แสดงให้เห็นถึงภาวะความเป็นผู้นำ เป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และมีแนวคิดในการพัฒนาเมืองและการบริหารงานรูปแบบใหม่ๆ อยู่เสมอ ประกอบกับเป็นผู้ที่ช่วยเหลือประชาชน มีความเป็นกันเอง และที่สำคัญคือประชาชนต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลง ต้องการให้จังหวัดนนทบุรีมีการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อุทัย หิรัญโต 2524: 29-33 อ้างถึงใน จุมพล หนิมพานิช และ ฐปนรรต พรหมอินทร์ 2552: 78-81 ที่กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้นำในด้าน ความรอบรู้ในทางหลักวิชา ซึ่งคุณสมบัติข้อนี้ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้นำในทุกประเภท ทุกลักษณะ ผู้นำจะต้องมีความรอบรู้อย่างเพียงพอในหลักวิชาและกรรมวิธีในการทำให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ การเป็นผู้ที่มีความรอบรู้จะช่วยให้การให้คำแนะนำเป็นไปอย่างถูกต้อง ทำให้ผู้ตามเกิดความศรัทธาเชื่อมั่น และคุณลักษณะของผู้นำในด้าน สติปัญญา

(12) ปัจจัยทั้งภายในและปัจจัยภายนอก ที่สำคัญที่สุด 3 อันดับ ที่ส่งผลให้ประสบชัยชนะในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี มีดังนี้

1) การได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่นในระดับต่างๆ ของจังหวัดนนทบุรีในการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยผู้สนับสนุนทางการเมือง นักการเมือง หรือผู้นำท้องถิ่น เป็นฐานคะแนนเสียงที่สำคัญในการช่วยเหลือและสนับสนุนในช่วงการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งนักการเมืองท้องถิ่นหรือผู้นำท้องถิ่นจะมีฐานทางการเมืองอยู่ก่อนและมั่นคง อีกทั้งยังใกล้ชิดกับประชาชนทำให้เป็นกำลังสำคัญในการสนับสนุนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เจมส์ ซี สก็อตต์ (James C. Scott อ้างถึงใน อติพรรณ ทองจรัส 2553:42) ที่กล่าวว่า หัวคะแนน คือ ตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างผู้อุปถัมภ์ที่เป็นศูนย์กลางกับผู้รับอุปถัมภ์ที่เป็นประชาชนทั่วไปในกระบวนการเลือกตั้ง เพราะในสังคมไทยผู้สมัครเป็นผู้นำในเชิงอุปถัมภ์ และมีอิทธิพล และบารมีมากจึงมีผู้รับอุปถัมภ์อยู่ภายใต้สัมพันธภาพของตนจำนวนมากตามไปด้วย มีพรรคพวกหรือเพื่อคอยช่วยเหลือ ทั้งในเรื่องจำนวนคะแนนเสียงที่อยู่ในมือหรือการช่วยเหลือหาเสียงให้ ถ้ามีผู้รับอุปถัมภ์หรือพรรคพวกกระจายไปทุกๆ พื้นที่ทั่วประเทศเลือกตั้ง ผู้สมัครคนนั้นก็อาจจะมีโอกาสได้รับการเลือกตั้งมากกว่าคนอื่นๆ

2) การรวมกลุ่มทางการเมือง โดยใช้ชื่อว่า “กลุ่มผึ้งหลวง” ซึ่งมี พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ เป็นหัวหน้ากลุ่ม และมีสมาชิกในกลุ่มเป็นอดีตนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น และอดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เป็นผู้ที่ประชาชนให้การยอมรับและเชื่อมั่นในการทำงาน และมีเครือข่ายเชื่อมโยงกลุ่มอำนาจอย่างทั่วถึงกันทั้งจังหวัดนนทบุรี และสมาชิกในกลุ่มก็มีฐานอำนาจทางการเมืองที่เข้มแข็ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อคิน รพีพัฒน์ (2527 : 192) ได้กล่าวว่า การเกิดกลุ่มในสังคมไทยนั้นเปรียบได้กับการจัดกลุ่มของช้าง คือ ต้องมีหัวหน้าซึ่งมีลูกน้องในกลุ่มเดียวกันติดตาม ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งกลุ่มอย่างเป็นทางการ(แต่งตั้งตามระบบชนชั้นในสังคม หรือไม่เป็นทางการ (ความสัมพันธ์อย่างไม่เป็นทางการภายในระบบชนชั้น) หรือไม่ก็ตาม กลุ่มมิได้เกิดขึ้นเพียงเพราะคนในกลุ่มมีความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกันมาร่วมมือเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จของความ ต้องการ แต่กลุ่มเกิดขึ้นเพราะความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่ายระหว่างหัวหน้าและสมาชิกในกลุ่มแต่ละคน การรวมกลุ่มของคนไทย จึงขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ส่วนตัวมากกว่าหลักการรวมกลุ่มโดยอิงผลประโยชน์และอุดมการณ์ร่วมกัน ซึ่งการเกิดกลุ่มในลักษณะนี้เป็นผลมาจากการที่คนไทยมีวัฒนธรรมทางสังคมที่ยึดตัวบุคคล

3) การที่มีแนวคิดและอุดมการณ์ทางการเมืองที่ให้ความสำคัญด้านการศึกษา ต้องการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชนในจังหวัดนนทบุรีได้รับการศึกษาที่ดีอย่างทั่วถึง สร้างโอกาสให้แก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และต้องการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยกำหนดเป็นนโยบายของการพัฒนาและแนวทางในการแก้ไขปัญหา ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสนใจและยอมรับเป็นอย่างดี ประชาชนได้รับรู้ถึงปัญหาและได้รับผลกระทบจากปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนั้น จึงต้องการให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ นำนโยบายของกลุ่มที่ได้รณรงค์หาเสียงมาพัฒนาจังหวัดนนทบุรี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญอวีร์ ยีหมะ (2550 : 210) ได้กล่าวว่า บทบาทหน้าที่ของพรรคการเมืองหรือนักการเมืองในระบบประชาธิปไตย มีหลายประการ อย่างหนึ่งที่สำคัญคือ การรวบรวมผลประโยชน์หรือความต้องการของประชาชน ซึ่งพรรคการเมืองจะทำหน้าที่แสวงหาข้อมูลความต้องการของประชาชนที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจายและมากมาย โดยทำหน้าที่ประสานผลประโยชน์หรือความต้องการของคนทุกหมู่เหล่าในสังคมให้ได้รับผลประโยชน์กันอย่างถ้วนหน้า ด้วยการนำเสนอข้อมูลนั้นเป็นนโยบายบริหารประเทศหากชนะการเลือกตั้งได้เป็นรัฐบาล

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ผลของการศึกษาวิจัยมีประโยชน์แก่ผู้ที่มีแนวคิดจะเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองที่กำหนดให้มีการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ได้มีพื้นฐานทางการเมืองที่เป็นการสืบทอดอำนาจทางการเมืองไปสู่ลูกหลาน หรือที่เรียกว่า “ตระกูลการเมือง” ซึ่งในงานวิจัยเล่มนี้มีข้อค้นพบที่เกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมือง เช่น ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

3.1.2 ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า การเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองในยุคปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูงมาก ดังนั้น ผู้ที่สนใจเข้าสู่เส้นทางทางการเมืองต้องมีการวางแผนและเตรียมความพร้อมในทุกด้าน ทั้งปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยแวดล้อม ซึ่งปัจจุบันประชาชนได้รับการศึกษามากขึ้นเห็นความสำคัญและให้ความสนใจในเรื่องของการเมืองทุกระดับมากขึ้น การใช้จ่ายเพื่อชื่อเสียงเพียงอย่างเดียวแล้วจะได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนเป็นไปได้ในยุคปัจจุบัน ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าในเทคโนโลยีทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่ายและรวดเร็ว ผู้ที่จะเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองจะต้องเป็นผู้ที่มีพื้นฐานส่วนตัว และพื้นฐานทางสังคมเป็นที่ยอมรับได้ตามวิถีปฏิบัติของคนในสังคม มีการวางรากฐานที่ดีทางการเมืองมาพอสมควร และเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และอุดมการณ์ที่ดีต่อการเมือง

3.1.3 ผู้วิจัยขอเสนอแนะต่อผู้สมัครรับเลือกตั้งว่า ควรสร้างความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์กับบุคคล ผู้มีระดับต่างๆ ประชาชนทั้งในด้านกว้างและด้านลึกอย่างทั่วถึง เพราะในสังคมไทยวัฒนธรรมการเป็นอยู่ในสังคม ยังคงผูกพันกับความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน ดังนั้นความสัมพันธ์ในระบบอุปถัมภ์จึงมีความสำคัญต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมือง

3.1.4 ผู้วิจัยขอเสนอแนะต่อผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งว่า ควรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองในระดับท้องถิ่นและปัญหาของท้องถิ่นตนพอสมควร และใช้สิทธิเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งโดยพิจารณาถึงผลงานที่ผู้สมัครท่านนั้นเคยทำผ่านมาในอดีตและภูมิหลังทางการเมืองประกอบการตัดสินใจ ไม่ควรเลือกผู้สมัครที่เหตุผลการเป็นผู้สืบทอดของตระกูลทางการเมืองเท่านั้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เข็นประเสริฐ ดังนั้นจึงควรศึกษาวิจัย

ในเชิงลึกเกี่ยวกับวิธีการสร้างฐานทางการเมืองของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ในระหว่างดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีที่สามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้ถึง 3 สมัย

3.2.2 ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า หากมีการศึกษาวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้ ควรมีประเด็นการศึกษาและสัมภาษณ์ข้อมูลของผู้ที่ศึกษาจากคู่แข่งทางการเมืองในการลงสมัครรับเลือกตั้งในครั้งนั้นมาประกอบการศึกษาวิจัยด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกและมีเนื้อหาครอบคลุมทำให้การศึกษามีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

3.2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในจังหวัดต่างๆ ของไทย เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งที่มีความเหมือน และความแตกต่าง รวมทั้งศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2544) “ดัชนีชุมชนยั่งยืน ต้องวัดที่ “ถักทอ” และ “สานต่อ” สถาบัน
 อนาคตศึกษาเพื่อการพัฒนา กรุงเทพมหานคร ชัคเซส มีเดีย
- โกวิท พวงงาม (2552) การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมติใหม่ในอนาคต พิมพ์ครั้งที่ 7
 กรุงเทพมหานคร วิญญูชน
- จุลพล หนิมพานิช และฐปนรรต พรหมอินทร์ (2552) “ความรู้ ทักษะ และเทคนิคทางการเมือง
 สำหรับนักรัฐศาสตร์” ใน เอกสารประกอบการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์
 มหาวิทยาลัยรัฐศาสตร์ นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชารัฐศาสตร์
- ชาติชาย ณ เชียงใหม่ (2533) การบริหารพัฒนาชนบทเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
 กรุงเทพมหานคร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ณัฐกร วิทิตานนท์ และธีรวัฒน์ ปาระมี (2549) คำอธิบายกฎหมายเลือกตั้งท้องถิ่น
 กรุงเทพมหานคร นิติธรรม
- เดชะ สิทธิสุทธิ์ (2541) “การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของกลุ่มการเมืองในการเมืองท้องถิ่น:
 ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่ม “สันติธรรม” ในเขตเทศบาลเมืองนครปฐม” วิทยานิพนธ์ปริญญา
 รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เทพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ (2540) พฤติกรรมองค์กร พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร
 ไทยวัฒนาพานิช
- ทวี สุรฤทธิกุล (2550) “ประเทศไทยกับการเมืองระหว่างประเทศจากรัชกาลที่ 5 จนถึงปัจจุบัน” ใน
 รุ่งพงษ์ ชัยนาม ฐปนรรต พรหมอินทร์ รสลิน ศิริยะพันธุ์ และเสนีย์ คำสุข บรรณาธิการ 25
 ปี รัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 สาขาวิชารัฐศาสตร์
- ทองอินทร์ วงศ์โสธร (2544) หลักและระบบบริหาร พิมพ์ครั้งที่ 15 นนทบุรี
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ทศพล เกียรติศรีศิริ (2554) “การเข้าสู่ตำแหน่งนายกเทศมนตรีนครพิษณุโลกของ นางเปรมฤดี
 ชามพูนท” วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ธงชัย สันติวงษ์ และชัยยศ สันติวงษ์ (2539) องค์การและการจัดการ กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช

- นิคม สุวรรณรุ่งเรือง (2531) “ชนชั้นนำและโครงสร้างอำนาจของชุมชนชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้” วิทยานิพนธ์ปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นิรัตน์ พงษ์สิทธิถาวร (2539) “บทบาททางการเมืองของจอมพล ป.พิบูลสงครามกับความคิดทางการเมืองของมาคิอาเวลลี” วิทยานิพนธ์ปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2541) *เด็กฝากกับสังคมพืงพา* กรุงเทพมหานคร ผู้จัดการ
- นลินี ต้นธูนิช (2525) “การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอำนาจในชนบทไทย” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- นฤมล นิราทร (2543) “การสร้างเครือข่ายการทำงาน : ข้อควรพิจารณาบางประการ” มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร
- นพพงษ์ บุญจิตราดุล (2534) *หลักการบริหารการศึกษา* กรุงเทพมหานคร บพิธการพิมพ์
- บุญอริ ยี่หมะ (2550) *ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์* สงขลา สามลดา
- ประกายทิพย์ วงศ์หอม (2543) “เครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชนในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน” วิทยานิพนธ์ ปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขา รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- พลไท วงศ์อนุตรโรจน์ (2544) “กระบวนการสร้างและพัฒนาเครือข่ายทางสังคม : กรณีศึกษาบ้านหนองขาว อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี” วิทยานิพนธ์ ปริญญา วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล
- พิมลจรรย์ นามวัฒน์ (2546) “การเลือกตั้ง” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสถาบันและกระบวนการทางการเมืองไทย* หน่วยที่ 12 หน้า 726 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชา รัฐศาสตร์
- พัฒนชัย สีนอเพีย (2552) “ฐานอำนาจทางการเมืองในจังหวัดอ่างทองของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล” การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- พรชัย เทพปัญญา (2549) *นักการเมืองถิ่นจังหวัดปทุมธานี* สถาบันพระปกเกล้า นนทบุรี สถาบันพระปกเกล้า
- พรนค์พิเชฐ แห่งหน (2551) “กระบวนการหาเสียงของนักการเมืองท้องถิ่น” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

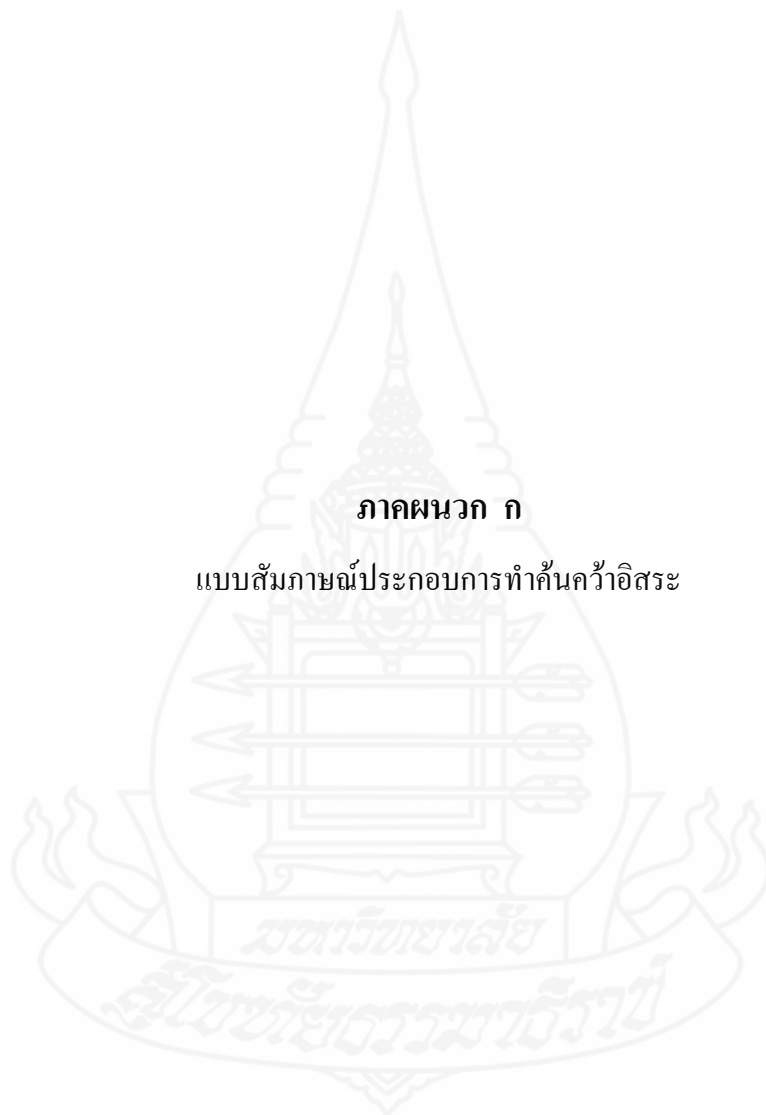
- เพียงกมล มานะรัตน์ (2547) “การเมืองเรื่องการเลือกตั้ง: ศึกษากรณีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง
นายกเทศมนตรีของเทศบาลนครเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2547” วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง ภาควิชาการปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ไพฑูรย์ บุญวัฒน์ (2538) *ระบบการเลือกตั้งที่ลดการซื้อเสียงและให้โอกาสคนดีสมัครรับเลือกตั้ง
เพื่อทดแทนระบบการเลือกตั้งที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน* กรุงเทพมหานคร สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย
- ไพโรจน์ เข้มกลัด (2548) “ศักยภาพในการดำรงบทบาททางการเมืองของตระกูลอังกินันท์ใน
จังหวัดเพชรบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546) กรุงเทพมหานคร นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์
- ภาณุวัตร วิริยะจรรยา (2552) “การศึกษาเปรียบเทียบบทบาทชนชั้นนำไทยในการจัดทำ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปีพุทธศักราช 2540 และ 2550”
วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- มรุต วันทนากร (2548) “ผลกระทบและความเปลี่ยนแปลงของเทศบาลไทย ภายหลังจากเลือกตั้ง
นายกเทศมนตรีโดยตรงในประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ยุพา ชัดสี (2551) “ผลกระทบทางการเมืองของการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภา
ท้องถิ่นโดยตรง : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอไชโย จังหวัด
อ่างทอง” วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- รุ่งโรจน์ เพชรบูรณิน (2546) “เครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต
คอร์ปชัน” วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ลิขิต ชีรเวทิน (2542) *ระบบอุปถัมภ์และการเมืองไทย* กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เลิศ ไชยณรงค์ (2536) “พฤติกรรมผู้นำองค์กร ศึกษาเฉพาะกรณีภาวะผู้นำของผู้อำนวยการ
สำนักงานประปาเขต การประปาส่วนภูมิภาค” วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- ฤกษ์ชัย พูลสวัสดิ์ (2552) “การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของกลุ่มธุรกิจในการเมืองระดับท้องถิ่นของไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลกระนวน จังหวัดภูเก็ต” วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- วิวัฒน์ เอี่ยมไพรวัน. (2548) “อำนาจทางการเมืองกับรัฐธรรมนูญ” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการเมืองการปกครอง* นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชารัฐศาสตร์
- วิลาสินี จินตลิจิตต์ (2546) “บทบาททางการเมืองของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- วิสุทธิ ธรรมวิริยะวงศ์ (2524) “ชนชั้นนำธุรกิจกับการเมืองไทย” สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วิสุทธิ โพธิแท่น (2538) *อะไรนะ.....ประชาธิปไตย?* กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วีระชัย ภู่งูเพียงใจ (2535) “พฤติกรรมทางการเมืองของพลเอกพระยาพลพลพยุหเสนา” วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- วัชรวิไล ไซยสาร (2541) *ระบบการเลือกตั้งกับการเลือกตั้งยุคใหม่* กรุงเทพมหานคร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- วันชัย จำปาเกิดทรัพย์ (2551) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นของนายกและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษา อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- วันวิสาข์ คำชำนาญ (2545) “บทบาทของรัฐมนตรีหญิง ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์ (2540) *องค์การและการจัดการ พิมพ์ครั้งที่ 7* กรุงเทพมหานคร เทคนิค 19
- ศุภรัตน์ เลิศพาณิชย์กุล .(2538). ความสัมพันธ์ของคนในสังคม: *พื้นฐานของสังคมและวัฒนธรรมการเมืองไทย* นนทบุรี สุโขทัย
- สุดาพร พัดแสง (2548) “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2548: ศึกษากรณีเขตเลือกตั้งที่ 2 จังหวัดเพชรบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สุพจน์ บุญวิเศษ (2549) *หลักรัฐศาสตร์* กรุงเทพมหานคร เอ็ม.ที.เพรส
- เสนาะ ดิยาวัว (2534) *การบริหารงานบุคคล กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช*

- สัมฤทธิ์ เพชรสังคุณ (2535) “การศึกษาแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 9” วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สนิท สมัครการ (2533) *ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว เครือญาติ และระบบอุปถัมภ์สังคมไทย* นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2538) “การเมือง: แนวความคิดและการพัฒนา” ใน *เอกสารตำราประกอบเรียนวิชา ระบบสังคมไทยและการเมืองไทย* รัฐประศาสนศาสตร์ กรุงเทพมหานคร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- อकिन รพีพัฒน์ (2527) “การบริหารแบบมีส่วนร่วม” สารสังเขป จาก <http://www.Surinareal.go.th> สืบค้นคืนวันที่ 25 มกราคม 2557
- อภิชาติ หาลำเจียก (2543) “กลยุทธ์การหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปี 2543 : ศึกษานโยบายของผู้สมัคร นายสมัคร สุนทรเวช” ภาคนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เอกชัย พิมลศรี (2536) “พฤติกรรมทางการเมืองของ นายปรีดา พนมยงค์” วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- เอกวิทย์ ณ ถลาง (2540) *ภูมิปัญญาชาวบ้านสี่ภูมิภาค วิถีชีวิตและกระบวนการเรียนรู้ของชาวบ้านไทยโครงการกิติเมธี* สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- เอกวิทย์ มณีธร (2552) “รัฐศาสตร์” กรุงเทพมหานคร เอ็ม.ที.เพรส.
- โอฬาร ถิ่นบางเตียว (2554) “พัฒนาการของโครงสร้างอำนาจท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : วิเคราะห์ในเชิงเศรษฐศาสตร์การเมือง” คุษฎีนิพนธ์ ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต(รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- อดิพรรณ ทองจรัส (2553) “พฤติกรรมของผู้สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้ง: ศึกษากรณีการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2550 ในเขตเลือกตั้งที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา” วิทยานิพนธ์ ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- อมรา พงศาพิชญ์ และปรีชา คุวินทร์พันธุ์ (2539) ระบบอุปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อนุก นาคะบุตร (2553) *เครือข่ายการเรียนรู้ของชาวเขาที่ขายสินค้าในเขตเมืองเชียงใหม่* มปป. เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์ประกอบการทำค้นคว้าอิสระ

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

คำชี้แจง

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ โปรดตอบคำถามตามความเป็นจริงหรือตามความคิดเห็นของท่าน โดยคำตอบและข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์จะถือเป็นความลับที่สุด ผู้วิจัยจะนำคำตอบหรือความคิดเห็นของท่านมาประมวลและวิเคราะห์เพื่อการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นไปเพื่อการศึกษาตามหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ แขนงวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งจะสำเร็จได้ด้วยดีหากได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูลจากท่าน และขอขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

3. แบบสัมภาษณ์การวิจัยนี้มีทั้งหมด 2 ตอน คือ

3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

3.2 การสัมภาษณ์ถึงปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

4. หลักการจัดทำแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยจัดทำตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์การวิจัย

สัมภาษณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ครั้งที่.....

สถานที่สัมภาษณ์.....เวลา.....

ผู้สัมภาษณ์.....

ผู้ให้สัมภาษณ์.....

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ (ใช้สัมภาษณ์ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ)

ประเด็นในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล.....เพศ.....อายุ.....เชื้อชาติ.....
ศาสนา.....ภูมิลำเนา.....การศึกษาสูงสุด.....
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....วาระที่.....ชื่อองค์กร.....

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ปัจจัยภายใน

ท่านคิดว่าปัจจัยใดที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

- 2.1 ท่านคิดว่าบุคลิกและคุณลักษณะส่วนบุคคลของท่าน ส่งผลให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร
- 2.2 ท่านคิดว่าพื้นฐานทางครอบครัวของท่าน ส่งผลให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร
- 2.3 ท่านคิดว่าสถานภาพทางสังคม หรือตำแหน่งหน้าที่การงานของท่าน ส่งผลให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร
- 2.4 ท่านคิดว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจของท่าน ส่งผลให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร
- 2.5 ท่านคิดว่าแนวคิดและอุดมการณ์ทางการเมืองของท่าน ส่งผลให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร

ปัจจัยภายนอก

- 2.6 ท่านคิดว่าการสนับสนุนจากพรรคการเมือง มีผลให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร
- 2.7 ท่านคิดว่าการสนับสนุนจากเครือข่าย มีผลให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร
- 2.8 ท่านคิดว่าการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น มีผลให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร

2.9 ท่านคิดว่าการสนับสนุนจากนายทุน/นักธุรกิจ มีผลให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร

2.10 ท่านคิดว่าการรวมกลุ่มทางการเมืองในครั้งนั้น มีผลให้ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร

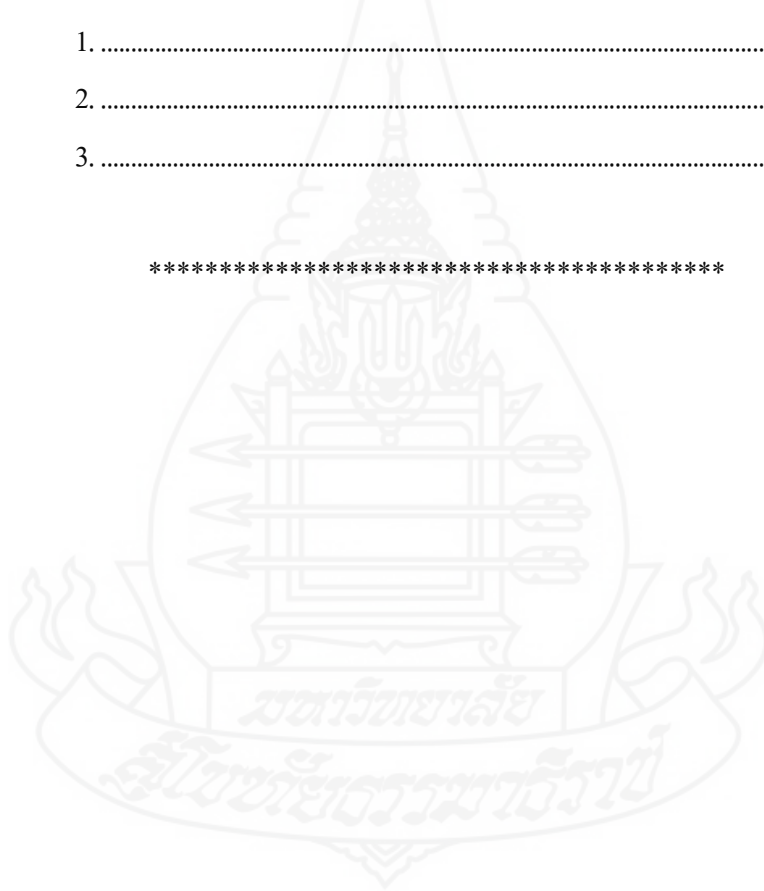
2.11 ท่านคิดว่าปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลทำให้ท่านชนะการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร

2.12 จากปัจจัยทั้งภายในและปัจจัยภายนอกที่กล่าวมาข้างต้น ท่านคิดว่าปัจจัยอะไรที่สำคัญที่สุด 3 ลำดับแรกส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งครั้งนี้

1.

2.

3.

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

คำชี้แจง

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ โปรดตอบคำถามตามความเป็นจริงหรือตามความคิดเห็นของท่าน โดยคำตอบและข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์จะถือเป็นความลับที่สุด ผู้วิจัยจะนำคำตอบหรือความคิดเห็นของท่านมาประมวลและวิเคราะห์เพื่อการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นไปเพื่อการศึกษาตามหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ แขนงวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งจะสำเร็จได้ด้วยดีหากได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูลจากท่าน และขอขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

3. แบบสัมภาษณ์การวิจัยนี้มีทั้งหมด 2 ตอน คือ

3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

3.2 การสัมภาษณ์ถึงปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

4. หลักการจัดทำแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยจัดทำตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์การวิจัย

สัมภาษณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ครั้งที่.....

สถานที่สัมภาษณ์.....เวลา.....

ผู้สัมภาษณ์.....

ผู้ให้สัมภาษณ์.....

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

(ใช้สัมภาษณ์ผู้ใกล้ชิด พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ)

ประเด็นในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล.....เพศ.....อายุ.....เชื้อชาติ.....

ศาสนา.....ภูมิลำเนา.....การศึกษาสูงสุด.....

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....วาระที่.....ชื่อองค์กร.....

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีของ พ.ต.อ.ธงชัย

เย็นประเสริฐ ปัจจัยภายใน

ท่านคิดว่าปัจจัยใดที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 ของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ

2.2 ท่านคิดว่าบุคลิกและคุณลักษณะส่วนตัวของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีผลทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร

2.3 ท่านคิดว่าพื้นฐานทางครอบครัวของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีผลทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร

2.4 ท่านคิดว่าสถานภาพทางสังคม หรือตำแหน่งหน้าที่การงานของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีผลทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร ...

2.5 ท่านคิดว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีผลทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร

2.6 ท่านคิดว่าแนวคิดและอุดมการณ์ทางการเมืองของ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ มีผลทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร

ปัจจัยภายนอก

2.7 ท่านคิดว่า การสนับสนุนจากพรรคการเมือง มีผลทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็น

ประเสริฐ ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่
อย่างไร

2.7 ท่านคิดว่าการสนับสนุนจากเครือข่าย มีผลทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ
ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร
.....

2.8 ท่านคิดว่าการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น มีผลทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย
เย็นประเสริฐ ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่
อย่างไร

2.9 ท่านคิดว่าการสนับสนุนจากนายทุน/นักธุรกิจ มีผลทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย
เย็นประเสริฐ ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่
อย่างไร

2.10 ท่านคิดว่าการรวมกลุ่มทางการเมืองในครั้งนั้น มีผลทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย
เย็นประเสริฐ ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่
อย่างไร

2.11 ท่านคิดว่าปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลทำให้ พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ ชนะการเลือกตั้งเป็น
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปี พ.ศ. 2547 หรือไม่ อย่างไร

2.12 จากปัจจัยทั้งภายในและปัจจัยภายนอกที่กล่าวมาข้างต้น ท่านคิดว่าปัจจัยอะไรที่
สำคัญที่สุด 3 ลำดับแรกที่สุดส่งผลให้ท่านประสบความสำเร็จชนะในการเลือกตั้งครั้งนี้

1.
2.
3.

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

1. พ.ต.อ.ธงชัย เข็นประเสริฐ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี
2. กลุ่มผู้ใกล้ชิด ของ พ.ต.อ.ธงชัย เข็นประเสริฐ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี
 - 2.1 กลุ่มเครือญาติของ พ.ต.อ.ธงชัย เข็นประเสริฐ
 - 1) นายณรงค์ จันทนดิษฐ์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี
 - 2) นายฉลอง เรียวแรง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี
 - 3) พันเอก ดร.อภิวัฒน์ วิริยะชัย อดีตรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 - 4) นางวลัยพร อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี
 - 2.2 กลุ่มนายทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน
 - 1) นายพิชัย บรรดาศักดิ์ นายกเทศมนตรีเทศบาลนครปากเกร็ด
 - 2) นายไพโรจน์ กลิ่งนุช รองนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี
 - 3) นายลำพอง นามพันธ์ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลพิมลราช
 - 4) นายสัมฤทธิ์ ค้างโสน นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลไทรน้อย
 - 2.3 กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด
 - 1) นายไชยวัฒน์ เข้มนาถ สมาชิกกองค้การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขต 2
 - 2) นายอำนาจ จาคบันเทิง สมาชิกกองค้การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขต 2
 - 3) นายวิรัตน์ เกียรติสันติกุล สมาชิกกองค้การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขต 1
 - 4) นายวรพล อนันต์สิริบวร สมาชิกกองค้การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขต 2
 - 2.4 กลุ่มภาคประชาชน
 - 1) คาบตำรวจอดชาย ศรีวิโรจน์
 - 2) นายมนต์พัฒน์ เอี่ยมจรัส
 - 3) นางธาริกา งามเนรมิตดี
 - 4) นายสุทธิ อุทานวรพจน์

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	ร้อยตำรวจโทอภิมุข ประคองวงศ์
วัน เดือน ปีเกิด	11 มกราคม 2522
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน
ประวัติการศึกษา	นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2547
สถานที่ทำงาน	สถานีตำรวจนครบาลดุสิต แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	พนักงานสอบสวน

